עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 8

מיום ראשון , ח' בתמוז תשע"ד, 6.7.2014

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 8 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ח' בתמוז תשע"ד, 6.7.2014, בשעה 19:00

משתתפים:	גב' שירה אבין	- סגנית ומ"מ ראש העיר
	מר טל עזגד	- סגן ראש העיר
	מר יעקב קורצקי	- סגן ראש העיר
	מר גיא קלנר	- חבר מועצה
	גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
	מר רפאל בראל	- חבר מועצה
	מר עידו כחלון	- חבר מועצה
	עו"ד אבי גרובר	- חבר מועצה
	גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
	מר עידן למדן	- חבר מועצה
	ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
	גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
	מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
חסרים:	מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
	מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
נוכחים:	עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
	מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
	אדר' ולדימיר לוין	- מהנדס העירייה
	מר פרץ פינקו	- סמנכ"ל משאבי אנוש
	גב' טלי נדיר	- מנהלת אגף רווחה וקהילה
	מר דוד מנשה	- סמנכ"ל תקשורת
	עמית צדקיה	- נציג הנוער
	מר דוד עברי	- יו"ר קרן תקדים
	גב' מירי אייזין	- קרן תקדים
	מר נתנאל (תני) כץ	- קרן תקדים
	גב' מיכל רוזין	
	עו"ד דורון לוינסון	
	רו"ח יוסף עבדו	

על סדר היום:

1. שאילתה של חברת מועצת העיר, נורית אבנר.
2. הצעה לסדר היום של חברת מועצת העיר, איריס קלקא.
3. סקירה בנושא קרן תקדים.
4. דיווח הדו"חות הכספיים:
   1. דו"ח רבעוני לשנת 2013 – רבעון 4.
   2. דו"ח רבעוני לשנת 2014 – רבעון 1.
5. הצעה לסדר של סגן ראש העירייה, יעקב קורצקי בנושא ספורט ייצוגי.
6. אישור מליאה למפקחת בנייה, דולי סטבון.
7. שונות.

תוספת לסדר היום:

1. שאילתה של חבר מועצת העיר, עידן למדן.
2. אישור מינוי 4 נציגים באגודת הספורט:
   1. לימור נסט – עובדת עירייה
   2. דני אדמסקי – נציג ציבור מטעם האופוזיציה
   3. אבי כחלון – נציג ציבור
   4. אורלי אופיר – נציגת ציבור
3. אישור העסקת סייעות בחינוך המיוחד על ידי העירייה.
4. דיווח יציאת משלחת כנפיים פרושות של קידום נוער לבלגיה.

<u>גב' שירה אבין:</u> ערב טוב לכולם. אנחנו פותחים את ישיבת המליאה מן המניין מס' 8. למרות שאנחנו תמיד נוהגים לפתוח בשאילתות ובהצעות לסדר, הנושא הראשון שלנו יהיה סקירה בנושא של קרן תקדים, מאחר והגיעו לכאן אנשים מהקרן להציג גם ליו"ר וגם מתנדבים פעילים נוספים, ולכן אני מבקשת את אישורכם שאנחנו נתחיל בראש ובראשונה לשמוע את הסקירה, אנחנו אחר כך נמשיך בשאילתות. אני מבינה שלאף אחד אין התנגדות.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> את מחליטה על סדר היום.

<u>גב' שירה אבין:</u> אני מכבדת אתכם, כמו תמיד. אני רק אבקש, מאחר ואנחנו כאן בפורום רחב נשמח אם נשמור על שקט כדי שנוכל לשמוע את כולם ולכבד אחד את השני.

3. סקירה בנושא קרן תקדים.

<u>גב' שירה אבין:</u> נורית אבנר העלתה הצעה לסדר בנושא של קרן תקדים. אני אבקש מנורית במספר מילים קודם כל לפתוח את הנושא ואחר כך כמובן תינתן סקירה.

<u>גב' נורית אבנר:</u> בישיבת המועצה ב-6/4 אני העליתי הצעה לסדר לגבי קרן תקדים, ובתחילת הישיבה דיברתי על זה שאין לי שום דבר נגד העמותה, אני חושבת שהעמותה הזאת שקמה היא קמה למטרה מאוד חשובה, וכל פעילות חברתית היא פעילות מבורכת ואני מאוד שמחה שעיריית רמת השרון לקחה לע עצמה לתמוך ולעודד את הפעילות הזאת. אבל יחד עם זאת, אני ציינתי בישיבה שחלה עלינו, שליחי הציבור, האחריות לנהל את כספי

הציבור בצורה מושכלת וחסכונית, והחלטות עבר, גם אם היו נכונות לזמן שלהן, הן חייבות להיבדק ולהיבחן בציר הזמן, ואין צורך לחשוב אם יש צורך לשנות אותן. אני הצגתי את המקרה של קרן תקדים, במיוחד לאור העובדה שרק השנה הזאת אנחנו נאלצנו לקצץ בתקציב השנתי שלנו למעלה מ-12 מיליון ₪, 5 מיליון ₪ בתחילת השנה ובישיבת המועצה האחרונה אנחנו קיצצנו בין 7 ל-7.5 מיליון ₪ מה שאני העליתי בישיבה, פשוט הבאתי את הנתונים. אני רק רוצה לציין שאני, בראייה שלי של עמותת תקדים, לא רואה רק את העניין של הכסף, כי אני מבינה שהעמותה הזאת הצליחה לגייס סביבה תושבים רבים שנותנים גם מהזמן שלהם וגם מהממון שלהם וגם מהכישורים שלהם למען מטרות מאוד חשובות, אבל אי אפשר להתעלם גם מההיבט הכספי. משנת 2011 הקרן צברה, קיבלה יותר נכון, מעיריית רמת השרון עד סוף שנת 2013 3,375,000 ₪, כשהתקציב לשנת 2014 עמד על 850,000 ובעקבות ישיבת מועצה שעשינו אחרי ישיבת כספים קיצצנו את התקציב ב-200,000 ₪, דהיינו 650,000 ₪ הוחלט להעביר השנה הזאת לעמותה.

אני שאלתי את השאלה מה ההיגיון להשקיע מעל 4 מיליון ₪ בקרן כשהעובדים מגייסים פחות ממחצית הסכום שמושקע בהם, ואם לא הגיוני יותר להשקיע את הכספים האלה ישירות בפרויקטים, וכך אנחנו נחסוך את השכר של עובדי הקרן, שמשתווה לסכום התרומות שהם אספו. מדובר על סכום של 500,000 ₪ שאנשי הקרן התחייבו לגייס במהלך 2014. אני לא אאריך בדיבור, אבל בהצעה לסדר שאני העליתי, ושוב, יושבים פה אנשים מאוד מכובדים ואני באמת מודה לכם שאתם הגעתם לכאן היום. בהצעה אני ביקשתי שמועצת העיר תבקש מיו"ר תקדים, האלוף במילואים דוד עברי, להורות לוועדת הביקורת של העמותה לבחון את המשך הפעילות לאור ההישגים עד כה. בכל מקרה אמרתי שהעירייה, זה מה שאמרתי בדיעבד בישיבה הקודמת, שהעירייה תקפיא את התמיכה הכספית בעמותה עד שיוצגו

מסקנות הבדיקה בפני מליאת המועצה. ציינתי שאני סומכת על יו"ר תקדים, על יושרו, כדי להגיע למסקנות הראויות. זה מה שהיה בישיבה הקודמת שהעליתי את זה, ואני מאוד מקווה שבאמת בהזדמנות זו, א' תהיה לכולנו הזדמנות לשמוע מיו"ר הקרן באמת על הפעילות הזאת. אני מאמינה שברגע שהתחייבנו לתת את הסכום של ה-650,000 ₪ אנחנו כן צריכים לקיים את המחויבות הזאת, כי זה גם מה שאנחנו הבנו, אבל הייתי רוצה שוב לבדוק את העניין אם באמת יש סיבה אחרי 4 שנים, אם אנחנו לוקחים את שנת 2014, שעיריית רמת השרון תמשיך לתקצב בסכום גדול, במיוחד, שוב, לאור המצב הכלכלי הקשה שאנחנו נקלענו אליו.

<u>גב' שירה אבין:</u> לאחר שנורית הציגה את הנושא, אנחנו שמענו את זה בישיבה הקודמת ואני אמרתי שגם אם אני יכולה לענות על ההצעה לסדר, אני בהחלט חושבת שמן הראוי שאנשים שקודם כל תורמים לעיר הזאת כל כך הרבה גם מזמנם וגם מכספם ועושים עבודה שאין לה אח ורע במדינת ישראל, מן הראוי שאנחנו ניתן להם את זכות הדיבור. אני חושבת שקודם כל חשוב שכל חברי המועצה, ויש כאן גם תושבים שהצטרפו מסיבות כאלה ואחרות, ישמעו את מה שיש לומר על תקדים, כי זאת קרן שהיא ייחודית במינה, שאני חושבת שהיא מביאה הרבה מאוד כבוד, אבל אני חושבת שהכי נכון שאנחנו נשמע אותה מפי האנשים שעוסקים במלאכה ביומיום. יושב אתנו יו"ר הקרן דוד עברי, ואני אשמח לתת לך את רשות הדיבור.

<u>מר דוד עברי:</u> נכבדיי נבחרי הציבור, סגני ראש העיר... זו פעם ראשונה שאני מופיע פה, הצלחתי להופיע בממשלה, בכנסת, בקפיטל היל-

<u>גב' שירה אבין:</u> הגיע הזמן.

<u>מר דוד עברי:</u> הגעתי לגיל שאני יכול גם להגיע להנה. אז תודה לכם שנתתם לי את ההזדמנות. כשהובא הנושא לידיעתי עם הכתבה בעיתון,

התגובה הראשונה שלי היתה שאם אני הייתי חבר אופוזיציה גם אני הייתי מעלה את זה. ולכן אין לי שום טענה למי שהעלה את הנקודה. להפך, אני חושב שזו חובתה של האופוזיציה, וגם של האחרים, אם ישנה הזדמנות ללחוץ על תקציב ציבורי שמוצא כדי לנסות לצמצם אותו, זה הדבר הנכון לעשות. כך שאני רואה בזה דבר לגיטימי ונכון. אני חושב שבכל זאת זה דבר מאוד ייחודי, מה שאנחנו עושים כאן, ואני לא יודע להעריך את ההשקעה לאורך השנים, אבל אני חושב שההשקעה מאוד חשובה, אני אנסה להסביר אותה. אני עושה היום, מעבר לעבודה היומיומית שלי, הרבה בעיסוקים ציבוריים, בעיקר ברובד הלאומי הממלכתי. אני עדיין ראש המועצה הציבורית לשירות האזרחי לאומי, אני הצעתי את זה ב-2003 כשהמועצה קמה, ההנהלה הוקמה. היום יש לנו שנתון של 16,200 איש בשנתון הנוכחי, מהם 3,700 מהמגזר הערבי. 600 נוער בסיכון ואחרים עם מוגבלויות. כל שנה תורמים את התרומה שלנו. משימה לאומית ממדרגה ראשונה. אני עוסק בעתיד בטוח, שזו המשימה נגד אלימות, מה שהתפתחה בשנים האחרונות, בייחוד עם הנושא של העולם הדיגיטלי והמודרני, ואנחנו רוצים להציל לפני שזה מתחיל. והכוונה שלנו לעשות מניעה, לא הכוונה לעקוף את התהליך, ואנחנו עושים את זה ע"י כך שאנחנו מנסים לדבר עם הנוער בשפה שלו. כלומר, לא אנחנו מדברים, אני לא מבין אותם, הם לא מבינים אותי בדרך כלל. גם קצב הדיבור הוא שונה. אנחנו לוקחים סטודנטים, נותנים להם את ההכשרה, והם הולכים לבתי הספר התיכוניים, שם הם מארגנים מנהיגות צעירה, שהיא עושה את כל הפרויקטים נגד אלימות. עשינו את זה כבר 3 ומשהו שנים במגדל העמק, בכרמיאל, בטירת הכרמל. הצלחה יפה. בעיניי הפירות, אנחנו לא יכולים ל... אותם מיידית, היא לאורך זמן. אנחנו עוסקים בעמותה אחרת, לעזור היום, זה מאוד אקטואלי, להלומי קטיושות, נוער, טיפול פסיכולוגי בעוטף עזה. אני יכול להגיד לכם עוד כמה דברים שאני עושה. בעיקר עסקתי ברובד הממלכתי

לאומי.

וכאן פנו אליי בנושא רעיון מקומי קהילתי. הגישה הראשונית שלי היתה 'אני לא מתכוון לעשות את זה'. וכשהועלה הרעיון ונכנסנו אליו פנימה הבנתי שיתכן שיש כאן דבר חדש שבו יתכן אנחנו כרמת השרון, עם הקהילה העמידה יחסית בארץ, יכולה כאן להוביל תהליך חברתי שיתכן שתהיה לו תרומה גם לאומית ממלכתית בהמשך לערים אחרות. בהתחלה אנחנו חשבנו להתרכז בתרומה של הקהילה שלנו, כי אנחנו חושבים שיש כאן אנשים שגם מחפשים, הגיעו לגילאים מסוימים שאתה כבר מחפש לעשות משהו מעבר למה שאתה עושה בבית. יש הרבה אנשים טובים ברמת השרון שאין להם את הכלים הזמינים להתבטא, להביא את יכולתם ואת התנדבותם לידי מימוש. אז חשבנו שזה אחד הכלים שיהיו. בהתחלה חשבנו להתרכז רק בקהילה, ומתוך ההנהלה, כולל אותי, הגענו למסקנה שאנחנו לא רוצים לעסוק רק בקהילה של רמת השרון, אנחנו רוצים בהתחלה להגיע למצב ש-30% נעשה גם בחוץ לעזור לקהילות חדשות, וזה 70% בהתחלה פנימה. אנחנו עושים גם את הדברים האלה בצורה כזאת שכל פעולה שאנחנו רוצים לעשות אנחנו מעבירים מעין משאל בציבור, אני אדבר על זה בהמשך, מה הציבור רוצה לעשות, לא מה אני רוצה לעשות. כי אני בוודאי, אתם יכולים להעריך שאני לא בדיוק יודע מה בני 15 ו-20 רוצים היום לעשות ברמת השרון מה נכון לתת להם. אני רוצה שהם יגידו, כולל הציבור של רמת השרון. לכן כל הפרויקטים שאנחנו עושים זה לא מתוך יוזמה שלנו אלא מתוך מה הציבור רוצה, דרך משאלים. אנחנו כחברי הנהלה, דרך אגב, כל אחד תורם בעצמו, אבל עברנו גם למנהיגות צעירה, שבה יש לנו כמה אנשים מאוד טובים, שהם יודעים את השפה של הנוער ואיתם אנחנו מתחילים לקדם את הפרויקטים. כיום יש לנו 450 איש שותפים פעילים בקהילה, שזה לא מעט, אמנם זה 4 שנים, הייתי מצפה אולי ליותר קצת, אני חושב שאנחנו לאט לאט מעבירים את המסר. לא כולם תרמו

כספים, חלק תרמו 10 שקלים, אבל ישנה בת שתרמה את כספי בת המצווה שלה לפארק הנגיש והיא היום יכולה להגיד: אני בפארק הנגיש. אם פונה אליי בעל מוסכים ואומר לי: 'מתי כבר נעשה הר תקדים הבא?' זה המסר שאני רוצה להעביר לציבור. כלומר, אנשים רוצים להשתתף בעשייה, הם חלק מהעשייה, הם חלק מהעשייה הטובה, כי בעבר תמיד מה שעשינו, או הייתי אומר בעבר, בהקמת המדינה כולם אמרו מה אנחנו נותנים למדינה, תשאלו את פלאטו שרון, אמר: 'מה עשית לטובת מדינה?' בהמשך אנחנו כבר כל הזמן מבקשים מה המדינה עושה לנו, מה העירייה עושה לנו. אני חושב שצריך לחזור קצת לערכים קודמים, שבהם אנחנו גם מנסים להביא את עצמנו מה אנחנו יכולים לתרום ולהירתם, כולל אחריות הדדית.

כלומר, אנחנו רוצים היום, המטרה שלנו בחשיבה היא לשנות את תרבות החשיבה. הסט אוף מיינד. שאנחנו נשנה חזרה למצב שבו אנחנו רוצים להביא לערכים של התחייבות הדדית, של תרומה לקהילה, של להירתם לדברים, ויחד לעשות קהילה יותר טובה. אנחנו חושבים שחלק מהדברים קודמו יפה מאוד בקהילות בארצות הברית, הפדרציות, חלק יותר, חלק פחות. אבל זה עולם אחר. בדרך כלל גם שם בקהילות רק העשירים היו. אנחנו רוצים שכל אנשי רמת השרון, מי ב-10 אגורות ומי ב-100,000 ₪, יהיו חברים יחד, לראות שהם עושים משהו בשביל עצמם. אני חושב שזה חשוב מאוד. וההשקעה בכזה דבר היא מעבר לאותה השקעה של כמה אתה משקיע, מה אתה מקבל. אם אתה משקיע בחינוך חברתי מסוים לערכים הערך של זה שווה פי כמה, ואנחנו לא יכולים להעריך אותו. אנחנו גם משקיעים בחינוך למשל. מישהו יודע להעריך אם ההשקעה בחינוך בדיוק נותנת את התפוקה הכי טובה שיכולה להיות. לכן אני חושב שכאן ההשקעה היא מעבר למה שאתה משקיע ומקבל גן, פארק נגיש, או אתה מקבל בית נוער מסוים. אתה מקבל כאן ערכים, השתתפות של הקהילה בתוך עצמה, ואני חושב שזה ערך בפני עצמו, שהוא אולי ייתן לנו

חברה יותר טובה. אני חושב שכבר חלק מהעיריות בסביבה שלנו שמעו על הפרויקט הזה ואתה רואה שזה כבר 'מציון תצא תורה', אני לא רוצה להגיד מרמת השרון, אבל כבר אנחנו מתחילים להיראות כקהילה שיש דוגמה בה, ממנה אפשר אולי ללמוד ולעשות. אני חושב שזאת המטרה שלנו, אז אני לא אכנס לפרטים האחרים. המטרה העיקרית – חברה יותר טובה, יותר מפרגנת, יותר תורמת. אם אנחנו יכולים לעזור בזה, זאת המטרה.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אתה יכול להתייחס ספציפית להצעה לסדר שאומרת להטיל על ועדת הביקורת-

<u>מר דוד עברי:</u> אנחנו ממשיכים בפרויקטים שעושים אותם.

<u>גב' שירה אבין:</u> קודם כל, יש עוד חברים, שכל אחד יציג את התוספת לעשייה, ואחר כך בסוף אם תהיינה שאלה או שתיים-

<u>גב' מירי אייזן:</u> ערב טוב לכולם, שמי מירי אייזן, תושבת רמת השרון כמו דוד. אני פה תושבת 15 שנה, בעלי, המשפחה שלו זה מהמייסדים. אני הצטרפתי לתקדים כמעט מההתחלה, אני גם בהנהלה המייסדת ביחד עם דוד. אני אל"מ במיל', שירתי רוב חיי בצה"ל. אחרי שהשתחררתי המשכתי לשרת עוד כמה שנים בלשכת ראש הממשלה, הייתי יועצת ראש הממשלה לתקשורת זרה, כולל בתקופה של מלחמת לבנון השנייה. אני אומרת את זה רק כרקע, כי בתוך תקדים אנחנו מהבחינה הזו מרגישים שמה שקרה זה משהו שרק יכול היה לקרות ברמת השרון, ואנחנו מקווים שזה משהו שלא יהיה רק ברמת השרון. רמת השרון בשבילי זה מקום שאני גם, אני מכירה פה חלק מהשמות ואני בדירקטוריון מגוונים כבר שנים לא מעטות, דרך זה גם שמעתי על הקרן, וכפי שאתם שומעים, אני גם לא ילידת הארץ. אז בארצות הברית הנושא הזה של הפדרציות בתוך הקהילות היהודיות הוא דבר מאוד מפותח. ובאיזשהו מקום כשבאו והתחילו לחשוב על זה שאנחנו נבוא אלינו,

ודיברנו בעצם במגוונים על הרעיון שבו נתרים – מה, נלך עוד הפעם לאותם עשירים? אמרנו בואו נלך לדגם אחר, בואו נלך לאנשים ונשאל אותם, נגיד להם: 'בואו תהיו שותפים ביחד אתנו. תנו 10 ₪ או 100 ₪ או 1,000 ₪ או 100,000 ₪, אבל תהיו שותפים בתוך התהליך'. שזה לא במקום העירייה, זה בדיוק על הדברים שבשפה הצבאית שלי אני קוראת לזה נע"ת – נוסף על. זה דברים נוספים שהם ביחד עם העירייה, בשיתוף פעולה מלא עם העירייה ועם מגוונים, ולהביא לידי ביטוי את העוצמה שבסך הכל לפני 4 שנים היינו 10 אנשים, שכולנו פה בחדר, וגדלנו ל-20 ול-100, ועל זה שהיום אנחנו 450 בעיניי זה מדהים, וזה 450 מתוך 45,000 שהם תושבי העיר. זה בעיניי הייחוס, ואני חוזרת חזרה רגע לארצות הברית. כי מהרגע שאמרנו בוא נעשה כזה דבר, אנחנו אמרנו בואו לא נמציא את הגלגל. הלכנו לקהילות היהודיות בארצות הברית, שהם מהווים בפועל קרנות קהילתיות, ואמרנו בואו נראה מה אתם עושים. למדנו מהם והם לימדו אותנו, ובשיתוף פעולה על איך מגייסים מתוך קהילה ואיך לוקחים את הכספים ומשקיעים אותם בתוך הקהילה. והתחלנו לדבר עם קהילות דומות לנו. קהילה יהודית שיושבת שם בטקסס והם בערך 40,000 יהודים, ואיך הם מגייסים מתוך עצמם ואיפה משקיעים חזרה. זה לא במקום העירייה, זה לא במקום מערכת החינוך, זה משהו נוסף, זה בהיבט קהילתי. ומשם אנחנו יצאנו לדרך. אנחנו נמצאים היום במצב שהדגם של הרעיון, שאני אומרת משהו פה, שוב, בתוך הקהל של עצמנו, ישראלים שמוכנים לתת לא רק את הזמן שלהם, כולנו התגייסנו לצבא, אלא מוכנים לתת מהכסף שלהם ומהזמן היקר שלהם, להשקיע זמן ולשבת ולחשוב גם לאן הכסף הולך ולא רק לתת אותו ולתת את כרטיס האשראי והמקלט, דברים מאוד חשובים. אלא באמת ללכת עם זה צעד הלאה, לחשוב על זה בהיבט הקהילתי האישי, איך זה הולך אליי לתוך הבית. לחשוב על זה שבראייה שלנו של תקדים, ואי אומרת את זה לגמרי בזכות, אנחנו מה

זה קהילה חזקה. זה מה זה כיף לקום בשביל רמת השרון, לקום ולדבר על העוצמה של קהילה ולבוא אל הקהילות הרבות האחרות שבאות אלינו בישראל, גם הקהילות החזקות, שרואות בזה דרך לרתום עוד תושבים פנימה, וגם מהקהילות החלשות, שפתאום הם באים ואומרים – 'אולי תבואו ותשקיעו בנו'. כי בפועל הם רגילים ללכת לפדרציות בארצות הברית, לבקש מהם, וכל מערכת היחסים בין ישראל לבין הקהילות בארצות הברית היתה די בנויה על זה שבאים, 'שלום, אפשר לקבל 100,000 דולר?' נשים לך בניין ויהיה... אוקיי? ואנחנו בעצם באנו ואמרנו, אנחנו רוצים משהו אחר לגמרי. אנחנו רוצים קשרי קהילה. אנחנו רוצים קשרי קהילה יהודיים, גם עם ארצות הברית, עם הפדרציות, בכלל עם העולם היהודי בעולם. פשוט הרחבה נוספת של דברים, שזה חלק בלתי נפרד אולי מהקהילה שאנחנו חיים בה. כבר בנינו מערכת יחסים עם חלק מהפדרציות בארצות הברית, והם כבר מנסים היום, גם בהיבט הכספי, לרתום עוד שם כדי לתת במונחים שקוראים להם מצ'ינג, שזה דברים שעשינו גם פה עם העירייה, שאנחנו מגייסים ביחד עם העירייה, העירייה נותנת שטח, אנחנו מגייסים כסף ועוד לא מספיק. עוד לא מספיק. אבל תראו בצד של הלא מספיק גם לאן הגענו. בחיי היומיום אני מאוד גאה לבוא ולהגיד שלפחות בהקשר הבינלאומי, גם אגב בהקשר הלאומי הממלכתי שדוד דיבר עליו קודם, אין כמו תקדים. אנחנו תקדים. השיח עם יהדות ארצות הברית, עצם זה שיש במדינת ישראל קרן שהיא קרן קהילתית לא שלכם, של העירייה, אתם משתתפים אתנו. מהבחינה הזו, תשמעו, יש לנו אחד פה שעובד בשכר, ויבואו 450 שלא.

<u>גב' נורית אבנר:</u> יש 3 שעובדים בשכר.

<u>גב' מירי אייזן:</u> נכון, זה שלושה. אחד פה שעובד בשכר, הצבעתי עליו, לא על כולם. ובפועל האנשים האלה, כדי להתקיים, ואני גם בעמותות אחרות, אחד או שניים ואף שלושה רק מאפשרים לנו לגשר ולעשות גישור עם

קהילות אחרות בעולם, עם קהילות בישראל. זה נושא שמהווה היום דגם בארץ, מסתכלים בצורה אחרת על ישראל, על הפילנתרופיה בישראל, על היכולת שלנו לבוא ולהגיד אנחנו קהילה חזקה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה יצא למשה כהן בשכונת מורשה מהדבר הזה שנקרא תקדים? את אומרת 'תראו לאן הגענו'. את מדברת נורא בפאתוס ויפה, ואני בטוח שיש עשייה, אני רק לא שומע אותה.

גב' מירי אייזן: אז נדבר על העשייה.

גב' שירה אבין: אהרון, אני מבקשת.

מר אהרון אלמוג אסולין: רדו לרזולוציה שגם נבין משהו.

מר דוד עברי: ערב טוב. רק הערה, על הנסיעות לחוץ לארץ כל אחד שילם בשביל עצמו.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני לא שאלתי על נסיעות לחו"ל, מר עברי, אני שאלתי לאן הגענו, מה מוצע בסוף.

מר דוד עברי: הוא יגיע עכשיו לפרויקטים. בכל זאת אני אומר את אותו דבר.

מר טל עזגד: אני רוצה רק להעיר לחברים שלי, שיש פה אנשים בסופו של דבר באמת שעושים את הדברים בהתנדבות. דקה, אהרון. בואו נכבד, קודם כל ניתן לאנשים, נשמע אותם, יכול להיות שכולנו נגיע למסקנה שלא צריך להתנגד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מפחד להגיע למסקנה הזאת, טל. אני אשמח רק להבין מה שאתה אומר.

מר טל עזגד: אני מרגיש שזו מיליטנטיות וזו עוינות.

מר אהרון אלמוג אסולין: ממש לא. אני רוצה לדעת.

גב' שירה אבין: אני אומרת שפעם אחת, אף פעם לא שמעו את תקדים בשום נושא, ואני חושבת שמן הראוי, לפני שאנחנו נכנסים לשלב של שאלה כזאת או אחרת, מן הראוי שאם הגיעו אנשים, בואו ונשמע. לפחות כשמדברים על תקדים, לפחות שנדע מה זה תקדים ולא נראה רק שורה אחת בתקציב. אני חושבת שזה אחד הדברים החשובים. אחר כך אפשר לשאול את השאלות, זה בסדר. לגיטימי.

מר אהרון אלמוג אסולין: פשוט היו שני דוברים ולא התקדמנו, רציתי לדעת.

???: נורית, תרגיעי אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: סליחה, אני מבטיח לא להפריע.

מר גיא קלנר: אהרון, לא מתאים לך.

מר תני כץ: ברשותך, אני אנסה להתייחס גם למשה כהן ואולי גם לאהרון, מה אני חושב שיוצא מהפעילות של תקדים, אבל גם ל... ולכל אחד מאתנו כמובן. שמי תני כץ, מנהל מכון ייעוץ שנקרא מכון מנהיגות, עושים פרויקטים בארץ ובעולם בתהליכים ארגוניים, תהליכים בארגונים גדולים, גם בתהליכים של רשויות מקומיות וגופים ממשלתיים אבל גם תהליכים בינלאומיים שונים. הצירוף מאוחר, אז תודה לחבריי שצירפתם אותי לחבורה. הצטרפתי מאוחר יותר לתקדים. הסיבה שהצטרפתי, אני מנהל ועדת התכנון, או מה שנקרא בפדרציות גם הקצאות וגם תכנון. זו בעצם היכולת לקחת את הכסף שנאסף או את ה... שנאסף ולכוון אותו לאותם פרויקטים קהילתיים שמיד אני אציג, ובאמת לראות שגם נעשים פרויקטים

בצורה שהיא כמובן עומדת בכל קריטריון ציבורי שאנחנו אמונים עליו, אבל כמובן גם בצורה שהופכת את הפרויקטים האלה למנוף משמעותי לפיתוח הקהילה המקומית, אבל גם, וזו אולי אחת הסיבות שאני חשבתי שנכון להצטרף לקרן תקדים, כי אני חושב שבאמת רמת השרון יכולה להיות מודל מוביל בארץ לקהילה מעורבת, לקהילה משפיעה, בהתבסס על ההון האנושי כאן, גם קהילה שהופכת להיות מודל ודוגמה, שכל פרויקט מוביל שאנחנו קובעים יהיה מקום של עלייה לרגל לראות איך עושים פרויקטים, איך אפשר למנף אותם, איך אפשר להפוך אותם משפיעים, וככה נרתום את ההון האנושי המדהים שיש ברמת השרון למודל ברמה הארצית. אם יש רווח אחד כבר שיכול לקרות זה באמת לראות איך זה הופך להיות מקום שכבר אנחנו שומעים, מרשויות מקומיות אחרות מגיעים לרמת השרון כדי ללמוד מה נעשה כאן, כדי ללמוד מהפרויקטים, כדי ללמוד ביחד אתנו איך עושים אחרת. הפרויקטים שאנחנו בעצם החלטנו ללכת, שוב, הם נבחרו אחרי או לפני שאני הגעתי, הם בעצם בשלושה תחומים שאני מיד אציג. אבל אני חושב שמעבר לזה שהם פרויקטים קונקרטיים, הם פרויקטים בשלושה תחומים נראה לי שמאוד משמעותי לחברה האזרחית ברמת השרון, שאנחנו מתייחסים אליה, להשפיע עליהם.

אחד זה פרויקטים של הכלה ונגישות, הכלת האחר ונגישות, איך להפוך את רמת השרון לקהילה יותר מכילה, יותר נגישה לכל תושביה על כישוריהם הקיימים ואולי על מגבלותיהם ואיך להפוך את רמת השרון למקום יותר מכיל ונגיש לכולם, כשהפרויקט הראשון שבחרנו ללכת עליו, וזה נבחר בצורה קהילתית, כפי שדוד אמר, גם במעורבות של כולם בחשיבה, גם במיפוי ובניתוח שיטתי, גם בשיחות עם חברי הציבור השונים על בעלי התפקידים בעירייה וגם על שיתוף התושבים בחשיבה על מה הם... בפרויקטים מרכזיים שאפשר להשפיע. הפרויקט הראשון שנבחר היה פרויקט של פארק נגיש,

שבימים שלפני כחודשיים חנכנו בעצם את ההקמה שלו. זה היה פרויקט ראשון. אני מקווה שהוא חולל סדרה של פרויקטים בתחום נגישות והכלת האחר ברמת השרון. הפרויקט השני שנבחר, שאני מיד אציג, הוא פרויקט של יזמות חברתית קהילתית, שאני חושב שבאמת אם רמת השרון אפשר לאפיין אותה, זו עיר של יזמים ועיר של אנשים שמייצרים השפעה. זה פרויקט מדהים שמחנך את הנוער ליזמות חברתית. אני מיד אציג את הפרויקטים שנבחרו. והדבר השלישי זה תחום הנוער ודור העתיד, שזה גם מוקד שלישי שבו בחרנו לעסוק. כלומר, שלוש תמות, שאני חושב שבכל אחת מהן, ככל שנצליח להתקדם ונאמין.

מבחינת הפרויקטים, הפארק הנגיש, אני רק רוצה להראות את שיתוף התושבים שנעשה פה, פארק שאתם מכירים. אני חושב שמההתחלה של גם גיבוש הרעיונות לפארק, אריק ככה הביא את זה לכאן, זו דוגמה מהצעה של ילד בסדנה שנעשתה יחד עם הורים למה צריך לקרות בפארק הזה, ו... כפי שאתם רואים, שבכל מתקן, אחד הילדים הציע וגם קיבל הוקרה מראש העיר ומדוד, ילד שהציע לשים מתקן שעון חול ליד כל אחד מהמתקנים כדי שילדים לא יריבו מתי תורי ומתי תור האחר. אז הוא הציע לשים, וזה נבחר, ואכן בכל המתקנים בפארק יהיה לזה ביטוי. אתם יכולים לראות. זו בקשה, מוצג מספר 1. זה מהלך אחד. דבר שני, בתהליך התכנון קמנו מוקדם בבוקר והבאנו את האדריכלים המובילים בארץ בתחום של אדריכלות גנים, שבמקרה גרים ברמת השרון כולם. הבאנו אותם בשבע בבוקר לפארק וביחד עם אדריכלים הסתובבנו וגייסנו את רעיונותיהם ומחשבותיהם איך נכון לעשות את הפארק הזה עם כל כישוריהם, שכמובן ניתן בהתנדבות ובהשקעה של זמן ומחשבה. אחר כך עשינו על זה פולו-אפ והמשכנו לעבוד על זה. זה דבר שני. דבר שלישי, תהליך הבנייה שנעשה לפני כחודשיים נעשה בפורום של השתתפות של עשרות ילדים והורים שבאו ולקחו חלק ביחד עם פעילות של הצופים, ביחד עם בני

נוער שהדריכו אותם, כדי להראות את המתקנים וכדי להפוך אותם שותפים. בנוסף, עכשיו כשהפארק קם, ועדת הפארק תמשיך ותשב על איך משמרים את הפארק, לא איך מביאים רק כסף לפארק, אלא איך הופכים את הפארק לחי ולתוסס ולמשמעותי לאורך זמן. בנוסף, ניסינו לחשוב איך למנף את הפארק ולהפוך אותו למרכז לאומי בהקשר הזה. אנחנו פונים לביטוח לאומי, שלא רצה לסבסד פארקים כאלה, ואני מקווה שנצליח להשיג את הכסף לביטוח לאומי, חצי מיליון ₪, כדי שהפארק הזה יהיה אכן פארק תקדים. פנינו לקרנות המתמחות בתחום הזה, קרן רודרמן ואחרות, ואני מקווה שנצליח לרתום אותן להפוך את המקום זה למרכז הכלה ביחד עם המתנ"ס או יחד עם מקומות אחרים, שמלמד איך לעשות את זה. כך שאני מקווה שרמת השרון בהקשר הזה תהיה באמת, בנינו מודל שלם של הכלה ואני מקווה שנצליח.

לנושא של יזמות חברתית – יש כרגע 3 פרויקטים שרצים לכ-50, יותר, בני נוער. שניים מבית ספר אלון מתכנית המאה, שזה ילדים במסלול יחסית יותר יישומי, של מחויבות לעשייה, ואחד מתוך נוער מגוונים, ששלושתם משתתפים בפרויקט של יזמות חברתית. במסגרת הפרויקט הם לומדים חשיבה יזמית, הם חושבים על רעיון והם אחר כך מיישמים אותו. שלושת הרעיונות שנבחרו היה: אחד, הנושא של הנגשת שירותי מסעדות לעוורים, שהם הולכים להפיץ כרעיון פורץ דרך בכל המסעדות ברמת השרון אולי כפיילוט ואחר כך יכולים לצאת עם זה הלאה. הדבר השני, אפרופו התנועה שדוד הזכיר, היה הנושא של אלימות ברשת. הם הולכים לעבור מבית ספר לבית ספר ולתת הרצאות בנושאים של אלימות ברשת כדי לעודד בני נוער להתנהלות יותר ראויה במדיום הדיגיטלי. והדבר השלישי היה נושא של טיפול בהפרעות אכילה, שהם גם כן כנוער החליטו איך הם עושים בעצם חינוך לבני נוער בנושא הזה של הפרעות אכילה, שכולנו יודעים שבני נוער ובנות נוער בהחלט זו בעיה לא פשוטה בתהליך ההתמודדות. כך שיש פה שלושה פרויקטים חברתיים שהנוער

החליט ללכת עליהם. בעקבות ההצלחה של הפרויקט הזה יחד עם מערכת החינוך של העיר-

<u>מר יעקב קורצקי:</u> תני, יש לנו קצת בעיה של קשב וריכוז, אם אתה יכול ככה קצת-

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> לא היה פה שקט אף פעם ככה.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אנחנו שמחים לשמוע את מה שאתם אומרים, אבל קצת, יש עוד כמה שצריכים להעיד כמה דברים, לא?

<u>מר תני כץ:</u> מאה אחוז, אני אנסה לקצר. אבל אולי אפשר לעשות פרויקט בנושא של הפרעות קשב וריכוז. נתחיל בינתיים במועצה ונעבור לכל העיר. אני מקווה שנצליח לגייס לזה משאבים.

רק חשוב לי להגיד שהפרויקטים האלה, בגלל ההצלחה של התאגיד ביחד עם מחלקת החינוך של העיר, ביחד עם בתי הספר, החלטנו לחשוב על איך למסד את זה בצורה יותר משמעותית, כולל לחשוב האם זה משהו שאפשר להריץ אותו לבגרויות, הנושא של יזמות חברתית, להפוך את הנושא של התנדבות בכלל למשהו שהרבה יותר משמעותי, שמגייס את הנוער, ואפרופו הפרעת קשב, לא נותן משהו שמישהו לא מתחבר אליו, אלא משהו שאנשים מרגישים שהם תורמים דרך עשייה שהם יזמו ועושים אותה. הפרויקט השלישי שעשינו אותו ביחד עם המנהיגות הצעירה של הקרן, חבר'ה בני 35-40, 30-40, שהצלחנו לגייס אותם כסוג של הדור הבא בעניין הזה, ביחד אתם בנינו פרויקט של שיקום מחדש, של בנייה מחדש של הכברייה כאיזשהו מודל של רעיון של להחיות ולתת מקום חי ונושם לבני נוער בעיר, ואם יצליח באזור הכברייה יעבור גם למורשה, ומשה כהן אז יכול לבוא גם לכברייה הקיימת, אבל גם משה כהן יוכל כמובן לבוא גם-

מר אהרון אלמוג אסולין: למה אתה סרקסטי?

מר תני כץ: אני לא, חלילה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה נשמע סרקסטי עכשיו.

מר תני כץ: חלילה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה נשמע ככה.

מר תני כץ: אני מתנצל אם אני סרקסטי. בכל מקרה, כל בני הנוער של רמת השרון יוכלו לבוא לפרויקט המשוקם בכברייה, ואחר כך גם יוכלו לבוא לפרויקטים הנוספים במקום אחר. וחלילה לי מלהיות סרקסטי.

אני רוצה לסיים בזה. אני חושבת ששלושת הפרויקטים האלה הם רק סוג של התחלה לפרויקטים נוספים שאנחנו יכולים ורוצים לממש אותם. אני רוצה רק מילה אחת להגיד – אני חושב שבאמת ההצלחה שלהם היא לא רק בניצול התקציבי הראוי שלהם, אלא ביכולת שלנו לעזור למינוף שלהם ולהפוך אותם יחד אתנו למקום שגם תורם לקהילה, אבל לא פחות הופך את רמת השרון לדוגמה החוצה. תודה.

עו"ד דורון לוינסון: ערב טוב לכולם. אני נבחרתי להיות אחרון חביב, ולכן יש לי את הזכות ואולי את ה... הזה שאני אצטרך לעורר מחדש את הקשב והריכוז. אני אשתדל לעשות את זה אולי גם עם סיפורים ומובאות מהמקרא.

ד"ר איריס קלקא: אולי בדבריך תדבר על דברים שעשיתם, לא על התכניות?

עו"ד דורון לוינסון: כל מה שהוא אמר זה דברים שנעשו בפועל.

מר תני כץ: כן, שלושת הדברים האלה נעשו הלכה למעשה.

עו"ד דורון לוינסון: אני חייב להגיד שאני מרגיש כאן בין חברים. שמי דורון לוינסון, וכמו שאמרתי, אני מרגיש כאן בין חברים, מי שלא מכיר אותי אז אני עורך דין במקצועי, מנהל חברה שעוסקת בסחר בינלאומי, בעיקר פעיל בתחומים חברתיים. הצגנו כמה תכניות, גם בארץ וגם בעולם, בנושא של שיתופי פעולה בין נוער ערבי ויהודי, בעיקר לאור המאורעות האחרונים שנעשו. אחת התכניות שהצעתי התקבלה ע"י משרד החינוך כפיילוט שיושם בשנה שעברה. בין היתר שימשתי חבר במשא ומתן עם הפלסטינאים בנושאים הכלכליים והמסחריים, ואני, כמו רבים אחרים פה, נעניתי לבקשתו של אריק להגיע לקרן תקדים ולשמש כראש ועדת קשרי קהילה, שהיא תת ועדה לוועדת תכנון ותפקידה, כשמה כן היא, לקיים את הקשר בין הקהילות בארץ לקהילות בעולם. מאחר וקודמיי אמרו את זה בצורה מאוד יפה ומפורטת, אני לא אחזור לכל אותן תכניות שנעשו כאן, אני רק אומר שאם הייתי מבקש לבוא ולהגיד מבחינתי מה החשיבות שאני רואה בקרן תקדים ומה המשמעות שלה לגביי, הייתי משתמש אולי באיזשהו דימוי טופוגרפי והייתי אומר שקרן תקדים העלתה אותי היום לנקודת ציון, לנ.צ. שממנו על המפה החברתית אכפתית שלי, שממנה, אותה נקודת ציון, אני מסתכל היום על הקהילה הזו, לראות קהילה יותר טובה, יותר נעימה, קהילה אכפתית, קהילה שלוקחת לעצמה את האחריות גם לטפל באינטרסים של האחר, השונה והאחר, כמו שאמר תני, וגם לקהילות אחרות. מי שלא יודע, אנחנו משמשים דוגמה היום לקהילות אחרות, זכינו בכמה פרסים על יזמות ועל קהילתיות, על חדשנות. בשנה שעברה במקום שני, השנה זכינו במקום ראשון דרך הפרויקט של ארט תקדים. אנחנו מהווים דוגמה היום לקהילות אחרות שבאות ומחפשות דרך לבוא ולהעתיק את המודל הזה, כאשר לטובת העניין הגוף הארגוני, ה-JFNA, ארגון הגג של הפדרציות האמריקאיות, הסכים לממן היום למעשה כינוס

שאנחנו למעשה נארגן על מנת לבוא ולטפל בעניין ביישום המודל הזה גם באותן קהילות. כמו שאמר דוד, ובצדק, אני בספק אם אפשר באמת לפרוט את זה היום בכסף. אני רק אומר לאהרון שיש שיר נהדר של יהודה עמיחי שאומר: 'במקום שבו אנו צודקים לעולם לא יצמחו פרחים באביב'. ובסופו של דבר הוא מסיים ואומר: 'ולחישה תישמע מהמקום שבו היה הבית אשר נחרב'. אנחנו יכולים להילחם על מה לא לעשות, אבל אני חושב שכדאי לשאול את השאלה מה כן לעשות ואיך לעשות את זה בצורה הטובה ביותר באמת שתהיה לרווחת התושבים. יש פרסום נהדר עכשיו בטלוויזיה של הפרזנטור של בנק המזרחי, הפרזנטור השמנמן שלהם דביר פונדק, והוא שואל שם שאל המאוד מעניינת ואומר, למעשה הוא מסביר לצופים שיש שני סוגי אנשים – יש אנשים ששואלים למה, אבל יש אנשים שגם שואלים למה לא. אני חושב שבעניין הזה אם אני אקח ואני איישם את השאלה שלו, אז אני אשאל אתכם, חברי המועצה – למה לא תבואו לתמוך היום בקרן שגורמת לקהילה הזו להיות טובה יותר ונעימה יותר? למה לא לתמוך בקהילה היום שאכפתית לצרכים של הקהילה שלא נמצאים בקדימות עליונה של העירייה? למה לא לתמוך היום בקרן שגורמת לציבור להרגיש היום שייך יותר, להרגיש גאה יותר? למה לא לתמוך בקרן שהיום משמשת דוגמה לקרנות אחרות, ובסופו של דבר אמורה גם להביא כספים מפדרציות וקרנות בינלאומיות ומקומיות כדי לטפח פרויקטים משותפים, כמו למשל הפרויקט שאנחנו כרגע נמצאים בתהליך ביחד עם חבל לכיש, עם למעשה הפדרציות של שיקאגו, או עם קרן לאוטמן בנושאים אחרים שנמצאים פה בארץ.

במקרה הזה אני מאמין שהקרן הזו גורמת ומביאה את האנשים לידי תחושה של שייכות. בונה ומרחיבה את השורשים שלנו פה בקהילה הנהדרת שלנו. זה מזכיר לי, אגב, מאחר ומר קורצקי נמצא בהפרעת קשב, אני אספר סיפור, אולי זה יהיה מעניין יותר. מי שזוכר, יש סיפור מאוד מעניין על שר המושבות

צ'רצ'יל ב-1921, ב-30/3 למען הדיוק, היה אמור לבקר פה בארץ פלשתינה, והיתה בעיה לאיפה לארח אותו והחליטו להביא אותו לרח' שד' רוטשילד. אלא שהבעיה היתה, לא היו שם עצים, כי זה היה חולות, ואז מאיר דיזנגוף העלה את ההצעה לקחת ולעשות פרויקט ולהביא עצים מהסביבה, לחפור בור ופשוט לתקוע את העצים, לכסות אותם ולקבל את פניו ברחוב עתור ירק. מה שקרה זה שהגיע השר ודיזנגוף לסיור שלו ביחד עם הרברט סמואל, הנציב העליון, ביחד עם מאיר דיזנגוף, וכשהם עברו כל תושבי העיר ואחותם פשוט נשענו על העצים כדי להתקרב יותר ולראות מה קורה, והמראה שנגלה לעיניו של צ'רצ'יל היה הזוי, כי ככל שהוא התקדם הוא ראה את העצים נופלים בזה אחר זה כמו מגדל קלפים, והוא היה חייב לעצור את האוטו ולפנות למאיר דיזנגוף ולהגיד לו: 'תשמע, אני רוצה לומר לך שאם אתה רוצה חברה חסונה ואיתנה תדאג פה לעצים האלה, להקפיד שיהיו לכם שורשים עמוקים באדמה'. נדמה לי שמה שהיום תקדים עושה זה באמת לוקחת ויוצרת פה את השורשים האלה, את השייכות לתוך הסיפור הזה. אגב שייכות, הנה, מר קורצקי, אני אדבר מהמקראות. העניין של השייכות העסיק את החברה האנושית מזמן היווצרותה, וגם את אבותינו. בין היתר את יעקב אבינו. וכשהוא מסתכל אחורה על המשפחה שלו הוא רואה רק מריבות והוא רואה רק פראות והוא רואה רק קנאה, והוא באיזשהו מקום חושש מה יהיה בלכידות החברתית הזו של המשפחה שלו ואחר כך הלכידות החברתית של העם הזה. ואז הוא פונה אל בניו ואומר להם, כשהוא רואה למשל את קין והבל, הוא עובר אחר כך ליצחק וישמעאל, הוא עובר למעשה למקרה שלו ולעשיו ורואה את הקנאה שבין יוסף ואחיו, ואז הוא, מתוך חשש, אומר: אני רוצה לאסוף אתכם. הוא אומר להם, מר קורצקי, 'תיאספו, התקבצו'. נכון? ואז שואלים מדוע הוא השתמש למעשה בשפה כפול, הרי להיאסף זה כמו להתקבץ. אומרים המפרשים: לא, לאסף זה לאסוף את האמון. להתקבץ זה

להתקבץ לקבוצה, סביב רעיון, סביב נושא, סביב אידיאה, סביב חזון. מה שעושה למעשה תקדים, לעניות דעתי, לוקחת היום את החבורה הזו פה של תושבי רמת השרון ועוצרת את השייכות, החיבור הזה ביחד, שבא ומחבר אותם תחת איזה אידיאה, תחת איזשהו רעיון. אגב, הרעיון הזה אומץ אחר כך ע"י הפילוסופים המודרניים בעת החדשה, אם זה הובס, לוק ואחרים, שהאמינו היום לתיאוריה של האמנה החברתית. כדי לשמור על לכידות חברתית של קהילה, של איזושהי מדינה, אתה חייב לקחת את האמנה החברתית ולאסוף אותם סביב רעיון, סביב אידיאה, סביב איזשהו חזון. ופה למעשה מה שלדעתי עושה תקדים זה נותנת היום את האפשרות לתושבי רמת השרון להתלכד סביב רעיון, סביב אידיאה. אנטואן אכזופרי, שכתב את הנסיך הקטן, למעשה מעלה לקוראת הצעה, שתי הצעות, לבנות ספינה. הוא אומר: יש שתי הצעות. הצעה אחת למעשה היא לאסוף את האנשים, להגיד להם לאסוף עצים, לעשות תכניות ולבנות את הספינה. יש אבל הצעה אחרת, הצעה שנייה. ההצעה השנייה היא לאסוף את האנשים ולהטמיע בהם את הכניעה ואת האהבה לים הפתוח והרחב. מה שקרה עם תקדים, למעשה היא הוקמה מתוך אהבה עצומה לעיר הזו ומתוך כמיהה נהדרת לבוא ולתת לעיר הזאת דברים שיוכלו לבוא ולחבר אותה, לבוא ולהיות מעורבת בהם ולעשות דברים מתוך רווחתם של אנשים היום.

אגב, מי שלא יודע, בעת המודרנית, למעשה בעת הישנה, בנו אניות מעץ במבוק סיני. למי שלא יודע, ...כי הוא היה חזק בשל תכונותיו ואופיו, היתה לו רק בעיה אחת – שלקח לו המון זמן לצמוח. מישהו יודע, אגב, כמה זמן לוקח לעץ במבוק סיני לצמוח? 5 שנים. 5 שנים לוקח לעץ במבוק סיני לצמוח. 4 שנים לא רואים שום דבר מעל פני הקרקע, ואז בשנה החמישית, למעשה למען הדיוק ביום ה-1,825, יוצא העץ מעל פני האדמה וצומח לגובה של 35 מטר ב-60 יום. לקרן תקדים לקח יותר למעשה מ-5 שנים להגיע לגובה

שרואים אותו גם מרחוק, זאת אומרת שאנשים אחרים בקהילות אחרות ירצו להידמות למעשה גם אלינו.

ניצן אביב למה לוקח לו 60 יום אבל? כי 4 שנים הוא מגדל שורשים למטה.

עו"ד דורון לוינסון: בדיוק. ולכן, טוב אמר ניצן, הסיבה היתה ל-5 שנים כי הוא מגלם בתוכו, למעשה שולח בתוך האדמה את השורשים. וזה למעשה מה שלדעתי עושה קרן תקדים. אני בעניין הזה רוצה לבוא ולהגיד שאני לא מרגיש חייב למה שהיה בקהילה הזו לפני 23 שנה או לפני 50 שנה, או כשהגעתי הנה ב-2003. אני כן מרגיש אחראי, כמו כל חברי הקהילה והפעילים בקרן תקדים, למהות ולזהות של קרן תקדים שאנחנו נעזוב אחרינו. ולכן אני מאוד מבקש בעניין הזה באמת לראות את האופק ואת המרחב שאליו אנחנו עומדים להיכנס, כשבתוך המרחב הזה כשנצא החוצה אני יכול להגיד לך, אהרון, שהתכניות הן בסופו של דבר לאפשר לנו להפיק לבד. הבעיה היא לא לבוא ולהיתמך ע"י העירייה או ע"י הקהילה או ע"י גורמים פילנתרופיים. אבל כמו שאמר, ובצדק, דוד, אנחנו סטרטאפ. וכל סטרטאפ שמתחיל צריך שיהיה לו איזשהו מימון התחלתי. אני לא יודע אם אתה יודע, אבל החברות האמריקאיות איבדו את ההגמוניה בתעשיית האלקטרוניקה בגלל סיבה אחת בלבד – כי באמריקה היום התיאוריה או התפיסה היא לרווחים קצרי מועד. היום מנהל שרוצה להישאר בתפקידו יודע שאם הוא לא יביא היום את הרווחים קצרי המועד הוא מאבד את משרתו. ולכן מה שקרה, הם קיצצו בצורה מאוד פראית. ווסטינג האוס, זניט, ג'נרל אלקטריק – נעלמו כלא היו. לכן, בכל דבר, בכל חברה, בכל תעשייה שאתה רוצה לקדם אותה ולהקים אותה, יש השקעה מקדמית שמחייבת את ההקמה הזו. וההקמה הזו היא לתקופה שאני לא מאמין שתהיה הרבה זמן. לכן מה שאנחנו מבקשים פה למעשה, את האמונה והתקווה של הציבור הזה, שייתן למעשה לתקדים כדי

להתקיים.

ואני אסיים באמירה מאוד יפה של איש חכם שאמר שאמונה, תקווה, נחישות והתמדה, הם רועי הצאן שבלעדיו גם תבונה, גם כשרון וגם יכולת הופכים להיות כבשים טועות באחו. יש לנו אמונה, יש לנו תקווה, אנחנו נותנים כבר את הפתרון, יש לנו נחישות כי אחרת לא היינו פה, ומה שאנחנו מבקשים מכם הוא לתת לנו את ההמשך כדי שנוכל לצאת היום לאותם מרחבים שבסופו של דבר הם לטובת הבחור ממורשה או לטובת אנשים מנווה רום או בכל מקום אחר. תודה רבה.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אני מודה לכל הדוברים, ואני חושב שאתה, דורון לוינסון, היטבת לתאר את מה שאני הבנתי, אני חושב, כשעזרתי לנורית לנסח את ההצעה לסדר. אני כנבחר ציבור, כחבר אופוזיציה, ואגב, גם לא כחבר אופוזיציה הייתי שואל את אותן שאלות בדיוק, אני אמון על הכסף שלך ושלי ושל כולם. בין היתר. 1 חלקי 15, אני מרגיש מחויבות אליו. וכשמשקיעים במשך 4 שנים 4.1, בסוף השנה זה יהיה 4.1 מיליון ₪, אני חושב שלא רק זכותי לדרוש הסברים, חובתי לדרוש הסברים. אני חושב ששני הדוברים לפניך לא סיפקו. מאוויים הם לא תשובה לשאלה שלנו. לגברת, אני חושב שהיא תיארה יותר מאוויים ותחושת שליחות ותחושת שותפות, וזה בסדר גמור, אין לי שום דבר נגד זה. בפרויקטים שאתה תיארת, אני חייב להגיד לך, ביום חמישי חגגו 30 שנה למגוונים. ניגשתי לשירה ובירכתי אותה, אמרתי: אני כתושב רק 10 שנים בעיר הזאת לא הייתי מודע לנפח הפעילות הזאת. ותסלח לי, כל הפרויקטים האלה יכלו להיכנס לחסותה של מגוונים ללא שום בעיה. תיכף אני אגיע אליך, כי אתה ענית לי. אני חושב שלפני חודש, או נדמה לי במאי איפשהו, חגגנו ליום המתנדב וראיתי את מאות האנשים שהיו שם, ושוב ניגשתי לשירה והצדעתי ואמרתי כל הכבוד. מעמדתי כחבר אופוזיציה מחייב אותי לבוא ולהגיד שאפו לדברים שמתבצעים בצורה נכונה. אם אתה

אומר לי: תשמע, אנחנו בשלב של השקעה, אנחנו משרישים 5 שנים ותוך 60 יום אנחנו נראה תוצאות, כמובן באלגוריה, אז אני חשוב שזה נכון. אבל אני חושב שנמצאים פה שני מפקדי חיל אוויר ואל"מ במיל', אני בטוח שלא היתה לא טייסת ולא יחידה ולא מדור, ואחרי 4 שנים לא הייתם שמים איזשהו סימן שאלה, ובכלים שלכם, אנחנו לא ביקשנו להתערב בזה, בכלים שלכם, יש לכם ועדת ביקורת, תציבו בדיקה מהותית. מה הבעיה של אנשים שעסוקים בעשייה? שהם מתאהבים בעשייה שלהם. העין הביקורתית נעדרת מהם. ואני מציע לכם בצורה הכי בוגרת והכי אכפתית שיכולה להיות – תבדקו את עצמכם. אני חושב שאם לפני שנתיים הצבתם שלט מדהים על הפארק, שאתמול הלכתי לראות, השלט איננו. הוא הפך להיות איזשהם 100 מ"ר צמודים לגינה שהיתה קיימת קודם. זה פארק הנגישות שדיברנו עליו? אז מה זה כל השטח שנמצא שם איפה שעמד השלט? אני חושב שזה הזמן לשבת ולדעת לאן הלכו 4.1. אם זה להשרשה אז אני מצפה שבעוד חצי שנה, שנה, תבואו לפה שוב ותגידו לנו 'הנה העשייה שלנו'. אני חושב שכל הפרויקטים שתיארת יכלו להיכנס ללא שום בעיה לאגף החינוך, למגוונים ולעוד גופים אחרים, כולל גופים תורניים שאני בטוח עושים עבודה יוצאת מן הכלל. זה שקהילות רוצות לחקות אותנו – אתה יודע מה, זה מחמיא, אני לא יודע כמה זה אמיתי. אני באמת לא יודע כמה זה אמיתי. לכן אני מבקש – תבדקו את עצמכם, לא ביקשנו להפסיק את התמיכה בתקדים, ביקשנו שתקדים תטיל על ועדת הביקורת שלה לבדוק את עצמה, כי יכול להיות שהיעדים שקבעתם לא ריאלים, ארוכים מדי, דורשים נשימה. זה נכון שכשעולים מאפס או מ-10 ל-450 זו תחושת שביעות רצון יוצאת מן הכלל. תגייסו אותי לתקדים, אבל תגייסו אותי לתקדים עם מהות, לא עם רצון ולא עם שאיפות, כי אני באמת מתקשה במוגבלות האנושית שלי להבין לאן זה הולך. אני אומר, אם אמרת 'השרשנו', בוא תגיד לנו בעוד חצי שנה לאן הגענו. אין לי יותר מה לומר.

גב' שירה אבין: יש מישהו נוסף שרוצה להתייחס? כן, עמית. עמית הוא יו"ר מועצת נוער של רמת השרון, הוא יושב אתנו בישיבות.

מר אהרון אלמוג אסולין: כל פעם הם מתחלפים.

גב' שירה אבין: לא, יש שניים.

עמית-נציג הנוער: שלום לכולם. קצת לי אישית צרם בכל הדיון שהמילה 'מועצת נוער' לא הוזכרה פעם אחת, שכל התקציבים שאתם מקבלים הולכים נטו למגוונים.

גב' שירה אבין: לא הולכים למגוונים. לתקדים.

עמית-נציג הנוער: התכוונתי שתקדים משקיעים, זאת אומרת הפרויקטים שלהם דרך מגוונים. אם זה שיפוץ הכברייה או שזה מתנדבים של מגוונים, ושרוב הפרויקטים שלכם עוסקים בעצם במגוונים ולא במועצת הנוער ובאגף החינוך, ושלא פניתם אלינו אפילו אולי לנסות ליצור פה שיתופי פעולה ולקבל גם את התמיכה שלנו בקשר ביניכם לבין בני הנוער ולבין פרויקטים, כי באמת אני חושב שהעשייה שלכם מבורכת, אבל לי אישית זה קצת צרם שלא נעשתה שום פנייה אלינו.

גב' מיכל רוזין: סליחה, אבל ההערה לא נכונה. אני גם פעילה בתקדים ואנחנו פנינו לכל הגופים שמייצגים את הנוער, אני לא מכירה פשוט את... אני מתנצלת. דרך דליה רצון, פנינו דרך כל האנשים שאנחנו יודעים כדי לקשר אותנו לגופים של בני נוער שפעילים ברמת השרון. מי שחזר אלינו, המשכנו לקיים איתו יחסים, ומי שלא חזר אלינו, כמו אנשים שהבטיחו לבוא לעזור לנו בבניית הפארק ולא הגיעו, מי שפנה אלינו, ואנחנו נשמח גם אם אתה תיצור אתנו קשר, כי אנחנו בהחלט פנינו לכל סוגי...

מר טל עזגד: אז מיכל, קודם כל אני מאוד מזדהה עם מה שאתה אמרת, ורק הערה קטנה. אני מצפה שאם באמת פניתם, אנשי המקצוע, מנהלי המחלקות, לאנשים שמקבלים שכר מאתנו, תושבי העיר, ולא קיבלתם מענה, במיוחד לדברים מקודשים כאלה-

גב' שירה אבין: הם קיבלו מענה, לא מכולם. הם אמרו שיש נוער שמתנדב.

מר טל עזגד: הבנתי שלא חזרו ולא זה, אז לך יש ערוץ פתוח פה יותר מלאחרים, לשירה או אליי או לכל אחד, וזה דבר שאנחנו כנבחרי ציבור צריכים לדעת, כי אולי אנשים לא עושים את תפקידם נאמנה. ובשביל זה אנחנו כאן. חבל שככה יצא. הם חייבים לחזור.

עו"ד אבי גרובר: לי יש את הזכות להיות קשור לגוף אחר די דומה. אני מכהן כדירקטור בקרן קיסריה. מי שמכיר, קרן קיסריה זו קרן שמשפחת רוטשילד הקימה, שלקחה את הנכסים שקיימים לה במדינת ישראל, את הרוב היא מסרה למדינת ישראל עם הקמתה ושמרה לעצמה יחידת קרקע בעיר קיסריה, שלמעשה כל הרווחים, כל התשואה על הקרן שהם יצרו שם, עוברת לפילנתרופיה. אני יכול מהמקום שבו אני נמצא, אני מכהן שם כמעט 5 שנים, אני יכול להבין באיזשהו מקום את הקושי בלהרים מן קרן כזאת. כי אנחנו קרן שקיימת כבר עשרות שנים, ועדיין זה כל כך לא פשוט לנסות בתוך הים הזה של רצון טוב להרים כזאת פעילות בקטע של פילנתרופיה, ובטח בתקופה שהזמנים קצת יותר קשים ואנשים קצת יותר קשה להם לפתוח בצורה חופשית את הארנק. אני יכול להבין את המצוקה, אני גם ניסיתי להפגיש, דרך אגב, עם אריק די בהקמה, הבאתי לפה את מי שאחראי אצלנו על הפילנתרופיה. כמובן שברגע שהוא נכנס לבניין וראה את ניצן אז הם נפלו אחד על השני והבנתי שאני פה מיותר לחלוטין. ניצן מכיר את כולם, הוא לא

צריך שום עזרה, לא ממני וזה, וניסיתי באמת לעזור. אני חושב שכשאני רואה מאצלנו, ואני רואה איך זה עובד אצלנו, יש המון סינרגיה בין הגופים. זאת אומרת, יש איזשהו יתרון לגודל שנורא קשה לגוף בהתחלה לייצר איזשהו אימפקט משמעותי, כי אנחנו מכירים, כבר יש את הגופים שקיימים. אני חושב שמה שצריך לעשות פה, אתם צריכים להתחבר עם גופים אחרים, ועוד עצה קטנה זה להתייחס לזה באיזשהו מקום כמו עסק כלכלי. בכל זאת, בפרמטרים של עסק כלכלי. זאת אומרת, עסק כלכלי זה משהו שמסתכל אל העתיד וצופה פני עתיד, והוא מייצר לעצמו איזושהי תשתית כזאת שכל הזמן מייצרת, הרי פילנתרופיה זה משהו שכל הזמן מצריך כסף. זה משכורות וזה עבודות וזה דרישות וזה מקומות, והם צריכים לייצר לעצמם את התזרים הזה שיאפשר להם לתת את מה שהם רוצים לתת. לכן הם צריכים להסתכל קדימה. אני חושב שאם מסתכלים על המספרים, 4 מיליון ₪ נגיד שהשקיעו על סדר גודל של 4 שנים, אנחנו מדברים פה על בין רבע לחצי אחוז מהתקציב שלנו, אני חשוב שזה סך הכל בהמון כסף שעף פה זו לא איזושהי השקעה בלתי מתקבלת על הדעת. אני סומך על האנשים המכובדים פה שכולם יכולים לעשות לי אוניברסיטה על איך מנהלים עסקים ודברים שבאמת זה ילך למקום ההוא. אני בטוח שהם לא רוצים לבוא לפה להתחנן לכסף אלא הם ישמחו להתנהל בלי טובות מאתנו, ובהצלחה.

<u>מר עידן למדן:</u> אני בעניין הזה מאוד מתחבר למה שאהרון אומר, גם... כל שאר החברים. אני נכחתי גם בישיבת מגוונים האחרונה של התקציב ואז באמת העליתי את זה בעצמי. אין ספק שהמטרה היא מטרה מבורכת. אין ספק שמדובר בחבורת אנשים שרוצים לתרום ומצליחים להביא הרבה מאוד פרויקטים יפים. יש לי ביקורת על חלקם, יש לי רעיונות אחרים בחלקם, אני חושב שבאמת לא פנו אולי לכל מה שהציבור ברמת השרון, או לא פנו מספיק, אבל בסך הכל המטרות הן טובות ונכונות והעבודה היא חשובה. אבל אמרתי,

אחרי 4 שנים הילד צריך להתחיל ללמוד ללכת לבד. ובישיבת התקציב האחרונה של מגוונים באמת אמרתי אוקיי, מתקציב מסוים צריך להתחיל להפחית, ואני מאוד מתחבר למה שאמר פה דורון, משום שאנחנו כן צריכים ללכת לפרויקט יפה, לפרויקט נכון, צריך להמשיך לנסות להגיע לזה, אני עוד לא רואה באמת את הגישה שלנו כלפי הקהילות האחרות, שזאת היתה המטרה הבסיסית שלנו. בינתיים אנחנו עדיין פה בתוך רמת השרון בפרויקטים שלנו ולא נעים כלפי חוץ כפי שבאמת תכננו לעשות באחוזים שתכננו לעשות, ואני חושב שהמטרה הזאת, אם זאת היתה המטרה המקורית והמיוחדת שלנו באמת לבוא להיות קהילה שהולכת לקהילות אחרות, אבל כן, צריך להתחיל ללכת לבד וצריך להתחיל לחשוב איך מגייסים. ואם לא הצלחנו עם הפרויקט אז אולי נצטרך לקיים אותו, לקיים את הפרויקטים חזרה בדרך מגוונים בצורות כאלה או אחרות.

<u>גב' שירה אבין:</u> אני רק רוצה שאנחנו נסיים, גם לדוד יש איזושהי מחויבות והבטחתי לו שאנחנו נעמוד בזמנים.

<u>גב' נורית אבנר:</u> מאחר ואני העליתי את ההצעה לסדר-

<u>גב' שירה אבין:</u> ממש קצר, כדי שנסיים.

<u>גב' נורית אבנר:</u> מה שרציתי להגיד זה א' תודה לכם שבאתם ונתתם לנו באמת יותר מידע על הפעילות של העמותה, אבל אני רוצה להגיד לכם, קיימות ברמת השרון עוד עמותות וקיימים פה עוד ארגונים ברמת השרון. לא מזמן נכחנו אנחנו, חברות מועצת נשים, בערב שעשה מעגל נשים למען רמת השרון. ישבו עם האחראית על הרווחה, ישבנו עם האחראית על החינוך ושאלו במה אנחנו יכולות, מעגל הנשים של רמת השרון, לתרום לכם. ונתנו להן כמה משימות. הן עשו ערב ברמת השרון, קיבלו את יד לבנים, גייסו כסף ובכסף הזה הן תרמו למען הקהילה. הן לא באו וביקשו מעיריית רמת השרון סכום

כסף. אני באופן אישי חברה בארגון בינלאומי שנקרא lion of Judah, אריה יהודה, אנחנו 18,000 נשים יהודיות מכל רחבי העולם, בארץ אנחנו 120 נשים, כל אחת מאתנו נותנת מהכסף הפרטי שלה, כשהרעיון שלנו הוא להעצים נערות ונשים בכל מיני פרויקטים ברחבי הארץ. אנחנו בקשר עם ג'וינט ישראל, אנחנו בקשר עם הפדרציות היהודיות, בחלק מהדברים אנחנו עושים אתם מצ'ינג, ואף פעם לא חשבתי שכשאני עושה פרויקט בעיריית דימונה או בעיריית חיפה אני אפנה לעיריית חיפה ואבקש מהם שישתתפו איתי בכסף למען הפרויקט שאני עושה למען הנערות או הנשים שנמצאות אצלם ביישוב. אז תודה רבה, וזה מה שהיה לי להוסיף.

<u>מר גיא קלנר:</u> אני רוצה להגיד משפט אחד, ברשותך. יש תחושה לא נעימה באוויר, רק בנקודה אחת – יש פה כמה הערות שאני חושב שהן רלוונטיות, צריך לסמן מטרות, צריך לסמן תקופת זמן של השקעה והשגת תשואה, החיתוך של הדיון פה דרך הדוברים, שהוא בעיקר אופוזיציה לקואליציה, הוא נראה לי לא נכון למטרה היפה והחשובה שהאנשים האלה לוקחים על עצמם באופן התנדבותי, וקצת צר לי שאנחנו מנהלים את הדיון מהפריזמה הזו, כי זו התחושה שאופפת את החדר גם בעת הצגת הדברים וגם בעת ההערות עצמן.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> אתה סופר אותי באיזה-

<u>מר גיא קלנר:</u> לא, אתה האמת היית היום קצת יותר נורמאלי. היום היית בסדר דווקא. יש בפעילות הציבורית בסופו של דבר, האנשים מהסוג שיושבים פה בחדר, הם נכס שכל עיר וכל ארגון היה שמח להתברך בו, ואני חושב שזו תעודת כבוד גדולה לרמת השרון ש-450 אנשים מבלים ונותנים גם מזמנם וגם מכספם לפעילות ציבורית. אני חושב שהחדר הזה צריך להוריד את הכובע, להגיד להם המון תודה, ובצד זה לראות איך לוקחים את הדבר

הזה, מייעלים אותו ושמים אותו על הטרקינג הכי יעיל והכי ממוקד שיש, אבל אחרי שאמרנו תודה גדולה ושאפו על כל הפעילות הזאת.

<u>גב' נורית אבנר:</u> אנחנו אמרנו את זה בתחילת הדברים.

<u>גב' שירה אבין:</u> קודם כל, כל אחד מאתנו יכול להגיד-

<u>גב' נורית אבנר:</u> אמרתי את זה בתחילת הדברים שלי. אז את יודעת מה, יש לנו פה הקלטה ותקשיבי לה.

<u>מר גיא קלנר:</u> הם היו, אני איחרתי.

<u>גב' שירה אבין:</u> חברים, כל אחד אמר את דברו.

<u>גב' נורית אבנר:</u> קח את הדברים שלי...

<u>מר יעקב קורצקי:</u> די, נורית.

<u>גב' שירה אבין:</u> כל אחד אומר את שעל לבו ואת שבדעתו וזה בסדר. אני חושבת שזה היה שיעור חשוב, אני חושבת שיכול להיות שאנחנו נלמד גם להביא נושאים אחרים למועצה כדי שכולם ילמדו להכיר את הדברים שלא הכירו עד היום. מה שלי יש לומר, וחשוב לציין מעבר, שיש בתוך תקדים גם ועדת ביקורת, שהיא ועדה חיצונית, שעושה עבודה ובוחנת ובודקת את הדברים. אז גם בנושא הזה כולם פה-

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> אני לא חושב שיש איזושהי... וחוסר כנות.

<u>גב' שירה אבין:</u> לא, אף אחד לא דיבר, לא קשור. אבי, לא קשור. בכל גוף צריכה שתהיה ביקורת, ואני רק רציתי לציין שגם בתקדים אותם אנשים יקרים שיושבים כאן בחרו-

עו"ד אבי גרובר: אני אומר שמבחינת מדיניות לא שייך...

גב' שירה אבין: בסדר, זאת המדיניות. זה לא קשור לזה, לא דיברתי עליהם. אני דיברתי בסך הכל הכללי. ואני חייבת לומר שזה באמת גאווה לרמת השרון שאנשים כמוכם, את זמנם היקר מאוד, וכולם כאן זה באמת אנשים שלא תורמים רק לרמת השרון, זה אנשים שתורמים רבות למדינת ישראל. אני תמיד אומרת שלא רק שאני מצדיעה לכם, זה לכבוד לנו שלקחתם על עצמכם ושאתם מניעים כזה דבר חשוב, שאני חושבת שעוד בהיסטוריה לא רק של רמת השרון עוד יכתבו על זה, ואנחנו מודים, מוקירים, ואני מאוד מקווה שנמשיך לשתף פעולה כדי שיהיו כמה שיותר פרויקטים טובים בעיר הזאת. יושב כאן עמית, הביע נכונות, וכבר רתמנו אותו אליכם יחד עם עוד בני נוער והרווחנו עוד ערך מוסף נוסף של מועצת נוער יישובית. אז תודה רבה.

מר יעקב קורצקי: אני אסכם, אני רוצה להגיד גם כן איזה משפט. אני בא מתחום הכדורגל, אם אתם לא מכירים, ואצלנו בכדורגל אנחנו יכולים להרכיב את הנבחרת הכי טובה שיכולה להיות. אבל תזכרו שתמיד בוחנים את מבחן התוצאה. ויש פה אחריות כבדה עליכם ויש פה מבחן התוצאה. ואני מאמין לכם, אתם תעשו את זה, אבל יש את מבחן התוצאה. חבר'ה, תצליחו.

גב' שירה אבין: תודה רבה.

- נציגי קרן תקדים עזבו את חדר הישיבות -

1. שאילתה של חברת מועצת העיר, נורית אבנר.

<u>גב' שירה אבין:</u> אני רוצה להמשיך בישיבה. אנחנו נעבור לנושא הבא, שגם זאת שאילתה של נורית. נורית, בבקשה.

<u>גב' נורית אבנר:</u> אני אתן רק איזשהו בריף קצר לפני שאני מציגה את השאילתה עצמה. אנחנו מדברים פה על הרעיון להקים שני גני ילדים ברח' הפלמ"ח. מי שלא יודע, רח' הפלמ"ח זה רחוב שמחבר את שד' ביאליק לרח' אזר ונמצא פחות או יותר בין רח' אוסישקין לרח' סוקולוב, בין שני הרחובות הגדולים. עיריית רמת השרון, אני אתן קצת את התאריכים, ב-14/2/14 פרסמה מודעה שהם הולכים להקים אשכול גנים ברח' הפלמ"ח, ואז התושבים היו צריכים להגיש התנגדות עד התאריך של ה-18/2. אז התברר בעירייה שנעשתה טעות ולא פורסמו מודעות על המגרש, כך שב-18/2 נתלו מודעות כאלה, באותו יום. אז התברר בעירייה שלא נשלחו מכתבים רשומים לדיירים שגובלים ברחוב, באזור איפה שצריך לבנות את הגנים, ואז ב-12/3 נשלחו מכתבים רשומים שהגיעו לתושבים ב-16/3. כל זה חודש וחצי אחרי שפורסם כל הנושא של בניית הגנים ברחוב. ב-18/3 היתה הזמנה לישיבת ועדת מכרזים להקמת אשכול שלושה גנים ברח' הפלמ"ח. ב-24 לא התקיימה ועדת מכרזים, אבל ב-1/4 בוטל המכרז להקמת האשכול. בתאריך 23/3 התקיימה פגישה עם מהנדס העירייה, שהיו נוכחים בה חלק מהתושבים שגם הגיעו לכאן היום לישיבה, ואז פתאום נוצר שקט, אנשים לא זומנו לוועדת התנגדויות. הסתבר שהחליטו להוריד את מספר גני הילדים מ-3 ל-2, ואז לא היה צורך לבקש הקלה, שבעצם ההקלה היא זו שגורמת לתושבים לבוא ולהגיד התנגדויות, ולא היתה אפשרות לתושבים לבוא ולהביע את ההתנגדות שלהם. כן היתה פגישה עם תושבי הרובע יחד אתך דוד, נכון? יחד עם יועץ התנועה ועם צביקה שמואלי. באותה ישיבה הבנתי שאף אחד מנציגי העירייה לא ידע על בניית הגנים, הם לא התייחסו בכלל בישיבה הזאת, יעל בישיבה הזאת בכלל התייחסה לאיזשהו דו"ח שיש לה מלפני שנתיים, לא דו"ח עדכני. רק להמשיך

עם התאריכים, ב-25 היתה פתיחה של המכרז להקמת שתי כיתות גן וב-27/5 התקבלה החלטה בוועדת מכרזים ונבחר יזם לבנות.

<u>גב' שירה אבין:</u> קבלן, לא יזם.

<u>גב' נורית אבנר:</u> קבלן לבנות את הגנים. אני, בעקבות פנייה של התושבים ברח' הפלמ"ח וכמה פגישות שעשיתי איתם, החלטתי להעלות את השאילתה לישיבה היום. אז ככה – בשאילתה: לאור תכנית העירייה להקים גני ילדים ברח' הפלמ"ח הצר והדו סטרי בסמטה צרה וחסרת מדרכה, האם נערכה תכנית תחבורתית עדכנית לאזור הכוללת מתחם יד לבנים, המוזיאון הגיאולוגי, בית ספר אוסישקין, בית מלינוב ועוד? זו שאלה ראשונה. שתיים, לאור כל האמור לעיל, האם נערכה תכנית בטיחותית עדכנית לאותם גני ילדים שאמורים להיבנות שם? שאלה שלישית – תושבי רח' הפלמ"ח המציאו חוות דעת תחבורתית בטיחותית-

<u>מר טל עזגד:</u> רק תנסי שנייה מעבר למשפט הזה להסביר מה זה תכנית בטיחותית? מה זה המשפט הזה?

<u>גב' נורית אבנר:</u> אני אתייחס, אני רק אגמור, שנייה. אם שירה כמובן תסכים, היא תיתן לאחד מהנציגים שלכם לדבר, אני באמצע השאלה, תן לי לסיים ואני אענה לך. התושבים המציאו חוות דעת תחבורתית בטיחותית מקצועית של מהנדס מומחה השוללת לחלוטין הקמת גני ילדים במקום המתוכנן. ואז אני שואלת, האם נערך דיון בעירייה בחוות דעת זו ומה עמדת הגורמים המקצועיים בעירייה לגבי הבעיות התחבורתיות הקשות הקיימות שהקמת גני ילדים רק תוסיף עליהן. טל, אני צירפתי לשאילתה שלי את דו"ח הבטיחות של אותו יועץ בטיחות, ושם הוא עונה בדיוק על השאלות שאתה שאלת.

???: יועץ תחבורה.

גב' נורית אבנר: יועץ תחבורה, והוא מתייחס גם לנושא של הבטיחות בדו"ח שלו.

מר טל עזגד: למה הוא מתייחס? לנושא של אש כשצועקים פה קריאות ביניים?

גב' נורית אבנר: לא, הוא מתייחס לזה שהכניסה לתוך האזור של איפה שמתוכנן להיות גני הילדים הוא שטח צר מאוד ואין שום יציאה, אם אתה נכנס לתוך המקום הזה, שזו אגב כניסה של 4 בתים שגרים שם, זאת אומרת שטח צר מאוד. הכל משורטט והכל מופיע בחומר שהעברתי לכם לפני כמה ימים. אתה תראה, גם יש שם ציור שמסביר בדיוק את הגודל של השטחים. הקטע המהותי זה הכניסה והיציאה היחידה שיש לגן הילדים. חס ושלום יקרה איזשהו משהו, זה פתח המילוט היחיד שנמצא במקום הזה. ואז זה מתייחס לשאלה רביעית – האם מכבי אש אישרו את הקמת גני הילדים במקום? כי אני מאמינה שאם מכבי האש יבואו ויראו את זה הם לא יתנו אישור לזה. וכמו שאמרתי, צירפתי את חוות הדעת התחבורתית בטיחותית של יועץ התנועה החיצוני. אם אתה שואל אותי את השאלה הזאת, אל תיעלב אבל נראה לי שלא קראת.

מר טל עזגד: אל תיעלבי, אבל נראה לי שאת מפגינה פה פופוליסטיות לשמה וחוסר בקיאות מוחלטת במה שקורה פה. חבל שלא דיברת עם מהנדס העיר לפני זה.

גב' נורית אבנר: אז אני דיברתי עם מהנדס העיר על העניין הזה ויש גם חוות דעת של מהנדס העיר שמצורפת לשאילתה הזאת.

גב' שירה אבין: מהנדס העיר עוד מעט יתייחס לעניין.

גב' נורית אבנר: כי ישבו איתו התושבים ודיברו איתו, וגם הוא בעצמו, לצערי, זה לא יצא כל כך מודפס טוב לחברי המועצה בחומר המצורף, אבל גם יש פה הדגש לזה שגם מהנדס העירייה מר ולדימיר לא חושב שזה המקום הכי מתאים שיהיה בו גן ילדים. זה מה שאתה אמרת, יושבים פה התושבים. מי התושבים. יושבת כאן רינה שעשוע שהיתה בישיבה עם המהנדס של העירייה-

גב' שירה אבין: נורית, רגע, סליחה.

גב' נורית אבנר: המטרה שלי היא לא פופוליסטית, אני באה ממקום-

מר רפאל בראל: פני ליו"ר בבקשה, לא לדיירים. רק למען הסדר. דברי ליו"ר, דברי לחברים, לא לתושבים.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, אני ביקשתי להציג את השאילתה, את ההתייחסות המקצועית יתנו האנשים המקצועיים.

עו"ד אבי גרובר: אפשר משפט אחד?

גב' שירה אבין: כן.

עו"ד אבי גרובר: ב-16/6 רשות רישוי נתנה את ההיתר לבנייה של הגנים. אני ועידן הגשנו בקשה ב-1/7 לקיים דיון בוועדה המקומית, שזה הגוף שלדעתי הוא הגוף הנכון לקיים את הדיון הזה. אני מבין שהישיבה אמורה להיות ב-14. נראה לי שנכון שנקיים את הדיון שם.

מר רפאל בראל: אני חושב גם כן. אני בכלל מברך אותך על ההחלטה הזאת.

עו"ד אבי גרובר: אני הצבעתי, למשל, נגד המכרז. אני לא חושב שזה המיקום הנכון.

גב' נורית אבנר: שמעת מה הוא ואמר?

מר רפאל בראל: סליחה, זה לא בתור שאילתה היה צריך להגיע אלא ממש לבוא לדיון.

עו"ד אבי גרובר: אני אומר, אנחנו הגשנו את הבקשה לדיון מחודש בוועדה המקומית.

מר טל עזגד: רגע, חבר'ה, אל תהפכו אותנו למפגרים פה.

עו"ד אבי גרובר: לא, למה?

מר טל עזגד: ככה זה נשמע. נשמע א' שאנחנו חבורה של מטומטמים, ב' שאנחנו קצת מכופפים את החוק. ככה זה נשמע לי. חבריי יתנגדו, אחרי זה הם יסכימו איתי כמו בנושא הקודם.

גב' נורית אבנר: אני ממש מצטערת אם זה מה שאתה הבנת, זאת לא היתה הכוונה.

גב' שירה אבין: בואו, טל הוא יו"ר ועדת תכנון ובנייה.

מר טל עזגד: קודם כל, עפ"י חוק, אבי, כמו שאתה יודע, זה מתחלק לשניים. עפ"י חוק מה שהגיע לרשות רישוי ועמד בכל הקריטריונים ההנדסיים ועם כל ההמלצות שאני קיבלתי, זה אושר בהתאם לזה. זה אחד. שניים, אי אפשר מבחינה עקרונית ומבחינת החוק, אנחנו כחברי מועצה לא יכולים לדרוש בהרכב של 2 דיון חוזר, כי אין דיונים חוזרים לרשות רישוי. תבדוק את זה, אני קיבלתי חוות דעת. דבר שלישי, אין לי בעיה להביא את זה

לעוד דיון. אני יכול להביא את זה גם לוועדת בניין עיר, אני יכול גם לשלוח את זה למחוז. מבחינתי גם שלא יהיו גנים. אם אתם חושבים-

עו"ד אבי גרובר: למה אתה לא עונה לי כשאני שולח לך מכתב כזה?

מר טל עזגד: אם לא ענו לך זה לא בסדר כי אני ביקשתי שיענו.

מר עידן למדן: ...יש לו משמעות מאוד נרחבת. יש פה הרבה שאלות. החל מהעובדה של איך אנחנו מתכננים דרך איך אנחנו מקצים. יש פה הרבה שאלות. אבל ספציפית על הנושא הזה קיים עניין. עכשיו באמת הגענו לוועדת המכרזים אחרי שעשו לצורך העניין מבקשה ל-3 כיתות צמצמו ל-2 ואז כדי לעמוד-

גב' שירה אבין: לא, לא לעשות ככה, זה לא כדי לעמוד, זה כדי ללכת לקראת התושבים.

מר טל עזגד: אתה מבין למה אני אומר שמשרים על האנשים תחושה שמשהו פה נראה כאילו לא? זה לא קשור. אף אחד לא עשה מחטף. אני רוצה להיות נוכח בדיון שאתם תקפצו על כולנו למה אין מספיק גני ילדים. הרי זה יגיע גם זה.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: לא דיברתי על השנה.

מר יעקב קורצקי: אבי, נעשה סדר. חשוב מאוד, אני חושב עכשיו, כיוון שיושבים פה גם אנשים מכובדים שבאו, חשוב לי מאוד לשמוע מה שאומר ולדימיר. אני מבקש מכולכם כמה דקות שנשמע את ולדימיר. ולדימיר, בבקשה.

<u>אדר' ולדימיר לוין:</u> קודם כל, אבי, בשבילך. לרשות רישוי מגיע דיון כשהכל הולך לפי התב"ע, אין שם הקלות.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> אני לא אמרתי שלא.

<u>גב' שירה אבין:</u> אני רגע מבקשת, תנו למהנדס העיר להתחיל ולסיים. אחרת לא נסיים.

<u>אדר' ולדימיר לוין:</u> יש תכנית שאושרה עוד בשנת 71', איפה ש... שטחים ציבוריים, ואין פה שום דבר, וכולם ידעו, וגם מי שקנה ומי שגר, שזה שטח חום שעליו אפשר לבנות מבני ציבור 3 קומות. ויש גישה אחת, זו גישה מרח' הפלמ"ח, נקודה. ובגישה הזו יש 4 מטר רוחב, שזה כמו נגיד רחוב משולב. אז אין שם מדרכות. בסך הכל יש שם 4 מכוניות. אחרי שישבנו עם תושבים, ואז בסופו של דבר ירדנו מאשכול גנים בנייה של 3 כיתות לשתי כיתות בקומה אחת, ויותר מזה, כדי שלא להעלות את ההפך ולא לעשות מילוי של בערך 2.5-3 מטר מעל הקרקע הקיימת, קיבלנו אישור מהשכן להעביר גם פה קו ביוב וקו ניקוז, ובזה משמעותי אנחנו הורדנו את האפס. גם לגבי חניה, בפינה של פלמ"ח ואיפה המחתרת, אנחנו תוך זמן קצר, שבועיים, 23 שבועות, אנחנו עושים את החניה במקביל לזה שאנחנו לקחנו את כל האזור הזה וישבנו כבר כמה פעמים, ורח' הפלמ"ח ועוד כמה רחובות באזור הזה הופכים להיות חד סטריים. אז אני לא רואה, אני באמת לא הייתי שבוע, ראיתי היום את הדו"ח של אפריים. בסדר, אני גם יכול לדבר עם אפריים, עם כל מה שכתוב. זה הכל.

-הערה מהקהל-

<u>מר יעקב קורצקי:</u> גברת, סליחה, אני רוצה להגיד פה משהו שאתם תשמעו, שזה חשוב לי שתשמעו. את מהפלמ"ח 21, אם אני לא טועה.

-קריאות מהקהל-

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אני אתייחס בכבוד אלייך, גברת, אני רוצה לכבד אותך מאוד, אני רוצה שתשמעי מה שיש לי להגיד לך. לפני איזה חודשיים עלה פה נושא הפלמ"ח 21, נושא שלכולנו זה חשוב. באו לפה המון תושבים מכל רח' הפלמ"ח ועוד רחובות שסמוכים אליכם, ואנחנו עוצרים כרגע את הוילה הזאת שיהיה בניין מגורים. אנחנו עוצרים את זה, ולנו זה מאוד חשוב. זה מאוד שייך, כי גם היו אותן טענות איפה יהיו חניות והכניסות והיציאות, ומאוד בכובד ראש אנחנו שוקלים את העניין. אנחנו עצרנו את זה, אבי. ואני רוצה להגיד לכם עוד משהו. כשישבנו גם בוועדת מכרזים, ישבה גם גב' נורית אבנר, היא יודעת מהגנים שעומדים לקום שם, ואז יכולת גם להתנגד לסיפור הזה.

<u>גב' נורית אבנר:</u> אני התנגדתי...

(מדברים ביחד)

<u>גב' נורית אבנר:</u> סליחה, אל תגיד דברים לא נכונים. אמרתי שאני מתנגדת לזה.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אנחנו צריכים לנהל עיר. עם כל הכבוד, וזה לא פופוליסטי שעכשיו אני אומר את זה לתושבים, אנחנו מנהלים עיר. וכל תושב שיבוא יגיד את הדעה שלו, אי אפשר לעצור פה את העיר הזאת. צריך לעשות פה גנים, צריך לעשות פה בית ספר, וזה תמיד יהיה על חשבון משהו. נורית, אין מה לעשות. לא מנהלים עיר על-

<u>גב' דברת וייזר:</u> מה זה לא נכון? אם היינו שולחים את הילדים של רובע אלון למורשה או ל...

עו"ד אבי גרובר: אז תשימי אותם להיות בתיכון אלון.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרובר: כי לא התארגנתם מראש.

גב' דברת וייזר: ואם היינו מתארגנים מראש?

עו"ד אבי גרובר: כן, היית עושה...

גב' דברת וייזר: היה... ותאמין לי שאני גרה לא רחוק משם...

עו"ד אבי גרובר: אז תחליפי את הירוק ואת החום.

גב' נורית אבנר: ...שלך מתנפחים ומתעצבנים. אני אומרת דבר כזה – אני ישבתי בוועדת המכרזים ואני מהרגע הראשון, אני בכלל הופתעתי, אני זאת שהעליתי את השאלה איך אנחנו קובעים ועדת מכרזים לפני שיש ועדת התנגדויות. מישהו פה ישב ושמע את הדברים האלה שישבתי בוועדה. אמרתי את זה.

מר יעקב קורצקי: נורית, נורית-

מר רפאל בראל: אם זה עומד בקריטריונים אין ועדת התנגדויות, מה לעשות. זה החוק.

גב' נורית אבנר: ואז הורידו את הגן הזה-

גב' שירה אבין: אבל לא בגלל זה.

גב' נורית אבנר: ורק בגלל... שנייה, תן לי.

מר יעקב קורצקי: אני רוצה שתבדקי אותי רק בדבר אחד.

גב' נורית אבנר: אתה לא...

מר יעקב קורצקי: לא קם גן ברמת השרון, גן אחד ברמת השרון, שאיפה שלא שמו אותו קמו מתנגדים. אין מה לעשות. צריך לנהל עיר.

מר עידן למדן: לא נכון.

מר יעקב קורצקי: עידן, צריך לנהל עיר. אנחנו מנהלים פה עיר וצריך לתת לתושבים.

מר עידן למדן: ...ברח' העבודה ואין התנגדויות.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: הולכים לקום שני גנים עכשיו ברח' המלאכה, שני גנים בנווה גן, לא שמעתי שמישהו הגיש-

גב' שירה אבין: זה לא אומר שלא הגיש.

גב' נורית אבנר: לא שמעתי.

מר יעקב קורצקי: אין דבר כזה אבי...

גב' שירה אבין: חברים, זה שכל אחד יצעק, סליחה-

מר טל עזגד: אני עוד פעם רוצה, ברשותך, שירה, אני רוצה עוד פעם לחזור למען הסר ספק ושלא יהיו פה אי הבנות. הדברים נעשו, ואפשר לבדוק את זה, ישב גם נציג שלך מיכה בוועדה. הדברים נעשו בצורה הכי נכונה והכי חוקית שיש. אנחנו לא בונים גני ילדים, כל מי שישב שם כבר אין לו ילדים בגיל הגן, רק לקרן עורכת הדין שלא גרה. אז אם ככה באמת שאף אחד לא נגוע. המצב היה מצב נתון. אני אומר עוד פעם, אנחנו אישרנו את

הדברים בצורה חוקית מקובלת ומסודרת. אתם מנהלים עכשיו ויכוח כן התנגדויות / לא התנגדויות. תאמינו לי, הכל היה קביל והכל היה מסודר ואף אחד גם לא עשה תרגיל והוריד גן אחד בשביל לבלוע את שני הגנים האלה ושל זה. התושבים רשאים ללכת לוועדת ערר ויכולים לעשות כל פעולה חוקית שמתבקשת. כמו שאומר יעקב, במילים כאלה ואחרות, אנחנו בסוף בסוף, בין אם זה פופוליסטי, בין אם זה לא כל כך פופוליסטי. צריכים לקבל החלטות מאוד גורליות לגבי העיר. אמרת יפה, אבי, לא תוכנן. נכון, לא תוכנן. יש דברים שלא תוכננו ויש דברים שצריך כן לעשות אותם במהירות האפשרית בשביל להדביק את הפער. עכשיו אני אומר עוד פעם – אין לי בעיה. אני יכול להביא את זה לכל ועדה ש...

עו"ד אבי גרובר: אני שואל מה הפרוצדורה החוקית. איך חברי מועצת העיר-

מר טל עזגד: אז דקה. הפרוצדורה היא-

מר עידן למדן: התושבים ישלמו 60,000 ₪ עוד פעם.

מר טל עזגד: עידן אל תכניס לי מילים לפה כי אתה מבלבל את המוח עוד פעם עכשיו. אני אומר עוד פעם, מה שנקרא לפנים משורת הדין, גם אם אנחנו כן פרוצדורה כזו או אחרת. אין לי בעיה להביא את זה לוועדת בניין עיר, נדון בזה לילה שלם. אני רק רוצה, שירה ודברת, שיהיה ברור – כשיהיה הדיון למה אין מספיק גני ילדים או למה חסרים מקומות, אל תקראו לי לדיון. אני לא משתתף בדיון הזה. כי זה יקרה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: סליחה, לפני שכולם מדברים. דקה, עידן, אני גם רוצה להשחיל מילה, מותר לי גם. אני רוצה לומר שני דברים. אחד,

כשמדברים על תכנון מוקדם, קודם כל גם אם היתה תכנית ונעשתה לאורך השנים, צריך להבין כמה דברים – קודם כל, אם אתם זוכרים, לא לפני הרבה זמן משרד החינוך הגה איזשהו רעיון חדש ופתאום נפלו עלינו כמה וכמה גני ילדים של טרכטנברג.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> כמה שנים נגיד טרכטנברג?

<u>גב' שירה אבין:</u> אבי, שנייה. אני לא ביקשתי מאף אחד שיעיר לי הערות, תודה. אני גם משתדלת לשמוע אתכם וגם להקשיב. חברי, עידן, אני מבקשת.

<u>גב' דברת וייזר:</u> די, תנו לדבר אחד לשני, באמת. יהיה יותר נעים.

<u>גב' שירה אבין:</u> יש שטחים ציבוריים מאוד מעטים ברמת השרון, וזה יודעים כל חברי המועצה. אנחנו לא מגלים כאן את אמריקה ולא שום דבר אחר. יש כמות מאוד מוגבלת. זה נכון שלאורך השנים, לפחות שאני נמצאת במועצת רמת השרון, לא היה מקום שרצו להקים גן ילדים ולא היו התנגדויות, קודם כל. אנחנו מבעוד מועד, תחילה חשבנו להקים 3 גני ילדים. כי זה מה שמאפשרת התב"ע. אנחנו יכולים לעשות את זה 3 קומות, אפשר לעשות גם יותר מ-3 גנים. אנחנו באנו ושמענו את מה שאמרו התושבים, אמרנו אנחנו ננסה למזער את מה שניתן כדי לתת להם את מה שאפשר במסגרת המגבלות שגם יש לעירייה. ואז אמרנו אנחנו נרד לשני גנים. זה היה הדבר הראשון. ביקשנו מאותו אדם שנמצא מאחור שייתן לנו את האפשרות להיכנס מבחינת התשתיות ואז אנחנו את פני הקרקע מנמיכים. מעבר לזה אנחנו הולכים ויוצרים שם את כל מערכות הביוב בקטע שמסביב. אנחנו מנסים ללכת ולהקל מלכתחילה בלי בכלל, עוד לפני שהתחילו בכלל התנגדויות. חשבנו מה אנחנו יכולים לעשות למען התושבים. התושבים הם לא אויבים שלנו, אין לנו שום כוונה להזיק ושום דבר לעשות. אמרנו יש גם

איזושהי מצוקת חניה. לכן אמרנו בצורה מאוד ברורה – 25 חניות נוספות אנחנו הולכים להכניס באותו מגרש שהוא מגרש שלנו, שאנחנו לא יכולים לעשות שם גני ילדים כי זה לא מאפשר לנו מבחינת השטח, גם על זה חשבנו בהתחלה, ולכן אמרנו אנחנו לפחות קודם כל נעשה שם 25 חניות נוספות כדי שיקלו על מצוקת החניה הכללית שיש בשכונה. מעבר לזה, זה אני מסבירה לכם את כל השלבים-

-קריאות מהקהל-

<u>גב' שירה אבין:</u> אני מבקשת מאוד, סליחה גברת, אני נוהגת לכבד אחרים אז אני גם מבקשת שיכבדו אותי. לכן אנחנו ניסינו לעשות את כל המהלכים שאפשר, כולל התייעצויות מספר פעמים עם יועצת התנועה, שהיא מהנדסת שעובדת איתנו, כדי לראות איך אפשר להקל. היתה גם הצעה לעשות את הרחוב חד סטרי כדי שזה יאפשר ניידות יותר נוחה בתוך הרחוב. כלומר זה לא משהו שאנחנו היינו אטומים, אמרנו לתושבים: 'אנחנו יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים וזה מה שאנחנו עושים'. אבל צריך גם להבין. אני אומרת שוב, צריך לזכור את זה, ברמת השרון האוכלוסייה גדלה, כמות הילדים, זאת היתה עיר שהזדקנה, היום היא עיר שמצעירה. בשכונה חדשה שאנחנו בונים, אנחנו יכולים לתכנן מראש את השטחים החומים, את השטחים הירוקים וגם איפה אנחנו יכולים לבנות. פה יש לנו מגבלות מאוד ברורות ואנחנו בתוך המגבלות יכולים לחיות. עכשיו, יש לנו גם מחויבות מבחינת משרד החינוך. אנחנו לא יכולים להחליט שילדים שגרים ברובע אלון, ילכו לגן ילדים ברח' הראשונים, מה לעשות. יש מגבלות, צריך להבין. כמו שהילדים שלכם היו בגנים באזור הבית, אותו דבר אנחנו היום מחויבים. לכן זה כל המהלכים שאנחנו עושים. אפשר להעלות את זה שוב לוועדת תכנון ובנייה, אין שום בעיה, כולנו נמצאים באותו מקום. בעיני אין כאן לא קואליציה, לא אופוזיציה, אנחנו כולנו רוצים לעשות את הכי טוב לתושבים. אבל יש מגבלות

שאנחנו גם צריכים לנהל את העיר, ולכן אני אומרת שוב – רוצים להעביר את זה לוועדת תכנון ובנייה – יגיע לישיבה הראשונה של ועדת תכנון ובנייה. אין לנו ויכוח. אבל אני אומרת שוב, צריך לזכור דבר אחד – אנחנו לא מחפשים את הקטע השלילי. אבל אני גם מצפה שגם תושבים, ואני אגיד לכם מעבר לזה, כל דבר שאנחנו רוצים לאורך הזמן לעשות, כל דבר אנחנו נתקלים בהתנגדויות. עכשיו, אני יודעת דבר אחד – שבשום מקום, כשאנחנו עכשיו רוצים לעשות בית לחיים לאוטיסטים, אף אחד לא מוכן שזה יהיה לידו. אתם יודעים? יש רחוב אחד ברמת השרון, במקרה אני היום גרה בו, ששם התושבים הסכימו, מה שבשום מקום אחר ברמת השרון לא הסכימו, שיהיה בית לחיים לילדים שסובלים מפיגור. אתם יודעים את זה? שם כל התושבים תמכו, חיבקו והסכימו. אני אומרת, אנחנו באמת מנסים כל הזמן ללכת לקראת התושבים, אבל אני גם מצפה מהתושבים שמודעים, ואנחנו לא מסתירים שום דבר, הכל פתוח. התכנונים, השטחים, זה לא משהו שאנחנו המצאנו. חוץ מזה, אנחנו לא 30 שנה פה ברשות. אנחנו במסגרת ובנגזרת של מה שאנחנו מקבלים, זה מה שאנחנו יכולים לעשות. מה שאין – הלוואי והיו לנו עוד כמה שטחים. הלוואי. כולנו היינו רוצים. אבל את הדברים האלה צריך לשים פשוט בפרופורציה. ואני אומרת כאן, עדיין רוצים חברי המועצה להעלות את זה לוועדת תכנון ובנייה – אפשר להעלות. אבל אני אומרת לכם שוב-

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אהרון, אי אפשר. אסור.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> מה זה אי אפשר?

(מדברים ביחד)

<u>מר רפאל בראל:</u> סליחה, אני חושב שהדיון הוא לא לתושבים אלא לחברי מועצת העיר.

<u>גב' נורית אבנר:</u> ...נציגה, שידברו שתי דקות.

<u>מר טל עזגד:</u> אני חושב שזו שאילתה, שאילתה עונים כן / לא / שחור / לבן. אנחנו פה כבר שעה בדיון.

<u>גב' שירה אבין:</u> אז אנחנו נתנו, בסדר.

-קריאות מהקהל-

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אנחנו ניתן לך.

<u>מר טל עזגד:</u> גב' שעשוע, עם כל הכבוד לך, ויש לי הרבה כבוד אלייך ואת יודעת את זה, יש סדר. את היית פה הרבה שנים, את מכירה את הפרוצדורה. אנחנו משתדלים להיות נחמדים וגם לתת לשמוע אתכם. אנחנו לא צריכים לשמוע אתכם. זו ישיבת מועצת עיר, יש לה כללים מאוד ברורים. את כל פעם צועקת, אף אחד פה לא עשה שום דבר-

-קריאות מהקהל-

<u>גב' שירה אבין:</u> לא, סליחה. אני רוצה קודם כל להסביר משהו. קודם כל, את הנושא הקודם אנחנו מראש ביקשנו מאנשים להציג אותו. אנחנו לא הצגנו אותו, אנשים הציגו אותו. פה לפי ההוראות ולפי התקנות של ישיבת מועצה, תושבים לא מדברים. אני אומרת שלפנים משורת הדין, את יכולה להיות הנציגה היחידה ולהגיד מספר מילים. אני מבקשת שזה יהיה קצר כדי שנוכל להמשיך הלאה.

<u>גב' רינה שעשוע:</u> אני אדבר אבל אבקש לאפשר גם לערן... לדבר.

<u>גב' שירה אבין:</u> לא.

<u>מר טל עזגד:</u> סליחה רגע, אני מבקש דבר אחד, שירה, למען

הסדר. וגם כדי שזה יהיה רציני, ועוד פעם, התושבים כבר הבינו שאני לא פופוליסט, אבל אני אהיה קצת. אני רוצה להציע דבר כזה. אם החלטנו, או אני כרגע מצהיר שאני מקפיא את היתר הבנייה-

<u>גב' שירה אבין:</u> אבל אתה חוקית לא יכול להקפיא עכשיו, אין לך על סמך מה להקפיא. אתה יכול תוך שבוע להביא את זה לדיון נוסף. אם יהיה שינוי, אנחנו לא בונים תכניות.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> ממשיכים, לא עוצרים את העיר הזאת.

(מדברים ביחד)

<u>מר טל עזגד:</u> דקה, עידן, אני מבטיח לך, כשתהיה אתה ראש עיר או סגן-

<u>מר רפאל בראל:</u> הוא לא יהיה לעולם, אז מה אתה אומר לו?

<u>מר טל עזגד:</u> אתה, אם תהיה, תוכל לעצור את העיר גם ל-100 שנה. אבל אז זה כבר יהיה באשמת תושבים שבחרו אותך. אני עוד פעם אומר לך-

<u>מר עידן למדן:</u> אנחנו נהיה כל כך אם המושבות...

(מדברים ביחד)

<u>מר טל עזגד:</u> אנחנו לא מדברים על אם המושבות ולא מדברים על 14,000. אנחנו מדברים על שני גני ילדים לילדינו. עכשיו, עוד פעם, לפנים משורת הדין, לאור הבקשות, לאור פניית התושבים וכו', אני לא חושב שנכון כרגע לשמוע את התושבים ולא מחוסר כבוד. אנחנו מביאים לישיבה הקרובה, גם אם נצטרך לעשות ישיבה מיוחדת בשביל לא לעצור את התהליך, אני אשב

עם שירה ואנחנו נחליט איך עושים את זה, ונבקש מנציג התושבים, אחרי שהתושבים עוד פעם ישבו ביניהם, שיבוא וידבר בוועדת בניין עיר, נכבד אותם ונשמע גם אותם. אני מציע כרגע, מאחר וזאת שאילתה, לעצור פה את הדבר הזה, לעשות את זה ברצינות ולקבל את ההחלטות האמיצות אחרי ועדת בניין עיר.

<u>גב' נורית אבנר:</u> אז... את התשובות עכשיו?

<u>מר טל עזגד:</u> נו, ענינו.

<u>גב' שירה אבין:</u> קודם כל, אני חושבת שעניתי על חלק גדול.

-קריאות מהקהל-

<u>גב' שירה אבין:</u> אני יכולה להתייחס? הצעקות כל הזמן לא יעזרו לשום דבר. אמר טל דבר אחד, אני רוצה לומר את הדברים שלי. אנחנו נכנס ישיבה מיוחדת, כי אני לא מתכוונת לעכב את ההליכים, אני אומרת לכם שוב. יש מכרז, יש תהליכים, יש לנו מחויבות כלפי ציבור נוסף. אני אומרת דבר אחד, אנחנו נעשה את זה כמה שיותר מהר, אנחנו נתאם מועד מאוד קרוב, אנחנו מבקשים שתבחרו נציג שיבוא לוועדת תכנון ובנייה, יציג את כל מה שיש לכלל התושבים להציג ושם יתקיים הדיון ושם תתקבל ההחלטה.

(מדברים ביחד)

<u>מר טל עזגד:</u> אני אומר לך, אני יו"ר ועדת בניין עיר. תתקבל החלטה בוועדת בניין עיר כזאת או אחרת, בין אם תתקבל החלטה חיובית להמשיך לבנות את הגנים ברוב, או בין אם יחליטו שלא לבנות את הגנים, התושבים רשאים אחר כך ללכת לכל היררכיה שהם חושבים שמתאימה. אם זה בניגוד לדעתם, אם זה לחיוב לדעתם אז נגמר הסיפור.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדיון מוצה.

גב' שירה אבין: יפה, הדיון מוצה, גם אהרון אומר. הלאה. ממשיכים לנושא הבא.

2. הצעה לסדר היום של חברת מועצת העיר, איריס קלקא.

גב' שירה אבין: הדבר הנוסף זה הצעה לסדר של חברת מועצת העיר איריס קלקא. איריס, את רוצה בכמה מילים?

ד"ר איריס קלקא: כן. קודם כל, השאילתה הזאת מופנית לטל.

מר עידן למדן: אז זה עולה בישיבה הקרובה?

גב' שירה אבין: ישיבה מיוחדת, לא בישיבה הקרובה.

ד"ר איריס קלקא: קודם כל, השאלה היא האם הקלטות הישיבות של מוסד התכנון פתוחות לציבור לצורך האזנה?

גב' שירה אבין: ולדי תיכף יתייחס, יש לו תשובה.

ד"ר איריס קלקא: אז בוא נשמע כיצד ניתן להאזין להקלטות.

אדר' ולדימיר לוין: הכל פתוח. כל הפרוטוקולים שאישרתם נמצאים באתר. מי שרוצה יכול לבוא למחלקת רישוי הבנייה, למזכירה, להאזין גם להקלטה ולראות גם את ה...

גב' שירה אבין: מה שוולדימיר אומר, שההקלטה חייבת להיעשות

במקום. הוא מגיע, פונה למשרד של מהנדס העיר, מקבל את הזה ויכול להשיב.

מר עידן למדן: איך הוא יכול להעתיק את ההקלטה?

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת להעתיק את ההקלטה?

מר עידן למדן: בנאדם שרוצה להגיש ערר ורוצה לצרף את התמליל.

אדר' ולדימיר לוין: יש תמלול.

מר רפאל בראל: יש באתר תמיד. התמלול באתר.

אדר' ולדימיר לוין: יכול לצרף תמלול.

מר עידן למדן: אין את התמלול באתר?

אדר' ולדימיר לוין: הוא יכול לבוא, לקבל, לצרף.

מר עידן למדן: התמלול צריך להיות באתר.

אדר' ולדימיר לוין: להאזין הוא צריך לשבת ולשמוע.

מר רפאל בראל: לא, הוא לא יהיה באתר.

מר עידן למדן: תמלול צריך להיות באתר.

אדר' ולדימיר לוין: לא.

מר רפאל בראל: רק של מועצת העיר.

מר טל עזגד: מיכה, תמלול. שנייה, עידן. הפרוטוקול של ועדת

תכנון ובנייה יכול להיות-

אדר' ולדימיר לוין: כל הפרוטוקולים נמצאים באתר.

גב' שירה אבין: אז הנה, עידן, רגע. כל הפרוטוקולים נמצאים באתר.

עו"ד מיכה בלום: כל הפרוטוקולים צריכים להיות מפורסמים באתר.

גב' שירה אבין: לגבי הנושא של הקלטות, אפשר לבוא למשרד של מהנדס העיר ולקבל את ההקלטה, לשמוע אותה במקום. לגבי הנושא של התמלול, יכול לקבל הבנאדם, לצלם ולקחת איתו?

עו"ד מיכה בלום: אנחנו נצטרך לבדוק את זה מבחינת העלויות, כיוון שזה המון דפים. אם יהיה תמלול באתר, שיורידו לבד.

מר עידן למדן: אבל הוא צריך להיות באתר, הוא לא נמצא. התמלול לא.

עו"ד מיכה בלום: אז תעביר את התמלול.

גב' שירה אבין: התמלול צריך להיות או לא צריך להיות?

עו"ד מיכה בלום: אני חושב שהוא צריך להיות.

גב' שירה אבין: אוקיי, בסדר. אם צריך להיות-

עו"ד מיכה בלום: דיוני הוועדה צריכים להיות באתר.

גב' שירה אבין: אין בעיה, מה שצריך יהיה.

עו"ד אבי גרובר: אתם מתמללים את רשות רישוי?

מר עידן למדן: כל פעם זה לא נמצא.

עו"ד מיכה בלום: נו, מה לעשות?

גב' שירה אבין: יש פרוטוקול.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלום: אני אמרתי את זה בעבר גם כן.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, חברים.

ד"ר איריס קלקא: כבר כמה חודשים באמת שאני מלבה את הנושא הזה של פרסום דברים שמתחייבים עפ"י חוק חופש המידע, ונדמה לי שבפעם-פעמיים האחרונות אנחנו גם מנסים קצת יותר לייעל את זה. נדמה לי, ולאור שיש מספר גדול של נושאים, לא רק מאיכות הסביבה, גם בנושא התכנוני כתוב כאן בכל ישיבה של מוסד התכנון, כלומר למעט בעצם רשות הרישוי, כל היתר צריך להיות מוקלט. אנחנו למשל התיישבנו כאן לפני שבוע בנושא של המתאר עיר, וזה לא הוקלט ולא יהיה פרוטוקול. אני חושבת שצריך להקפיד על דברים כאלה.

אדר' ולדימיר לוין: זה לא ועדה לתכנון ובנייה אבל, עם כל הכבוד.

גב' שירה אבין: זה לא ועדה.

ד"ר איריס קלקא: אוקיי, אז ההצעה שלי, שכאשר כל חברי המועצה מתכנסים יחדיו, אני חושבת שזה ראוי שיהיה לזה איזשהו צורך של תיעוד, וזה היה סוג הישיבה בכל אופן.

עו"ד אבי גרובר: איריס, את יודעת שאני לא נמנה על החלק הזה פה, אני בצד של האופוזיציה, אבל גם-

ד"ר איריס קלקא: הדברים ממילא כל כך קצרים-

עו"ד אבי גרובר: ועדת היתרים וועדת התנגדויות מוקלט. זה לא היה פעם, לפני 5 שנים לא כולן היו מוקלטות, היום כל ה-3 מוקלטות, כל הישיבות. אני יושב בכל הוועדות האלה.

ד"ר איריס קלקא: אני פשוט רוצה להוסיף איזשהו מינוח שיעזור לנו לדבר באותה שפה. יש נגישות טכנית. כשאנחנו שמים את זה שם באיזשהו מקום, כן, ועשינו וי על לשון החוק. אבל כולנו יודעים, כמו שאנחנו ניצבים מול קבלות וחשבוניות של הסלקומים ולמול החוזים של הזה. זה לא נגישות אמיתית. אנחנו לא באמת מבינים איך מגישים לנו את זה, אנחנו לא באמת מבינים מה זה אומר. בעצם מבחינת סוג התקשורת של העירייה עם התושבים שלה, בעצם אנחנו נמצאים במצב אך ורק בנושא הטכני. אם מישהו מסתכל באתר של עיריית רמת השרון או לצורך זה בעיריות אחרות, לא מופיע, אתה לא יכול לדעת שבכלל גרים אנשים במקום הזה, אתה לא יכול לדעת שזה מייצג מקום. אין שם שום אינפוט, שם של תושב. באתר הכי פשוט של תוכנת הנהלת חשבונות יש שאלות שנשאלות לעתים תכופות, יש איזה פנים מאחורי הדבר הזה. פה אין שאלות כאלה. גם בנושא של הדו"ח לפניות הציבור, אי אפשר לדוגמה לשים איזה סוג של פנייה, על מה פנה תושב, מה היתה התשובה. אין שום זכר לזה שהאתר הזה יש בו אנשים שהוא אמור לשרת אותם. ספציפית לנושא של רישוי ובנייה, אני מאוד מבקשת לאפשר לי באמת לעבוד עם הנוגעים בדבר, כי אנחנו בונים שפה בקטע הזה. אני הייתי רוצה שעוד חודשיים מי שמטפל בזה יבוא ויספר לנו איזה תוספות ואיזה שינויים הולכים להיות באתר.

עו"ד אבי גרובר: צריך לשים את התמליל, כמו במועצה, תמלול הוועדה המקומית גם, זה הכל. וזה הובטח שזה יהיה.

מר רפאל בראל: זה מה שיש.

עו"ד אבי גרובר: לא, אין.

ד"ר איריס קלקא: אותם שינויים שאני גם מוכנה לסייע, כלומר להעביר את הכדור-

עו"ד אבי גרובר: התמלילים של המועצה נמצאים באתר של העירייה, התמלילים של הוועדה המקומית לא נמצאים.

ד"ר איריס קלקא: ושב-9/1 או ב-1/10 יבוא מי שצריך לבוא ויגיד: 'הנה, על פני השנה הקרובה זה השינויים שאני...'

גב' שירה אבין: יושב פה דוד, אתה רוצה להתייחס?

מר דוד מנשה: איריס, האמת, אני לא יודע על מה את מדברת.

ד"ר איריס קלקא: להראות לך-

???: תני לו לענות, איריס.

מר דוד מנשה: את שאלת אותי את השאלה הזאת בדיוק לנושא של הפרוטוקולים של הוועדה לתכנון ובנייה. כתבתי לך במפורש, אני מאוד הופתעתי אחר כך לראות שיש כתבה על זה בעיתון, שכאילו בעצם לא דיברנו לחלוטין. זה מאוד הפתיע אותי. כתבתי לך שאפשר לראות את התמלול, הנגשנו את התמלילים האלה ב-3 אופנים כדי שחלילה מישהו, אם הוא פספס את זה בצורה אחת יגיד לזה בצורה אחרת, ואם לא אז בצורה שלישית. זה נמצא בסקציה מאוד ברורה של מידע לציבור, שנמצא בצד שמאל של האתר, תחת כל המרכיבים של כל המידע לציבור שעומד לתושבים. זה אחד. את יכולה לגשת בקישור ישיר דרך האתר ההנדסי תחת הקטגוריה של מינהל

הנדסי. זה פעם שנייה. את יכולה לגשת, לא זוכר כרגע את הדרך השלישית, אבל המידע מונגש. כל מה שצריך לעשות-

עו"ד אבי גרובר: התמליל או הפרוטוקול המתומצת?

מר דוד מנשה: הפרוטוקולים כפי שהם.

מר אלמוג אסולין: לא, התמליל. בישיבת המועצה כל המלל נמצא באתר.

מר עידן למדן: אתה לא מדבר על התמליל, אתה מדבר על מה שבא אלינו-

ד"ר איריס קלקא: אבל אתם מדברים ביחד שניכם אז אי אפשר להבין.

מר דוד מנשה: אני רוצה שתבינו דבר אחד. האתר העירוני זה פלטפורמה. ככל שמגישים לפלטפורמה הזאת חומרים החומרים האלה עולים. אם הפרוטוקולים הוקלטו, תומללו והועברו אל מי שמנהל את האתר, ויש מנהל תוכן לאתר, זה מועלה. ככל שאני בדקתי, כל ישיבה אפשר לחפש אותה לפי תאריך, אפשר לחפש אותה לפי מספר ישיבה, אפשר למצוא כל מידע שהעירייה הזו הקליטה ותמללה בתוך האתר. כך שאני לא לגמרי בטוח על מה הטענה.

עו"ד אבי גרובר: אני אסביר לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם לא מתמללים את ישיבות בניין עיר אז הן לא נמצאות באתר.

מר רפאל בראל: הם מתומללים, אבל לא נמצאים באתר. אני יושב בוועדות האלו. סליחה, אהרון, אני יושב בוועדות האלו יחד עם גרובר והכל

נקלט והכל מתומלל.

עו"ד אבי גרובר: למשל, אנחנו מקיימים דיון על פרויקט פינוי בינוי רח' החלוץ. אנחנו לפעמים יושבים פה שעה ושעתיים, ומדברים ונכנסים באמת לכל מיני רזולוציות כאלה ואחרות, אפשר להתווכח והכל, מתווכחים, ואז בסוף מה שמתפרסם באתר זה עמוד שבו כתוב: רחוב החלוץ, גושים זה וזה, מבוקש הקלה בקו בניין, בעד בתחילת הקדנציה היה 14 נגד 1, תודה רבה שלום. לאט לאט זה קצת השתנה, לא משנה. אבל יש איזשהו עמוד אחד. כשתושבים באים ורוצים לדעת מה היה בדיון, הם לא יכולים, הם מקבלים רק מין כזה פוטו פיניש של הסוף. כאילו, רק התוצאה. אם היה כל התמליל, והכל קיים, זה רק עניין של לקבל החלטה שבאמת מעבירים את זה למי שמנהל את האתר, בעשר שניות זה שם, זה הכל.

מר טל עזגד: יש לך בעיה טכנית להכניס את זה לשם דוד?

מר דוד מנשה: אין שום בעיה.

עו"ד אבי גרובר: ודרך אגב, בישיבה הראשונה דובר על זה, אני העליתי את זה ואמרתם כן.

מר טל עזגד: יש לנו נטייה נורא לסבך דברים, זה נראה לי פשוט.

אדר' ולדימיר לוין: עד היום חוות דעת היתה להוריד לאתר רק את הפרוטוקולים. מי שהיה רוצה לראות את התמלול או להאזין-

גב' שירה אבין: היה מגיע.

מר טל עזגד: היה מגיע ומקבל, ברור.

אדר' ולדימיר לוין: ברגע שתגידו 'תעלו', נעלה. מה הבעיה?

גב' שירה אבין: אז במקום להמשיך את הנושא, אנחנו-

מר עידן למדן: שנייה, זה לא רק העניין הזה.

עו"ד אבי גרובר: למה זה לא רק העניין הזה?

מר טל עזגד: מה זה לא רק העניין הזה? איריס מגישה שאילתה או הצעה לסדר, שאומרת להציג את התמלול. אני, זכור לי ששרגא ואנוכי, ושירה היתה שותפה לזה, ואחר כך בוועדות שאני קיבלתי לידיי, ביקשתי עם כל העלויות הכבדות של הדבר הזה להקליט פה הכל. ואז זה מפסיק לנו את כל הוויכוחים האלה.

מר עידן למדן: כי כשלא הקלטנו זה היה בניגוד לחוק, זה לא שביקשנו. זה עלה בגלל שביקשנו.

מר רפאל בראל: אל תהיה פופוליסט, תקשיב עד הסוף. אתה לא חייב לענות.

מר עידן למדן: רפי, תן לדבר, אני לא מפריע לך לדבר.

מר טל עזגד: אני יכול להגיד לך שלעניות דעתי ומתפיסתי, אני בעד שכל מילה תצא לאתרים האלה. אנשים ישמעו אותך. פה לא שומעים אותך. והמבין יבין. דקה, אני אומר את זה בשיא הכנות, בשיא הרצינות. אם אין בעיה טכנית-

מר דוד מנשה: אין שום בעיה טכנית. תנו לי פרוטוקולים, יועבר.

גב' שירה אבין: עידן ואני מסכמת.

מר טל עזגד: אנחנו הרי מקליטים ומתמללים, אז תפרסמו. זה לא סוד.

מר גיא קלנר: חבר'ה, אין על מה להוציא אנרגיה בישיבות האלה? עכשיו שעה וחצי דיון על הפרוטוקולים והתמלולים? יאללה, הבנו, בואו נתקדם.

ד"ר איריס קלקא: גיא, גם אנחנו נכבד את הדיונים שאתה מעלה.

מר גיא קלנר: די, זה פרוצדורה, הבנו, בואו נעשה... ונתקדם, די.

גב' שירה אבין: איריס, הוא לא יוצא נגד, הוא אומר – יש בקשה, נדאג שהכל יעלה ונסגור עניין.

מר עידן למדן: לא, הבעיה היא אבל, עוד פעם-

מר גיא קלנר: אתם טוחנים... עידן, די.

גב' שירה אבין: משפט ואנחנו מסיימים.

מר עידן למדן: זה מתקשר למה שדוד אמר, זה מתקשר לכל הדברים שנאמרו פה.

מר יעקב קורצקי: רגע, דוד, לאיפה אתה הולך? יש פה עוד משהו לתמלול, בוא.

מר עידן למדן: יש פה עניין אחד פשוט, ובזמנו רפי מאוד כעס לפני 2 או 3 ישיבות, שאנחנו כאילו מעלים הצעה שאומרת העירייה צריכה לשמור על החוק. שזו משמעות ההצעה. לצערנו העירייה לא ממלאת את ההוראות של החוק, ולכן כל פעם עולה השאילתה הזאת מחדש בנושא א', בנושא ב', בנושא ג'. גיא, אנחנו בתחילת הקדנציה, ביום שישבנו, קיבלנו מה שנקרא לאמץ את חוזר המנכ"ל. חוזר המנכ"ל קובע בדיוק מה צריך לעשות. למרות מה שאמרת, דוד, אם היום אני מנסה להיכנס לאתר ולראות בהתאם לפני שאני

בא לפה לישיבה, אלא לראות היום מה מבוקש בגנים, מה התכנון בגנים, מה השרטוט שהוגש לביצוע וקיבל את האישור. אם אני רוצה לראות את זה כדי לדעת בכלל על מה להתנגד, בלי להגיע לפה, אני לא יכול. מחובתנו החוקית שזה יהיה, שאני רוצה היום לשבת, רוצים התושבים פה לשבת ולהתנגד, אם הם רוצים לשבת ולהתנגד בלחיצת הכפתור הם צריכם להעלות את ההיתר, הם צריכים לראות מה ישב בוועדת הרישוי, מה התמונה ששורטטה ולא לבוא לפה ולקחת את זה. הם צריכים לשמוע את פרוטוקול הדיונים, וזה תמלול הדיונים, זה לא הפרוטוקול שאנחנו יושבים ואנחנו קוראים לזה פרוטוקול אבל זה לא פרוטוקול, זה פשוט אישור מחדש של ההמלצה עם תוצאות ההצבעה. זה הכל. אז אנא, יש חוזר מנכ"ל, יש החלטה שהחלטנו לקבל את זה, וכל החומרים צריכים להיות. ואז נחסוך באמת, גיא קלנר, את הצורך לבוא לפה פעם אחר פעם עם הדרישה לקיים את החוק.

<u>מר טל עזגד:</u> אתה צודק מבחינת זה שכמה שיותר שקיפות כלפי הציבור היא נכונה. אבל שנייה.

<u>מר עידן למדן:</u> זה לא השקיפות, זה הנגישות.

<u>מר טל עזגד:</u> עידן, ידידי-

<u>מר עידן למדן:</u> רק שנייה.

<u>מר טל עזגד:</u> אבל דקה, כשאתה מדבר-

<u>מר עידן למדן:</u> תן לי רק לסיים. היות שקודם התפרצת עליי כשעשיתי את המירכאות הכפולות באוויר. המירכאות הכפולות לא היו כי אמרתי שעשית משהו לא נכון. חוקית פעלת נכון, אין לי מחלוקת. הוויכוח בדיון הקודם לא היה על החוקיות.

מר טל עזגד: עוד פעם, אם אתה חושב שמישהו עושה פה משהו שמנוגד לחוק ונגד החוק, יש לך בווייז כמה תחנות משטרה מסביבנו. אף אחד לטעמי לא עושה פה משהו נגד החוק. זה נשמע לא טוב איך שאתה מציג את הדברים. מדובר פה על נגישות, ואין פה שום בעיה. החוק מתיר לכל תושב לבוא ותוך 72 שעות, אם אני לא טועה, לקבל כל מידע. ולנו כנבחרי ציבור, אני גם לא זוכר את השעות המדויקות, כי בדרך כלל אנחנו מקבלים את המידע באון ליין. אני יודע כמה פעמים אתה בא לוולדימיר ולעוד משרדי עירייה וכמה מקדישים לך זמן וסבלנות בשביל להעביר לך אינפורמציה. עכשיו עוד פעם, מבחינת שקיפות, אם יש משהו שעדיין לא בדיוק, דוד, לטעמי מסודר ודופק ב... אז צריך לתקן את זה.

מר עידן למדן: מיכה בלום צריך להגיד א', ב', ג' צריך לעלות, ולדימיר צריך להעביר לדוד ודוד צריך לפרסם. נקודה. מיכה צריך לומר זה וזה וזה שיהיה באתר. ולדימיר מעביר את החומר ודוד מעלה.

מר טל עזגד: מיכה הוא סמנכ"ל התקשוב של העירייה? נו באמת.

מר עידן למדן: ...עכשיו את הפרוטוקולים, עכשיו את התמלול, עכשיו את דו"ח הזיהום, עכשיו את הזה.

גב' שירה אבין: שנייה, לנושא הזיהום אני אתייחס בנפרד, אבל אני אומרת שוב – אני לא רואה שום סיבה, איריס העלתה הצעה לסדר, אנחנו כולנו כאן תומכים בזה שהדברים לא רק יהיו בשקיפות בתוך העירייה וכל תושב יוכל לבוא ולראות, אלא שכל מה שעדיין לא נמצא באתר יעלה לאתר. אין ויכוח, מתקדמים הלאה.

ד"ר איריס קלקא: אני פשוט רק רוצה להבהיר את המשפט הזה.

מר רפאל בראל: חברי"ה, די, תפסיקו עם הדיון הזה. גמרנו, מיצינו

אותו עד הסוף.

ד"ר איריס קלקא: סליחה, אני אשמע אותך.

מר רפאל בראל: רק העץ נשאר.

ד"ר איריס קלקא: דווקא משום שהייתי כאן בגישה לגמרי פוזיטיבית, ההנחה שלי היא שכולנו רוצים לשמור ולקיים את לשון החוק, אבל אנחנו גם, כשאתה כבר חבר מועצה ותיק, אני עוד זוכרת שלפני 2.5 דקות לא הייתי חברת מועצה, ושכל התושבים בשכונה שלי, כשהם רואים דף כזה הם לא יודעים את התאריך של הישיבה-

מר גיא קלנר: אבל איריס, הסכמנו על זה.

ד"ר איריס קלקא: רגע.

מר גיא קלנר: אבל הסכמנו על זה.

ד"ר איריס קלקא: אז רגע, אז עוד 30 שניות.

מר גיא קלנר: עוד רגע על מה? אין לי עוד רגע. על מה עוד רגע? הנקודה התקבלה, מספיק.

ד"ר איריס קלקא: הנקודה היא שמוטל עלינו לשפר את הנגישות.

מר גיא קלנר: אבל הסכמנו על זה.

ד"ר איריס קלקא: על הנגישות של המידע.

מר גיא קלנר: מה את רוצה? הם אמרו כן. את רוצה שהם יתחננו? מה את רוצה, שהם ירוצו מסביב לבניין בעיגולים? אמרו לך כן.

ד"ר איריס קלקא: יש קריטריונים לנגישות למידע.

גב' שירה אבין: שנייה. יושב כאן דוד. די. אף אחד לא אומר שום משפט, רק אני, די. מה שאני מבקשת, את כל נושא ההערות הנוספות, שבי עם דוד בנושא הנגישות ותתקדמו קדימה. הלאה.

מר עידן למדן: התקבל פה אחד.

החלטה מספר 76: הוחלט לאשר פה אחד את ההצעה לסדר היום של חברת מועצת העיר איריס קלקא בנושא פרסום תמלול ישיבות ועדות המועצה.

גב' שירה אבין: אני חייבת לומר משהו. בדרך כלל כשיש הצעות לסדר ויש שאילתות הדברים צריכים להיות תוך 10 דקות. אנחנו בכל דבר מנהלים שיחה של שעה וחצי. אז אני מאפשרת לכולם לדבר והכל נחמד, אבל אני חושבת שבקצב הזה אנחנו באמת נצטרך להביא כאן שקי שינה ולישון כאן לילה-לילה. זה מתחיל להיות באמת מוגזם. אז אני באה ואומרת, קודם כל אנחנו חייבים, יש לנו עוד הצעה לסדר של עידן, אבל אני אומרת שוב, אם אנחנו ניכנס עכשיו לעוד סשן-

מר עידן למדן: אצלי זה שאילתה.

גב' שירה אבין: אז אני אומרת, שאילתה, התייחסות מקצועית וזהו. כן, עידן.

1. שאילתה של חבר מועצת העיר, עידן למדן.

מר עידן למדן: השאילתה שלי היא פשוטה, וזה מתקשר גם לדיון האחרון שהיה לנו פה בוועדות הנרחבות שעסקו בעניין של האופניים החשמליים והתשתיות. וגם הבנתי שלאחרונה אבי היה עוד פעם בקשר בעניין התות-אופן. חלק מהדברים... בתות-אופן שנתקבלה החלטה לפני שנה בדיוק. אחד התנאים להפעלתה היה הכנת תשתית תחבורתית כדי שנצליח להגיע ולהתחבר. אני במקרה לחלוטין, אמר לי אחד מבעלי השטח באזור משה סנה, אמר לי שהוא היה מוכן לפנות לנו מטר או מטר וחצי כדי שאנחנו נקבל בשביל לנסוע. לא יודע אם הוא היה מוכן, הוא טען שהוא פנה למהנדס העירייה והציע ולא יודע אם היה מוכן בכסף / לא בכסף / זמנית / לא זמנית, זה לא ברור לי, ולכן אמרתי את השאילתה. היום במצב הקיים אנחנו נוסעים עד הכפר הירוק, כשעוד יש מדרכה, מגיעים לכפר הירוק, מאותו רגע הקטע הוא סכנת נפשות. מי שנוסע לתל אביב לרוב צריך או להסתכן בכל הרכבים שנוסעים בתוך המקומות, מגיעים לכיוון הפנייה לבית העלמין, חייבים לרדת לכביש, הרבה פעמים אני נאלץ לעשות את זה עם בני או עם חברים. אותו כנ"ל כשאני נוסע לכיוון גלילות. לכן אני שואל איפה אנחנו עומדים היום שנה אחרי אותה החלטה על תות אופן, איפה אנחנו עומדים היום בכיוון שתי דרכי גישה – אחת לכיוון גלילות והשנייה דרך משה סנה. האם אכן היתה לנו הצעה לאפשר לנו שימוש בכמטר וחצי מהשטח שמתחנת הדלק בואך הפנייה לבית העלמין, ואם כן אז מדוע אנחנו לא ממשמים אותה ובהקדם, גם אם באופן פרוביזורי. האם היתה איזושהי פנייה אחרת לבעלי שטחים אחרים? בשכירות, בזה, שנסלול משהו בינתיים. ברור לי שצריך תכנית, ברור לי שעד שתהיה לנו התכנית יעבור עוד זמן, אבל שאנחנו נצליח בינתיים לעשות משהו.

גב' שירה אבין: ולדימיר, בבקשה.

אדר' ולדימיר לוין: לצד תחנת דלק לא יכולים לעשות את זה. בצד שני אנחנו כן יכולים לעשות, גם דיברתי עם המשטרה, זה לא מטר / מטר וחצי, זה 3 מטר. תחנת פז, אפשרי, צריך להזיז את הגדר שלה, צריך להוציא כל מה שיש.

מר גיא קלנר: לא הבנתי, בצד של פז או בצד של סונול?

אדר' ולדימיר לוין: בצד של פז צריך לעשות, צריך להזיז, צריך תקציב.

גב' שירה אבין: כרגע זה לא מתוקצב.

עו"ד אבי גרובר: רגע, שירה, זה לא מדויק. אני יכול משפט?

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אבי, התייחסות קצרה.

מר עידן למדן: לעשות משהו זמני בינתיים.

אדר' ולדימיר לוין: אין זמני, זה רק להזיז את הגדר יעלה כסף.

עו"ד אבי גרובר: מה זה זמני?

אדר' ולדימיר לוין: יש הפרשי גובה.

???: אין זמני בכביש, אף אחד לא ייתן לך זמני בכביש שאנשים צריכים לנסוע בו.

עו"ד אבי גרובר: לפני 3 שנים, אולי אפילו קצת יותר, אנחנו פה במועצה בקדנציה הקודמת אישרנו 500,000 ₪ לטובת תב"ר, זה אושר פה, זה הופיע במשך שנתיים-שלוש, הופיע סכום שוולדימיר אמר, הוא מספיק לסלילה של הקטע בצד של פז.

אדר' ולדימיר לוין: כדי לעבור אחר כך ולהתחבר לצד של...

עו"ד אבי גרובר: לא בתכנון, אישרנו את הסכום שאמרו פה שהוא מספיק לביצוע, מאושר. לא בוצע.

מר טל עזגד: למעבר.

עו"ד אבי גרובר: לא, לא.

גב' שירה אבין: לכל הדבר?

עו"ד אבי גרובר: אושר סכום שוולדימיר אמר מספיק לעשות שם שביל אופניים.

גב' שירה אבין: ולדי, 500,000 ₪ מספיקים לכל הנושא הזה בכלל?

עו"ד אבי גרובר: לשביל אופניים כן.

אדר' ולדימיר לוין: 500,000 זה היה כדי לעבור בצד המערבי על יד הכפר הירוק, בצומת לעבור לצד השני.

גב' שירה אבין: זה רק המעבר.

אדר' ולדימיר לוין: בצד מזרחי, ולהתחבר ל-

עו"ד אבי גרובר: לשביל של תל אביב. כן, זה שביל שנותן את הפתרון.

גב' שירה אבין: בסדר, אבל זה לא נותן את כל הפתרון.

עו"ד אבי גרובר: זה נותן את הפתרון.

מר עידן למדן: אם זה יהיה זה ייתן פתרון.

עו"ד אבי גרובר: ברגע שאת מתחברת לשביל של תל אביב, בתל אביב השביל בטוח לחלוטין, הוא מופרד, יש שביל. עד הכפר הירוק יש מדרכה. יש קטע בין, ברגע שעוברים את הכפר הירוק ועד שמגיעים, יש שם את הקטע על החול למעלה, ושם אין.

גב' שירה אבין: אני רוצה להגיד שני דברים.

מר עידן למדן: גם אם זה יהיה באופן יותר פרוביזורי.

עו"ד אבי גרובר: לא זמני, זה שביל. ברגע שעשית הוא קיים.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב, קודם כל צריך לבדוק, כי גם אם היה חצי מיליון ₪ אני לא בטוחה שהחצי מיליון ₪ האלה כרגע נמצאים בתקציב.

עו"ד אבי גרובר: אין לך, כרגע זה לא ברשימת התב"רים שהעברנו למשרד הפנים.

גב' שירה אבין: אז אני אומרת, אפשר לבדוק את זה. צריך לראות, קודם כל צריך לבדוק אם באמת זה נותן את הפתרון הכולל של הנושא, ולאחר מכן לראות מה באמת התקציב שאנחנו צריכים, כי אני לא יודעת אם 500,000 ₪ יספיק לכל העניין הזה, וברגע שנדע את שני הפרמטרים צריך להגיש גם בפעם הבאה את הנושא הזה כתב"ר נוסף.

מר עידן למדן: אפשר לעשות משהו דומה בכיוון הציר שהולך לכיוון גלילות?

גב' שירה אבין: אני לא נכנסת עכשיו לזה. אני לא מתחילה לעשות כאן תכנון. יש ועדת תכנון ובנייה.

4. דיווח הדו"חות הכספיים:

1. דו"ח רבעוני לשנת 2013 – רבעון 4.

2. דו"ח רבעוני לשנת 2014 – רבעון 1.

<u>גב' שירה אבין:</u> אנחנו עוברים לנושא, זה בסך הכל דיווח, אני מזכירה לכם, לא דיון עכשיו של 3 שעות. דיווח של הדו"חות הכספיים. יש לנו דו"ח רבעוני לשנת 2013, שזה הרבעון הרביעי, ויש לנו לשנת 2014 את הרבעון הראשון. בבקשה.

<u>מר גיל גורדון:</u> בשנת 2013 חלו עיכובים מבחינת מועדי הדיווח של הדו"חות הכספיים, כאשר בסופו של מרץ 2014 הגשנו את החצי שנה הראשונה, את הדו"ח השני, הרבעון השני לשנת 2013, הבאנו את זה למועצה. לאחר שסיכמנו סביב אפריל 2014 עם גילה אורון, הממונה על המחוז, את המתווה החדש, היה לו גם השפעות על תיקון הדו"ח הרביעי של 2013. לכן גם הנושא הזה התעכב עד עכשיו. מה שאנחנו עושים כרגע, אנחנו מיישרים את הקו. מביאים את הדו"ח של הרבעון הרביעי שכולל בתוכו, לשאלתך, גם את הדו"ח השלישי של הרבעון השלישי, ואת הרבעון הראשון. הכוונה שלנו באוגוסט להגיש גם את הדו"ח של הרבעון השני, דהיינו בישיבה הבאה של מועצת העיר, את הדו"ח הרבעון השני של שנת 2014. אני מבקש מרואה החשבון שיציג-

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> זה לחצי שנה כאילו?

<u>גב' שירה אבין:</u> לא, זה רבעון רביעי של 2013.

עו"ד אבי גרובר: אז זה חצי שנה.

מר רפאל בראל: לא, יש לך כאן רבעון ראשון.

עו"ד אבי גרובר: אני שואל אם רבעון 4 של 2013, יש פה 9 חודשים.

גב' דברת וייזר: 9 חודשים, דו"ח שלישי.

מר רפאל בראל: לא, רביעי.

מר גיל גורדון: דקה, חבר'ה, תנו להסביר.

רו"ח יוסף עבדו: אנחנו מתייחסים לרבעון הרביעי, מצטבר לכל השנה. אני יוסף, אני רואה חשבון מחברת דן חשבונאות וייעוץ, ואנחנו עוקבים אחרי הנהלת החשבונות של הרשות וגם מכינים את הדו"חות הרבעוניים. הדו"ח הרבעוני האחרון, הרביעי, הוא דו"ח מצטבר לכל השנה. להבדיל מדו"חות של חברות שמגישים רבעון כרבעון, הרבעון הזה מצטבר לכל ה-3. אני ברשותכם אציג את הדו"ח. זה עמ' 4 מתוך 10, מי שמחזיק את הדו"ח. זה דו"ח הביצוע, דהיינו משקף את ההכנסות וההוצאות של העירייה לאותה תקופה, היא תקופה של שנה.

מר עידן למדן: אתה מתחיל עם הרבעון הרביעי?

רו"ח יוסף עבדו: אני מתחיל עם הרבעון הרביעי. ההכנסות של העירייה לאותה תקופה, לשנה, הסתכמו ב-364 מיליון ₪. אני מעגל את המספרים למיליונים. ל-364 מיליון ₪ לעומת תקציב של 360 מיליון ₪. ההוצאות של הרבעון הסתכמו ב-370 מיליון ₪.

מר גיא קלנר: של השנה.

רו"ח יוסף עבדו: של השנה.

גב' דברת וייזר: במצטבר.

רו"ח יוסף עבדו: במצטבר. הזכרתי שזה מצטבר, אז אני לא צריך לחזור על עצמי כל הזמן.

גב' דברת וייזר: רגע, אבל איזה נתונים השתנו כאן? מה שהשתנה לא סימנתם בכוכבית או משהו? גיל, התחלת ואמרת שהדו"ח הזה בגלל שינויים שנעשו-

מר גיל גורדון: אני אסביר. זה לא מופיע בדו"ח כי פשוט לקחנו את הדו"ח הקודם וביטלנו אותו ועשינו את הדו"ח הזה. הדבר הוא פשוט מאוד. מה שמדובר, שם הכנסנו סכום, אם אני לא טועה, שכיסה למעשה את הגירעון, מאותו הסדר שעשינו עם תע"ש. מאחר ובסוף לא הגענו להסכמה בנושא הזה, נתבקשנו להשאיר את הגירעון as is, לא לקזז אותו בשנת 2014 מהתקציב אלא להשאיר אותו בינתיים ככה, וזה מה שתיכף תראו בתוצאה הסופית, זה מה שבוצע.

גב' דברת וייזר: אבל איזה סעיפים? עשית ריסטרוקטורינג בדו"חות?

עו"ד אבי גרובר: הוא אומר לך.

גב' דברת וייזר: לא, איפה? באיזה סעיפים?

עו"ד אבי גרובר: עצמיות אחר הוא בפורמט הקודם היה לא 53 אלא 58 סדר גודל? נכון?

גב' דברת וייזר: ההבדל זה ה-19 וה-12 מיליון ₪?

עו"ד אבי גרובר: העוד 4... את העוד 5 מיליון ₪-

מר גיל גורדון: עוד 6-7 מיליון ₪, בדיוק.

עו"ד אבי גרובר: ועכשיו הורדת משם 5 מיליון ₪.

מר גיל גורדון: בדיוק.

עו"ד אבי גרובר: שורה חמישית.

גב' דברת וייזר: בסדר.

רו"ח יוסף עבדו: הגירעון לשנת 2013 הסתכם בקרוב ל-6 מיליון ₪. ברשותכם, אני עובר לעמ' 2 מתוך 10, שזה תמצית המאזן ב-31/12/13, דהיינו צילום מצב העירייה לאותו יום של 31/12, איזה נכסים יש לעירייה ואיזה התחייבויות. סך הכל הנכסים הסתכמו בקרוב ל-237 מיליון ₪, מביניהם כ-27 מיליון ₪ מושקעים בנכסים והכנסות לקבל ממשרדי ממשלה, בעיקר משרד החינוך, והשקעות מיועדות לכיסוי קרנות הפיתוח קרוב ל-63 מיליון ₪, והשקעות במימון קרנות מתוקצבות, קרוב ל-67 מיליון ₪, זה השקעותיה של העירייה בתוך החברות הכלכליות ותאגיד המים והביוב. בצד ההתחייבויות אנחנו רואים את ההתחייבות של העירייה כלפי מוסדות השכר, שכר עובדים של דצמבר, כל הנלוות של השכר, וספקים וקבלנים שמסתכם בקרוב ל-31 מיליון ₪. קרנות בלתי מתוקצבות המיועדות לכיסוי עבודות פיתוח בתב"רים מסתכמות בקרוב ל-127 מיליון ₪ וכמובן הסעיף הנגדי של ההשקעות בתאגידים קשורים – כ-67 מיליון ₪. בסך הכל התחייבויות 237 מיליון ₪. זה לגבי רבעון רביעי 2013. אם יש שאלות. נעבור לרבעון הראשון של 2014.

עו"ד אבי גרובר: שורה תחתונה, היה גירעון של 5.8 מיליון ₪ בתקציב השוטף ושל 74 מיליון ₪-

מר גיל גורדון: הדו"ח היה בזמנו כשהוא לא היה מבוקר. בדו"ח המבוקר הגירעון היה קצת יותר גדול, 6 פסיק משהו מיליון ₪, אבל לאותו מועד זה מה שהיה בדו"ח הרבעוני.

עו"ד אבי גרובר: ובתקציב הפיתוח 74 מיליון ₪.

מר גיל גורדון: שוב, אני מגדיר את זה כגירעון רישומי, שזו ההגדרה, כי למול זה יש קרנות לא מיועדות, שלמעשה הן יותר מאותו הגירעון.

עו"ד אבי גרובר: כשאני מסתכל על הוצאות השכר, אם אני מבין נכון מפה, אנחנו שילמנו סדר גודל של 4.7 מיליון ₪, פחות ממה שתכננו לשלם.

רו"ח יוסף עבדו: כן, ביצוע השכר היה מתחת לתקציב.

עו"ד אבי גרובר: זאת אומרת, זה סוג של נוצרת לך איזושהי מין קופה קטנה כזאת שממנה אתה יכול, כסף שלא תכננת שאתה יכול בו להשתמש לדברים אחרים, נכון?

מר גיל גורדון: לחלופין בסעיפים אחרים אתה רואה שחרגנו.

רו"ח יוסף עבדו: זה לא... אם אתה סיכמת את השנה בגירעון.

מר גיל גורדון: אם זה גירעון אז איך קופה קטנה?

מר גיל גורדון: משרד הפנים בדרך כלל מסתכל על השורה התחתונה.

עו"ד אבי גרובר: יכול להיות שאם אנחנו, כשאנחנו בונים את התקציב, נבנה אותו יותר קרוב לבפועל ולא באיזה אובר שוט על השכר וזה, אז יכול להיות שאנחנו מראש נוכל לתת, אנחנו עכשיו הרי נאבקנו באיך אנחנו מקצצים איזשהו סכום. ואם אתה זוכר, אתה בעצם לא בוועדת כספים, אבל אני בוועדת כספים אמרתי שיש בתשלומי השכר איזה אובר שוט מסוים... למעשה את השכר יותר ריאלי. אני רוצה שהשכר יהיה אמיתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: ...תקנים לא מאוישים. אם יש לך תקן ולא איישת אותו באותה שנה, אז מותר לך...

עו"ד אבי גרובר: עוד פעם, השאלה שלי אז היתה עד כמה זה משהו קבוע, עד כמה זה תקנים שהם נקודתית לא מאוישים, או ממה שאני יודע פה, לאורך זמן יש לך איזה פער מסוים בין התקנים לבין הבפועל. ושהוא קיים לאורך זמן. אז אם אתה יודע שהשנה לא תמלא אותם, אז זה לא צריך להופיע בתקציב. התקציב צריך להיות בפועל, לא בתיאוריה.

גב' דברת וייזר: אתה אמור להיות שמרן ואתה לא אמור להיות לא שמרן...

עו"ד אבי גרובר: אבל אם אתה יודע שאתה לא מתקצב את זה אז למה יש לך תקן? למה אתה שם אותו בתקציב?

גב' דברת וייזר: כי אז יהיה לך ניגוד אם אתה...

עו"ד אבי גרובר: מה זאת אומרת?

מר גיל גורדון: אתה רוצה הסבר? אני אסביר. א', אתה צודק. יש תקנים.

עו"ד אבי גרובר: בזה נגמר הדיון.

מר גיל גורדון: לא, אתה צודק באופן חלקי. יש תקנים שהם לא כולם מאוישים. במהלך השנה הקודמת היו מספר משרות שניסינו לאייש אותן ולא הצלחנו במהלך השנה, כך שזה יצר פער מסוים.

עו"ד אבי גרובר: כי ברבעון הראשון יש לך עוד פעם איזה מיליון וחצי. גם ברבעון הראשון יש לך מיליון וחצי.

מר גיל גורדון: דקה. דבר נוסף, היו קיצוצים בשעות נוספות. היו כל מיני קיצוצים במהלך השנה, שהביאו לירידה בהוצאות לשכר.

עו"ד אבי גרובר: בגביית פיגורים, בטופס 5, יש פה איזה מינוס 7.4 מיליון ₪. מה זה? כי כשאני מסתכל ברבעון ראשון של 2014 פתאום חוזר לי ה-7 ומשהו מיליון ₪ הזה.

רו"ח יוסף עבדו: בדרך כלל יש תיקוני חיובים של שנים קודמות, אז הם משתמשים בסוג שירות שהוא מקטין. לא מקטינים כאילו מהברוטו, אלא מציגים את המינוס. גם בדו"חות הגבייה. שזה הקטנה של חיובים, כנראה שהיו שגויים גם בעבר. אז בדרך כלל זו השורה שמציגה את הדבר הזה.

עו"ד אבי גרובר: זה קשור לחיוב ה-8.7 שיש ברבעון הראשון?

רו"ח יוסף עבדו: לא, זה קשור לחיובים ש...

עו"ד אבי גרובר: לא דחינו איזה תשלום מ-2013 ל-2014?

רו"ח יוסף עבדו: אני אומר דבר כזה – יש לך 59 מיליון ₪ מתוך פיגורים, שהם סיכום של חיובים מסוימים שהיו במשך השנים שעברו. יכול להיות מצב שצריך לתקן את החיוב הזה כתוצאה מכל מיני דברים.

עו"ד אבי גרובר: מי אישר את המחיקה הזאת?

רו"ח יוסף עבדו: אני לא יודע מי אישר את זה.

מר גיל גורדון: אני לא בקיא בפרטים, אבל אני יודע בגדול. יש חוב שרובץ על אחוז הגבייה שלנו מהרבה שנים אחורה, ולא היתה אפשרות לגעת באותו חוב. עד שלאחרונה כן התחילו במשרד הפנים ללכת לקראתנו ולהגיע לכל מיני הסדרים עם החייבים הישנים שאפשר עדיין לגבות בכלל, חלקם זה

חברות שכבר חלקן נסגרו וגם על זה יש לנו ויכוחים. לאחרונה הובלנו איזשהו מהלך עם אישור של משרד הפנים וגבינו אחוזים ניכרים, למעלה מ-50% מכל מיני חייבים. אני מדבר על מאות אלפי שקלים. אני מניח שהשנה זה יבוא לידי ביטוי כשנגיע לסעיפים האלה לגבי חובות העבר. אבל עד השנה הדבר הזה היה די קפוא ולא יכולנו לטפל בו. אז זה נשאר באותו היקף.

<u>גב' דברת וייזר:</u> היו חברות שפשטו את הרגל וכבר לא היו כאן.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> אני אגיד לך למה שאלתי את השאלה הזאת. כי כשאת מסתכלת ברבעון הרביעי, ב-2013, אותו סעיף, יש לך את המינוס 7.4-

<u>גב' דברת וייזר:</u> 2014?

<u>מר רפאל בראל:</u> זה נגרר.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> שנייה. ב-2013 יש מינוס 7.4 וב-2014 יש לך חיוב נוסף בשווי 7.8. מה שאני רציתי לדעת זה האם באנו וויתרנו על מישהו ב-2013 והוא שילם ב-2014?

<u>גב' דברת וייזר:</u> לא, אבל אחר כך יש לך ארנונה סך הכל שנה קודמת 7.391, זה אותו מספר במינוס. בטור השלישי.

<u>מר גיל גורדון:</u> א', אין דבר כזה ויתרנו, אני לא יכול לוותר, אבל מה שכן, אם אתה שואל-

<u>גב' דברת וייזר:</u> יש הפרדה בין הארנונה של עד רבעון הזה ובין הארנונה שנה קודמת. מה שאתה מסתכל עליו ב-7.850, זה רק ה-3 חודשים הראשונים של 2014, ואחר כך בטור השלישי ארנונה סך הכל שנה קודמת זה הארנונה.

עו"ד אבי גרובר: השאלה, מה שאני רציתי לדעת, הוא אומר שלא אבל אני רוצה זה, שלא היה מצב שבו מישהו היה צריך לשלם לנו ולא היה לו, אנחנו דחינו את התשלום מ-2013, דחו לו מ-2013 ל-2014, הלכו לקראתו בעניין הזה, ומה שיצא זה שאנחנו כעירייה נמצאים בגירעון בגלל זה ב-2013, מה שאומר שאנחנו לא נוכל להיות למשל רשות איתנה לא יודע כמה שנים וכאלה. האם זה שהלכנו לקראת איזשהו מישהו שלא היה לו כסף ספציפית-

גב' דברת וייזר: לא בגלל זה אנחנו לא רשומים?

עו"ד אבי גרובר: אבל זה עוד פעם מהיתר. כי לפני זה לא היינו במינוס.

מר גיל גורדון: אני יודע על מקרה אחד מסוים שהוא משמעותי. אחד מהחייבים הביא שיק ב-31/12 של 000,800 ₪, ועד שהוא נכנס לפירעון זה היה כבר מאוחר מדי זה נכנס ליום שלאחר מכן. אז נכנסנו כבר ל-2014.

עו"ד אבי גרובר: לא היה פה איזה משהו מכוון שבו אתה אמרת למישהו אתה לא משלם ב-13 ותשלם את זה ב-14?

מר גיל גורדון: לא, אין דבר כזה.

עו"ד אבי גרובר: זה פשוט בהתנהלות השוטפת-

מר גיל גורדון: מה פתאום, להפך – אנחנו נלחמים על כל גרוש שייכנס השנה.

עו"ד אבי גרובר: ואיזה גוף מאשר מחיקה כזאת של 7.4 מיליון ₪?

גב' דברת וייזר: משר הפנים חייב לאשר לך מחיקה כזאת. נכון, גיל?

מר גיל גורדון: גם כן, אין דבר כזה למחוק סכום. הוא נכנס לפרטים, לכל אחד מהחייבים. הוא רוצה הסברים.

מר עידן למדן: אתה בסך הכל הולך על כמה ואתה צריך אישור של משרד הפנים.

גב' דברת וייזר: אתה חייב אישור של משרד הפנים.

עו"ד אבי גרובר: אתה נתת פה זיכוי לבנאדם. אני שואל מי בעירייה אישר זיכוי של 7.4. איפה זה כתוב זיכוי? זיכוי אין יותר לחזור לזה. מה שאתה מדבר זה חוב. נשאר חוב. פה זה זיכוי.

גב' דברת וייזר: רגע, גיל, ה-3.7 זה זיכיתם את הלקוח הזה בגלל-

מר גיל גורדון: זה לא לקוח.

גב' דברת וייזר: כמה לקוחות, אלה של החברות שפשטו את הרגל והם כבר לא נמצאים פה.

מר גיל גורדון: יש הרבה מקרים, כמו שאמרתי, חברות שכבר התפרקו והכל-

גב' דברת וייזר: אבל זה היה באישור משרד הפנים.

מר גיל גורדון: אין דבר כזה בלי אישור משרד הפנים, ברור.

מר רפאל בראל: כמו בחברה.

עו"ד אבי גרובר: זה מה שמעניין אותי, לדעת מי מאשר-

גב' דברת וייזר: גיל, מי כאן מאשר את זה לפני שמשרד הפנים מאשר לך את המחיקה?

עו"ד אבי גרובר: את מתרגמת אותי?

גב' דברת וייזר: הנה, אותי הוא מבין לפחות. מי הפונקציה?

מר רפאל בראל: כל הכבוד לך.

גב' דברת וייזר: גיל, מי הפונקציה הארגונית בעירייה?

מר גיל גורדון: בדרך כלל הדברים האלה, אי יש התדיינות מול משרד הפנים.

גב' דברת וייזר: שלך?

מר גיל גורדון: לא רק שלי.

גב' דברת וייזר: של מי עוד?

מר גיל גורדון: זה אי ליווי של עו"ד חייקין בדרך כלל, וועדת הנחות ממליצה.

גב' דברת וייזר: אבל זה לא הנחות.

מר גיל גורדון: דקה, זה לא קשור להנחות. הפרוצדורה היא שזה הגוף המוסמך.

עו"ד מיכה בלום: פה יש לנו... בהנחות...

גב' שירה אבין: יפה, תודה.

עו"ד מיכה בלום: עפ"י נוהל מחיקת חובות. שומעים אותי להקלטה?

???: לא.

עו"ד מיכה בלום: לפי נוהל מחיקת חובות של משרד הפנים, ועדת הנחות דנה במחיקות האלה, ממליצה למשרד הפנים, מעבירים את ההמלצה כולל חוות דעת משפטית, כולל החלטת הוועדה, כל החומר הנלווה, למשרד הפנים הממונה על המחוז. הממונה על המחוז או שמקבלת או שלא מקבלת. ואז זה נמחק.

גב' דברת וייזר: תודה.

עו"ד אבי גרובר: שאלה אחרונה: הגירעון בנכסים הציבוריים של 47.7 זה היה הפארק והכביש.

מר גיל גורדון: עוד פעם, איפה? גירעון ב-?

עו"ד אבי גרובר: עמ' 6 מתוך 10. נכסים ציבוריים. בתוך 74.

גב' דברת וייזר: כן, 60 מיליון ₪, לא 47 מיליון ₪.

עו"ד אבי גרובר: 47 כתוב בסוף, מצטבר.

גב' דברת וייזר: אתה מדבר על הרבעון הראשון של 2014?

עו"ד אבי גרובר: אנחנו ברבעון האחרון של 13'.

גב' דברת וייזר: אוקיי, חשבתי שעברת.

רו"ח יוסף עבדו: אם תשים לב, ליד 74 יש לך מספר עם התב"רים. זה 29 תב"רים יש לך בפרק הזה.

עו"ד אבי גרובר: מה הרוב שם?

רו"ח יוסף עבדו: יחסים ציבוריים, כפי שזה נקרא. כבישים, מבני ציבור.

עו"ד אבי גרובר: פארק וכביש.

רו"ח יוסף עבדו: זה הרבה תב"רים, עוד פעם, אמרנו שצריך להקצות להם מקרנות הפיתוח הקיימות.

מר גיל גורדון: זה חלק מאותו הגירעון שדיברנו.

גב' נורית אבנר: רק שאלה ענייינית. רואה החשבון שיושב אתנו היום זה משהו חדש?

מר גיל גורדון: זה חדש ב-15 שנים האחרונות.

מר טל עזגד: אתם רגילים לרוני דנה, פשוט רוני איננו היום.

מר גיל גורדון: משרד דנה מלווה אותנו בדו"חות כספיים כבר הרבה מלפני זמני גם.

גב' שירה אבין: בקצרה, כי מאחר ואנשים עיינו בזה גם בבית, אז אני אבקש רק ככה בקצרה. תודה.

רו"ח יוסף עבדו: הרבעון הראשון, אני מפנה אתכם עוד פעם לעמ' 4 מ-10, שזה הדו"ח על הביצוע לרבעון הראשון, דהיינו ינואר-מרץ 2014. סך ההכנסות הסתכמו ב-90 מיליון ₪, סך ההוצאות הסתכמו בקרוב ל-96 מיליון ₪. הגירעון הזמני לתקופה הזו הוא 6 מיליון ₪, אני רק אזכיר שמדובר בתקופת חיוב אחת רק של פברואר מבחינת גביית ארנונה, כך שהגירעון הוא רק זמני בלבד.

מר גיל גורדון: בדרך כלל זה מתאזן בחצי שנתי ובסוף שנה, שזה שתי תקופות.

מר גיא קלנר: זאת אומרת, מצופה שיהיה גירעון בנקודה הזאת?

מר גיל גורדון: כן. יש 6 תקופות גבייה, פה יש רק אחת ברבעון הראשון, שתיים בשני וכן הלאה.

גב' נורית אבנר: זה ה-6 מיליון ₪?

מר גיל גורדון: כן.

רו"ח יוסף עבדו: אני אעבור בקצרה על המאזן, שזה בעמ' 2 מ-10. עוד פעם הוא משקף את הנכסים שהיו לעירייה ב-31/3/14. סך הכל הנכסים... מ-2065 מיליון ₪, כאשר קרוב ל-94 מיליון ₪ נמצא בהשקעות מול הקרנות שציינו גם קודם וממשיכים להיות, ועוד פעם, 67 מיליון ₪ שמושקעים בתאגידים הקשורים לעירייה. מצד ההתחייבויות אנחנו ב-27 מיליון ₪ לקבלנים וספקים, 13 מיליון ₪ למלוות לעובדים, 148 מיליון ₪ בקרנות לפיתוח ו-67 מיליון ₪ שמאזנים את ההשקעות בתאגידים העירוניים. סך הכל ההתחייבויות – 265 מיליון ₪. זה הרבעון הראשון.

גב' שירה אבין: שאלות?

עו"ד אבי גרובר: אני לא אחזור עוד פעם, ההערות ברבעון הזה הן אותו דבר, רק דבר אחד – יש בעמ' 9 מ-10 רכישת שירותי כוח אדם יועצים חיצוניים. לעירייה יש יועצים חיצוניים, לא מוזכר פה כלום.

רו"ח יוסף עבדו: ברבעונים הבאים אנחנו נשקף את זה. זה משהו שנדרש, אגב, גם בתקציב וגם בחדש. אז אנחנו נשקף את זה, אתה צודק.

גב' שירה אבין: כולם בכל מקרה, כל היועצים-

מר גיל גורדון: אבי, זו דרישה חדשה שנכנסה בתקציב 2014, אז אנחנו עכשיו נעשה את זה מהרבעון הבא.

גב' דברת וייזר: מבחינת הצגה אפשר לעשות השוואה גם למספרי השוואה של רבעון מקביל אשתקד?

רו"ח יוסף עבדו: לא, זה שטנץ בתוך אתר של משרד הפנים. המבנה של הדו"ח, את מתכוונת.

גב' שירה אבין: תודה רבה לך. אתה משוחרר.

גב' נורית אבנר: רק להגיד משהו לגבי היועצים.

גב' שירה אבין: אמרתי שכל היועצים בעירייה כבר במהלך השנתיים האחרונות עוברים בוועדת יועצים בצורה מסודרת, אז אין שום סיבה באמת לא לשקף את זה ואנחנו נשמח שזה יהיה משותף-

מר גיל גורדון: זה ברבעון הבא יש לנו.

גב' שירה אבין: בסדר גמור. יופי.

5. הצעה לסדר של סגן ראש העירייה, יעקב קורצקי בנושא ספורט ייצוגי.

גב' שירה אבין: הגענו לסעיף החמישי. אליך, מר קורצקי.

גב' דברת וייזר: אנחנו לא קיבלנו שום-

מר יעקב קורצקי: אתם לא קיבלתם.

גב' שירה אבין: הוא יסביר עכשיו.

מר יעקב קורצקי: כן, תירגעו. גם לזה הייתי מוכן. רק אני אשמח אם

אני יכול לחלק את זה דקה. אני אתן לכם אם אתם רוצים, אבל זה ממש דבר קטן, אני אתחיל מדבר... כי אני רוצה לשלוח את אבי, אני ביקשתי כבר ממנו סליחה על מה שעשיתי לו היום. נתתי לכולכם את הדבר שהכי שימח אותי, אני חושב שזה דבר שכולנו צריכים להיות גאים בו. בעיר כמו רמת השרון, אני מבשר לכם נתון שהוא מאוד מעודד ושאני שמח להיות חלק ממנו. את האמת, הקרדיט מגיע יותר לטל, כי רוב הזמן הוא היה בתקופה של השנה הראשונה, ואנחנו כולנו שותפים לדבר הזה, ובמיוחד האיש הצנוע אריק דורון, שכולנו סובלים מהמיילים שלו, אבל אני חושב שאנחנו לא נותנים לו הרבה תנאים. מבחינת המתקנים, אנחנו לא שם עדיין מבחינת ספורט בעיר שלנו, אני מקווה שאנחנו נהיה, כולנו כבר מסכימים עם הדבר הזה, ויש פה נתון מדהים שאני חושב על כל 4 אנשים, אם אני עושה פילוח נכון של האוכלוסייה של רמת השרון, על כל 4 אנשים יש בנאדם אחד שרשום באגודת הספורט, שזה אומר 95%, שזה הילדים שלנו. שזה הרבה מעבר לספורט, זה חינוך וספורט, ואני מניסיון, מהבית שלי, מה שהמאמן אומר לילד שלי ומה שלצערי המורה, אז המאמן היום הוא דמות מאוד חשובה בחיים של הילד והוא מעצב, אני חושב שזו תעודת כבוד לרמת השרון ואני רוצה להגיד לך, אריק, תודה. לא מובן מאליו מה שאתם עושים שם, ואני חושב שצריך להעצים את זה. אז אתה משוחרר, אתה יכול ללכת. הוא כל רגע מסתכל עליי.

<u>גב' נורית אבנר:</u> הוא רוצה להישאר, למה אתה שולח אותו?

<u>מר יעקב קורצקי:</u> בסדר, אריק, אתה יכול להישאר. נתתי לו את האופציה. אני ממש מותש מהחבר'ה פה שדיברו ברמות של... לא, זה צהוב שחור, העברתי את המסר של בית"ר ירושלים אולי. תודה רבה, אריק, עוד הפעם. אני הכנתי בחודש האחרון תיק שלם, הנה אתם רואים, רציתי להגיש לכם את זה מסודר, כל אחד היה צריך לקבל, זה בנושא איחוד הפועל מורשה עם רמת השרון. יש פה הרבה נתונים שבהם בניתי כל מיני טבלאות, אני רוצה

להראות לכם את זה יותר מסודר. העיר לי אבי, ובצדק, וקיבלתי את ההמלצה שלו. אתם רואים, תיק שלם, אני לא ידעתי שאני אחראי על הבחורות המקסימות האלה מהתפקיד שלי, שיושבות פה שתי סייעות, ישבה פה עוד אחת, היא כבר התייאשה, ולא ידעתי שאני גם אחראי על הנושא של סייעות ברמת השרון. כי הן קשורות גם לאגודת הספורט. הם פנו אליי לפני איזה חודשיים, שלושה חודשים, בנושא שלהם. אני שמח שיש פה החלטה שהיא חשובה לרמת השרון מאוד, אבל זה סעיף נפרד ששירה תתייחס אליו. פנו אליי ואני שמח שגם אנחנו עומדים לתת פתרון. אני מקווה שתעזרו לזה, זה יקדם את רמת השרון. איך אמרו... אחר כך יציגו את זה. עכשיו אני עובר לנושא שהוא מאוד כואב לי, ושעשיתי עליו מחקר. חודש שלם אני רץ על הקבוצות הייצוגיות של רמת השרון. זה לא סוד שקבוצת הכדורגל שלנו היא בגירעון גדול, ונוצר מצב שגם הקבוצה ירדה ליגה וצריך לקבל החלטה. וזו החלטה לאנשים פה שנראית לפעמים שמה זה כדורגל, אבל אני אגיד לכם משפט שאמר לי פעם מאמן שלי שלא כל כך לקחתי ממנו דברים. כדורגל זה לא חיים ומוות, אבל מי שמתעסק בכדורגל מבין שזה כן חיים ומוות. ואני לא יכול להסביר לכם את מה שרציתי להסביר לכם דברים מקצועיים ולהתחיל להכניס אתכם במערכים, שבקבוצת כדורגל 22 שחקנים, בקבוצת כדורסל זה 12 שחקנים. לא רוצה להיכנס לזה כרגע. אז אני העברתי לכם חוזר לעשות ועדת משנה לתמיכות, שאני מקווה שמיכה יסכים עם הדבר הזה. אני רוצה לעשות ועדה שתכלול את גב' דברת, שהיא גם כן מטבע הדברים איתי בספורט, ולבקש מאבי, בגלל שזה בנפשו העניין של הספורט, שאני יודע שהוא ממגרש למגרש, והוא גם העיר לי כמה הערות, אני רוצה להגיש לכם את זה מסודר תוך שבועיים את כל החומר הזה שתוכלו לשבת ולקבל את ההחלטה הנכונה לגבי הספורט הייצוגי ברמת השרון. אני אמרתי שאני חושב שבסיטואציה שנוצרה ברמת השרון, אנחנו צריכים להפחית מהספורט הייצוגי, שזה אומר

להיכנס למסגרת של 4 מיליון ₪, כשאני אתן לכם רק אינדיקציה שב-5 שנים האחרונות כדורסל נשים ברמת השרון קיבלו 12,457,639 ₪ מעיריית רמת השרון, על פני 5 שנים, וכדורגל גברים 17,355,361 ₪. אני, שאני בא מהספורט ואני חושב שבמצב הקיים של רמת השרון אנחנו צריכים לעשות עצירה לדבר הזה בתקופה הזאת. אם אנחנו נראה שהגרף יתחיל לעלות, כמו שגיל אוהב להגיד, אני רוצה לראות את זה. כשיהיה לנו את האפשרות. אני רוצה להכניס אותם למסגרת של 4 מיליון ₪, את כל הקבוצות הייצוגיות. זה בגדול עכשיו אני אומר.

<u>מר גיל גורדון:</u> כאשר השנה, אחרי הקיצוצים, ירדנו ל-5.3. כלומר, אתה יורד בעוד 1.3 מיליון ₪.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> כן. אנחנו נרד לכיוון ה-4 מיליון ₪, ואני מקווה שלא נצטרך לחרוג מזה. אם יצטרכו אנחנו נשב, ואני מקווה שאבי, אתם תאשרו את הוועדה הזאת שאני רוצה לעשות שתוך שבועיים תקבלו את הכל. אתה לא מסכים – אתה לא חייב להסכים.

<u>מר נדב אהרונסון:</u> אני אומר לא, כי אני חושב שאם אתה מפיץ לנו את זה ערב הישיבה הזאת, אז יכולנו לבוא ולהגיד אבי כן / אבי לא.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אז תבחרו נציג.

<u>מר נדב אהרונסון:</u> אז אני אומר, בישיבה הבאה, זה כל העניין.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אז אני אגיד לכם עוד בעיה קטנה. אהרון, אני איתך.אבל קחו בחשבון שקבוצות הספורט במיוחד הן לא כמו תקציב של עיריית רמת השרון. עכשיו צריך להכין קבוצה, הליגה כבר מתחילה.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> בסדר, אז ניתן תשובה הכי מהר.

מר טל עזגד: אנחנו נאשר את אחד משש החברים של האופוזיציה.

מר יעקב קורצקי: בסדר, מקובל. אהרון, מקובל עליי, בסדר, אני מקבל את ההערה שלך, מקובל עליי.

מר גיא קלנר: עידן, מה איתך? אתה לא מועמד?

מר טל עזגד: 6, אמרתי.

מר יעקב קורצקי: אחד מכל ה-6, שיבחרו, בשמחה. אני רוצה לשתף, ואני מקווה שאתם, ופה אני עוצר, כבר אין לי כוח, אני מותש.

גב' שירה אבין: יעקב עוצר ואני רוצה להוסיף רק משפט.

גב' נורית אבנר: ה-4 מיליון ₪ אבל זה לא רק הכדורגל-

גב' שירה אבין: לא, להכל.

מר יעקב קורצקי: זה לכל הקבוצות הייצוגיות ברמת השרון.

עו"ד אבי גרובר: זה לא הכל, זה לא נכון. זה לא הכדורסל גברים, זה לא הכדוריד.

מר יעקב קורצקי: ייצוגיות.

עו"ד אבי גרובר: לא, את מדברת על הכל.

גב' נורית אבנר: אני שאלתי על הייצוגיות. לא.

עו"ד אבי גרובר: מה זה ייצוגיות?

גב' נורית אבנר: ...משתתפים כל הכדוריד של רמת השרון-

עו"ד אבי גרובר: אז אתה רואה? היא שואלת.

מר יעקב קורצקי: זה בכלל קטגוריה אחרת מבחינתנו, זה קשור לאגודת הספורט, זה מנוהל ע"י אגודת הספורט, הם נותנים את הדיווח פה. אין לנו דיווח, אנחנו לא שולטים פה על כלום. הכדוריד והכדורסל הם בכלל בקטגוריה אחרת. נבחרת עיריית רמת השרון, אנחנו תקצבנו את זה בשנים האחרונות, היו שנים שגם 9 מיליון ₪, אנחנו בהדרגה ירדנו.

מר גיא קלנר: אז מה זה, הכדורסל והכדורגל?

מר יעקב קורצקי: לא, כדורגל נשים, כדורגל גברים-

עו"ד אבי גרובר: ...וכדורסל נשים.

מר יעקב קורצקי: כדורסל בנות, כדורגל בנות, ועכשיו הצטרפו הפועל מורשה, שאני רוצה לאחד את הקבוצות לקבוצת כדורגל שתהיה קבוצה אחת. זו המטרה.

גב' שירה אבין: שנייה, אני רוצה רגע להוסיף שני משפטים. אנחנו ישבנו, יעקב ואני, ודיברנו על כל הסוגיה. אנחנו אמרנו שמן הראוי, ונכון שכך יהיה, שאנחנו נביא את זה למליאת העיר ונקבל את ההחלטות המשותפות. גם הקבוצות הייצוגיות, זה לא שלך ושלי, יש לכולנו אחריות, כולנו בסך הכל לטפח ולהעצים את הדברים הטובים שקורים כאן, ואם יש מגבלות כספיות כאלה ואחרות אנחנו צריכים למצוא את האיזונים הנכונים. ולכן יעקב בא והציע באמת שתהיה איזושהי ועדת משנה, שישבו 3 נציגים ויבדקו ויבנו לנו את הדברים, יביאו את זה סגור ומוגמר מבחינה רעיונות לתוך מועצת העיר ואז אנחנו נוכל להתקדם הלאה. ולכן הנושא הזה קודם כל עלה. עכשיו, איך תהיה החלוקה, מה נכון, יש קריטריונים, יש דברים, יעקב ישב על זה הרבה מאוד שעות כדי באמת לבנות את הדברים, יסביר את

הדברים לחברים הנוספים בתוך הוועדה, ישבו ביחד, יטכסו עצה, יביאו אלינו ונתקדם.

עו"ד אבי גרובר: במשפט גם, כי מהרגע הראשון שראיתי, אני לא ידעתי על הוועדה הזאת עד שנכנסתי לפה. זאת אומרת, באמצע הישיבה באת וככה לחשת לי באוזן משהו.

מר יעקב קורצקי: ניסיתי להגיד לך, אבל אתה איש עסוק.

עו"ד אבי גרובר: לא, בסדר, קורה. גם זה קורה. דיברנו היום בצהריים אבל. אני ביקשתי ביום חמישי שיפיצו בדיוק מהסיבה הזאת. ברמת העיקרון-

מר טל עזגד: חברי"ה, זה לא משהו שיעקב המציא אותו לפני חודשיים ולא הפיץ לכם, זה דבר ש... עד היום.

עו"ד אבי גרובר: בין השאר כתוצאה מהשיחה שהיתה לי איתו היום. את הכסף תכלס יש ועדת תמיכות, שוועדת תמיכות לא יושבים שם, מיכה, תקן אותי אם אני טועה. יש ועדת תמיכות שיושבים בה עובדי עירייה, אין שם נבחרי ציבור. הוועדה הזאת תכלס לוקחת את הסכומים שאנחנו מאשרים במו ומחלקת בהתאם לקריטריונים שכבר קיימים. זאת אומרת, הכסף עצמו, זאת אומרת אנחנו אישרנו בתקציב 2013 סדר גודל של 6.7 מיליון ₪ וקיצצנו אותו ל-5.3. אותה ועדת תמיכות לוקחת את הסכום הזה בהתאם לקריטריונים ומחליטה איך העוגה הזאת מתחלקת. אנחנו כשנגיע לתקציב של 2014, הסכום שאנחנו נצטרך לתת ב-2014, נצטרך במסגרת התקציב של 2014. הדיון הזה לרוב מתקיים איפשהו בדצמבר 2013 או ינואר 2015. בתקציב 2015 נצטרך לשים סכום מסוים ואז הקבוצות יכולות עם הסכום, אותה ועדת תמיכות מחלקת עוד פעם את הסכום הזה. אני חשבתי שנכון שבישיבה הזאת נגיד

איזושהי אמירה שאנחנו שמים איזשהו סכום מינימום, שזה סוג של הצהרה שלנו כדי שהקבוצות יוכלו לצאת לדרך. את הקריטריונים הם מכירים, גם אנחנו מכירים. כל מי שמכיר את הקריטריונים יודע בערך פלוס-מינוס, 100,000, 200,000, 300,000, איפה הוא חי. ואז הם יכולים לצאת לדרך על סמך זה שהם יודעים שיש להם איזה מיליון ומשהו, 600,000, 700,000, הם יכולים להתחיל לבנות את התקציב שלהם ולהתקשר עם שחקנים. כי קבוצת הכדורגל, אם הוא לא יודע היום שיש לו 1,700,000-1,800,000 מיליון ₪ לפי זה הוא יודע איזה שחקנים הוא יכול להביא ואיזה לא יכול להביא. אז משום מה אני לא רואה פה איזושהי הצהרה כללית כזאת. מה שאני מבין שהוועדה הזאת אמורה לעשות זה לנסות לעצב איזשהו-

<u>גב' רותי גרונסקי:</u> חלוקת עוגה.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> לא, בכלל לא חלוקת עוגה. להחליט, לחשוב על הספורט הייצוגי ולהחליט איפה אנחנו רוצים להיות בגדול מבחינת הספורט הייצוגי. לא להיכנס לתוך הקריטריונים. הקריטריון יצטרך לבוא-

<u>גב' דברת וייזר:</u> לא, זה לא נכון בכלל.

<u>מר טל עזגד:</u> ממש לא.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> אנחנו עכשיו נחיל את כל הקריטריונים מחדש?

<u>גב' דברת וייזר:</u> כן. החשיבה בעצם על סמך העבודה שיעקב עשה במשך החודש האחרון, והוא פילח את הנתונים בצורה כזאת שהוא בעצם עשה חלוקה של העוגה לפי מפתחות מאוד מסוימים והגיוניים. כל מיני פרמטרים של מפתח מסוים שהוא חילק את התקציב.

<u>מר גיל גורדון:</u> יש פה גם אילוץ נוסף שחשוב לדעת אותו, דרך אגב.

עו"ד אבי גרובר: אבל רק מועצה יכולה לאשר.

גב' דברת וייזר: לא, אני מדברת על החלוקה.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו נכין את הקריטריונים ונביא אתם למועצה כאילו?

גב' דברת וייזר: נכון, כן. אנחנו צריכים לבוא לוועדה ולהסביר-

מר טל עזגד: הוועדה צריכה, אם אני מבין נכון, לבנות את הקריטריונים, להמליץ לוועדת תמיכות, ועדת תמיכות צריכה להביא את זה למליאה.

מר גיל גורדון: יש רק אילוץ שחשוב לדעת אותו. מה שקורה, שנת הספורט, כמו שנאמר פה, היא שונה משנת התקציב שלנו. וכל שנה לפני שנת הספורט הם פונים אליי ורוצים לדעת מה הצפי שלנו לשנה הבאה מבחינה תקציבית, כדי כמו שאתה אומר, על סמך זה, בקרת תקציב מבקשת שאני אוציא להם מכתב. אני, מאחר ואני יודע שזה רק ב-2015 יוחלט על זה, אין לי סמכות לעשות דבר כזה, לכן אני מוציא להם מכתב בדרך כלל בחתימתי וחתימת ראש העיר, כשאני אומר: בשנה החולפת התקציב שאושר היה כך וכך, זה יובא לדיון בשנה הבאה, ובדרך כלל זה היה באותו היקף פחות או יותר. השנה יש שינוי מהותי. זה יורד בצורה מהותית. לכן אתם צריכים פה להתכנס וכן לתת כיוונים יותר פרטניים פר כל סוג של קבוצה, כי זה צריך להגיע לבקרה התקציבית, איזשהו מכתב גם.

עו"ד אבי גרובר: אנחנו פה לא יכולים להחליט על סכום, אנחנו יכולים להחליט על קריטריונים.

מר גיל גורדון: לא להחליט. מה הצפי שלנו בצורה לא מחייבת.

גב' שירה אבין: לפי הקריטריונים אתה עושה את החלוקה התקציבית.

מר יעקב קורצקי: אבי, אנחנו מחליטים...

גב' שירה אבין: כן, לפי הקריטריונים.

עו"ד אבי גרובר: קובעים קריטריונים, לא סכום.

עו"ד מיכה בלום: אני רוצה להתייחס רגע.

עו"ד אבי גרובר: כי אתה לא יכול להחליט סכום.

מר יעקב קורצקי: שורה תחתונה אבל מה אנחנו עושים? ...סכום לפי הניקוד שאנחנו מעניקים לכל קבוצה, לפי הניקוד.

גב' שירה אבין: רגע, בואו נשמע את מיכה.

עו"ד אבי גרובר: זה חייב להיות שוויוני.

גב' שירה אבין: אבי, שנייה. יש יועץ משפטי. חברים, בואו-

עו"ד מיכה בלום: אבי, תן לי שנייה, שאלת. אחד, אני חייב לציין שתופסים אותי ללא הכנה, כיוון שאני גם לא מוכן לבקשה הזאת, לא הובאה בפניי, כך שאני לא יכולתי להכין את עצמי. עם זאת, אני רוצה להסביר לחברי המועצה כנראה מאיפה זה נובע, מה ועדת המשנה. בזמנו ועדת התמיכות היתה ועדה משותפת של הדרג המקצועי יחד עם הדרג הפוליטי. לאחר מכן הוחלט שהדרג הפוליטי בעצם מאשר את הקריטריונים ורק הדרג המקצועי יישב על החלוקה לפי הקריטריונים הנ"ל ובהתאם לסעיף התקציבי, כמו שגרובר אמר. עכשיו כנראה בנוהל, כפי שצוטט ע"י קורצקי, מופיע ועדת משנה. אני לא בדקתי, אבל כנראה הסיבה היא על מנת שהפוליטיקאים יוכלו

להביע את עמדתם ויוכלו לעבוד. כי הרי הדרג המקצועי לא יכול לעבוד מול 15 חברי מועצה, אבל מול 3 חברי מועצה שמתחילים לבדוק את הנושא בתור ועדת המשנה של חברי המועצה המלאה, יכולים לגבש קריטריונים יכולים לבדוק מה הם רוצים מבחינת הכספים וכן הלאה, ויכולים להעלות את ההמלצות שלהם אחר כך למועצה ואז ניתן יהיה לעשות כאלה שינויים שיהיו יותר פרגמטיים לכולם מבחינת הידע. לכן כנראה קמה ועדת המשנה הזאת. על פני הדברים נראה לי הגיוני מאוד שוועדת המשנה תתכנס, תדון, תבדוק, אנחנו הדרג המקצועי נעשה מה שהדרך הפוליטי יגיד לנו בהתאם לסעיף התקציבי שיהיה. ואם יהיו שינויים בקריטריונים הם יחולו, אחר כך יאושרו במליאה ויחולו לשנה הבאה.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> אבי, אני רוצה שיובן פה, מיכה, אני מאוד מגובש מה צריך כן לעשות, אני מאוד מגובש, אבל אני חשבתי והתייעצתי ואמרתי לשירה שאני חושב שכולכם צריכים לקבל השנה הזאת, מכיוון מה שאנחנו עוברים, את ההחלטה, פשוט מאוד. זה לא הובא לפה אף פעם. אני חשבתי לתומי, מכיוון שאני נגוע פה, ואני כל כך עמוק בתוך הדבר הזה, אני כבר מגובש, אני יודע בדיוק מה צריך לעשות, אבל אני חושב עוד פעם שאתם צריכים גם כן לקבל את ההחלטה, זה חשוב מאוד. ככה חשבתי ושיתפתי אתכם, ואני אשמח שאתם תבחרו נציג שלכם. אני עם דברת גם ככה באגודת הספורט, אני חושב שזה הכי מתאים. נצא לדרך, זהו. תודה רבה.

<u>מר עידן למדן:</u> באמת חבל שלא הבאת את הדברים לפה עם ההמלצות. אמרת כן שיש, בשיחתנו, כשניסיתי להיכנס לתוך הדברים וללמוד ולהבין במה מדובר ומה ההמלצות שהולכות לבוא לדיון, אז באמת נאמר שהיו עורכי דין שישבו פה בעניין וכו'. אם אני מבין נכון כרגע את העניין הזה של הוועדה הזאת, הוועדה הזאת אמורה להיות ההפך, זאת אומרת קודם כל צריכה להיות הוועדה המקצועית, אם אני קורא פה את הנוהל, זו פעם

ראשונה שאני רואה את הדבר הזה. קודם כל צריכה להיות החלטת הוועדה המקצועית ואז אותה החלטה של הוועדה שלכם. ולא מעניין אותי מי יהיה הנציג.

מר יעקב קורצקי: עידן, אני קוטע אותך. אנחנו נביא את ההמלצות שלנו, אני מדגיש, הנה, כתבתי המלצות. אנחנו נביא המלצות, תקבלו את ההחלטה. מה יותר פשוט?

מר גיא קלנר: יש צוות מכין שמביא את זה...

מר יעקב קורצקי: אתה תקבל החלטה.

מר עידן למדן: הצוות המכין את זה, אבל עוד פעם, אתה צריך... הצוות המכין הזה-

גב' דברת וייזר: אבל הצוות המקצועי כבר הביא. הצוות המקצועי, אתה צודק, הוא כבר הביא.

מר עידן למדן: יש החלטה של ועדת תמיכות?

גב' דברת וייזר: מה זה ועדת תמיכות? הצוות המקצועי של אגודת הספורט ישב מבחינה מקצועית לקבוע-

גב' שירה אבין: עוד אין החלטה.

מר גיל גורדון: זה על 2015 מדברים.

גב' שירה אבין: עידן, אם אנחנו נשב פה כדי לעשות-

???: ...את 2015 כדי להתחיל את 2014.

גב' שירה אבין: נכון, ברור. טוב, הבנו. די, גיל, הבינו, אל תתחיל

עכשיו. תודה. אז אני רק מבקשת עד מחר אם תוכלו להעביר ליעקב נציג שלכם, יישב יחד ונתקדם הלאה. תודה רבה.

<u>מר עידן למדן:</u> מה עם התקציב עכשיו?

<u>גב' שירה אבין:</u> מה שנקבע, נקבע כבר מראש, מה זה? אנחנו לא יכולים לשנות עכשיו.

<u>מר עידן למדן:</u> עכשיו יש לנו 4 מיליון שהיה אמור היום לבוא לדיון.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> עונת 2014-2015, חלק ממנה בתוך 2014 וחלק ב-2015. כדי שהם ידעו כמה כסף יש להם לעונת 2014-2015 הם יודעים כמה נשאר להם מהשנה, אם בכלל. לכדורסל למשל נשאר איזה דלתא מסוימת. כדי לדעת כמה יש להם מתוך 2015 הם צריכים לדעת בגדול כמה יהיה להם בערך תקציב. זה אחד הדברים שיצטרך כנראה לבוא לישיבה הבאה. זה הכל.

<u>גב' שירה אבין:</u> נכון. זה שונה מאשר תקציב רגיל. יש 2013-2014 ו-2015.

<u>מר עידן למדן:</u> זה אני יודע, אבל היום היה אמור לבוא אלינו, איך אנחנו מתקצבים אותם לקראת 2014-2015.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> ברגע שאמרת מספר, מזה נגזר הזה. אלא אם כן יביאו לפה קריטריונים חדשים ואז זה אולי קצת ישתנה. אבל זה לא יכול להשתנות מהותית, כי שוויון זה שוויון.

<u>מר עידן למדן:</u> אני רוצה להבין מה הוועדה הזאת, עוד פעם.

<u>מר רפאל בראל:</u> תקרא לה ועדת היגוי.

עו"ד אבי גרובר: כן, זה ועדת היגוי.

מר עידן למדן: לפי מה שאני הבנתי אמור להגיע היום לדיון בין השאר ההחלטה-

גב' שירה אבין: ועדת היגוי.

מר עידן למדן: אין לי בעיה, תקראו לזה ועדת משה, לא משנה לי. היה צריך להגיע היום לדיון העניין של התקציב עכשיו, שאנחנו הולכים לתת, ה-4 מיליון ₪ שהרגע אמר יעקב.

עו"ד אבי גרובר: אבל אתה לא יכול לתת עכשיו תקציב ל-2015?

גב' שירה אבין: מה אמרנו? היה יכול יעקב לבוא להגיד, אני מעלה את זה היום, אומרת ליעקב תגיד, אומר א', ב', ג', מרימים את היד, מורידים את היד, נסגר העניין. מה אמרנו? כדי שהדברים יהיו בשיתוף של כל החברים, בואו... ישבו 3 נציגים שלנו, של חברי המועצה, ידברו, יביאו את זה לפה וזהו.

מר עידן למדן: כולל בשאלה אם לאחד את שתי הקבוצות או לא.

גב' שירה אבין: כולל הכל.

מר יעקב קורצקי: הכל יובא.

גב' שירה אבין: תודה רבה.

החלטה מספר 77: הוחלט לאשר פה אחד את ההצעה לסדר של סגן ראש העירייה, יעקב קורצקי, בנושא ספורט ייצוגי.

6. אישור מליאה למפקחת בנייה, דולי סטבון.

<u>גב' שירה אבין:</u> יש עכשיו נושא שהוא ממש קצר, אני ממש מבקשת לא להיכנס לזה. אנחנו צריכים אישור מליאה למפקחת בנייה, דולי סטבון. מי מסביר?

<u>אדר' ולדימיר לוין:</u> היא התקבלה כמפקחת במכרז. כדי להמשיך הלאה ולקבל את ההכשרה במשרד הפנים היא צריכה אישור של ועדה שאנחנו מסמיכים אותה.

<u>מר טל עזגד:</u> זאת בעצם הסמכה כמפקחת בנייה ואז זה עובר למשרד הפנים, זאת פרוצדורה.

<u>גב' שירה אבין:</u> יפה. מי בעד?

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אפשר לשאול את ולדימיר שאלה אחת?

<u>גב' שירה אבין:</u> כן.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> היא מקובלת עליך בכישורים שלה?

<u>גב' שירה אבין:</u> בחרנו אותה.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אני שואל את ולדימיר, היתה לי שיחה עם ולדימיר שהוא דיבר על כוח אדם ואני רוצה לשמוע ממנו שמבחינתו זה על הכיפאק.

<u>גב' שירה אבין:</u> היא מקובלת והוא מרוצה.

עו"ד אבי גרובר: לפרוטוקול, המהנדס הנהן בראשו לחיוב.

גב' שירה אבין: מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 78: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי גב' דולי סטבון כמפקחת בנייה.

2. אישור מינוי 4 נציגים באגודת הספורט:

1. לימור נסט – עובדת עירייה
2. דני אדמסקי – נציג ציבור מטעם האופוזיציה
3. אבי כחלון – נציג ציבור
4. אורלי אופיר – נציגת ציבור

גב' שירה אבין: הסעיף הבא זה אישור מינוי של 4 נציגים באגודת הספורט. לימור נסט – עובדת עירייה, דני אדמסקי – נציג ציבור מטעם האופוזיציה, אבי כחלון – נציג ציבור, אורלי אופיר – נציגת ציבור. מי בעד?

עו"ד אבי גרובר: מי זאת אורלי אופיר?

???: זאתי מ...

גב' שירה אבין: עידן, אתה נמנע? פה אחד.

<u>החלטה מספר 79:</u> הוחלט לאשר פה אחד מינוי 4 נציגים באגודת הספורט:

1. לימור נסט – עובדת עירייה

2. דני אדמסקי – נציג ציבור מטעם האופוזיציה

3. אבי כחלון – נציג ציבור

4. אורלי אופיר – נציגת ציבור

3. אישור העסקת סייעות בחינוך המיוחד על ידי העירייה.

<u>גב' שירה אבין:</u> הנושא הבא הוא סעיף 9 לסדר היום, אישור העסקת סייעות בחינוך מיוחד ע"י העירייה. יוסבר ע"י פרץ, בבקשה.

<u>מר פרץ פינקו:</u> עד היום למעשה סייעות גני ילדים בחינוך המיוחד הועסקו ע"י אגודת הספורט. בדיון שקיימנו בחודש האחרון התקבלה החלטה כפוף לאישור המליאה להעביר את הסייעות מהעסקה ע"י אגודת הספורט להעסקה ישירה ע"י העירייה.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> זו עכשיו החלטה מאוד חשובה שעידן צריך לרוץ איתה.

<u>מר עידן למדן:</u> אני לא שומע מה הוא אומר, אני לא יודע על מה הוא מדבר.

גב' רותי גרונסקי: שהן יהיו עובדות עירייה, יקבלו זכויות.

מר עידן למדן: הגיע הזמן.

גב' רותי גרונסקי: נכון. שאפו.

ד"ר איריס קלקא: אפשר לברך על זה במקום זה.

גב' רותי גרונסקי: מברכים מאוד.

עו"ד אבי גרובר: הוא רוצה להבין על מה מדברים.

גב' שירה אבין: הוא הבין, די.

מר עידן למדן: רציתי לוודא.

עו"ד אבי גרובר: יאללה, בוא נראה אתכם מרימים ידיים.

גב' שירה אבין: מי בעד?

מר פרץ פינקו: יש לזה שתי משמעויות, כמובן. צריכים לאשר את התקנים שנלווים לזה, וכמובן יש את התקציב שנלווה לזה.

גב' שירה אבין: ברור.

גב' רותי גרונסקי: יש לך עוד מהתקציב ההוא, תעביר אליהם.

גב' שירה אבין: כולנו מצביעים פה אחד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מספר 80: הוחלט לאשר פה אחד העסקת סייעות בחינוך המיוחד על ידי העירייה.

מר פרץ פינקו: כרגע מועסקות ע"י אגודת הספורט 77 עובדות.

מר טל עזגד: כמעט 80.

מר פרץ פינקו: הצפי לשנה הבאה שיהיו עוד כ-10 עובדות. המספר הסופי יהיה ידוע בסביבות סוף אוגוסט, משום שאז תסתיים העבודה של ועדות ההשמה ואז נדע בדיוק כמה סייעות נדרשות. אגב, התהליך הזה של גיוס ופיטורי הסייעות מתבצע כל שנה מחדש בהתאם לאישורים של משרד החינוך.

מר עידן למדן: העניין הזה של פיטורים של שנה...

(מדברים ביחד)

???: הן היו עובדות קבלן, עכשיו הן יצברו.

עו"ד אבי גרובר: עכשיו הן יצברו?

מר טל עזגד: כן, אבי.

???: הן כבר לא יהיו עובד קבלן.

הערה מהקהל: ממש היום זה שנה שאנחנו במאבק הזה, אז אנחנו מאוד שמחות שהגענו עד הלום וכל מה שעברנו השתלם. אני רוצה מאוד להודות לך, יעקב, ולך דוד ולזכי, ורק לשאול ממתי זה אפקטיבי.

מר פרץ פינקו: אנחנו מדברים על ה-9/1. תחילת שנת הלימודים.

הערה מהקהל: וזה אומר שאנחנו לא נהיה מפוטרות כל שנה?

מר פרץ פינקו: לא, ברור שכן. ההסכם הקיבוצי הוא אותו הסכם. זה לא קשור לאגודת הספורט, זה הסכם קיבוצי שחל על כל הסייעות בחינוך המיוחד בארץ, אתן חלק מהעניין.

עו"ד אבי גרובר: למה? הן לא צוברות-

???: הן צוברות.

מר טל עזגד: יש אישור משרד הפנים לעניין הזה?

???: כן.

מר פרץ פינקו: העירייה ממילא משלמת.

מר טל עזגד: אבל היו מכשולים לאורך כל הדרך שמשרד הפנים, הבנתי, הכשיל.

מר פרץ פינקו: ממש לא.

מר טל עזגד: זאת אומרת, זה היה מותנה באישור מליאה כל השנים האלה?

???: כן.

גב' נורית אבנר: אז במה משתפר תנאי העבודה?

גב' דברת וייזר: בהרבה.

מר פרץ פינקו: השכר הוא הרבה יותר גבוה.

גב' דברת וייזר: נורית, מספר ימי החופשה שלהן עולה.

מר פרץ פינקו: לא, לא, ממש לא ככה.

עו"ד אבי גרובר: אם הן על אותו הסכם קיבוצי אז לא משתנה כלום.

מר עידן למדן: אולי תסביר.

עו"ד אבי גרובר: זה מה שהוא אומר לכם, על אותו הסכם קיבוצי.

גב' שירה אבין: שנייה, אבל תנו לו רגע גם להתייחס ולהגיב.

מר פרץ פינקו: הסייעות צריכות להיות מועסקות עפ"י הסכם קיבוצי שחל עליהן. יש 15 סוגים של סייעות בחינוך המיוחד. כל סייעת תועסק בהתאם לתפקיד המסוים שיש לה. העירייה, כמו אגודת הספורט, צריכה לשים את הסייעות עפ"י ההסכם הקיבוצי. מכיוון שאגודת הספורט היא עמותה עירונית מה שחל עליהן באגודת הספורט חל בעירייה. אין שונות בצורת ההעסקה. אם אגודת הספורט העסיקה, אני לא יודע איך, אני לא נכנס לפרמטר הזה, אבל אנחנו חייבים להעסיק אותן עפ"י ההסכמים הקיבוציים שחלים עליהן, וזה לא משנה מי המעסיק כרגע, אגודת הספורט או העירייה. אם אגודת הספורט העסיקו אותן בצורה לא נכונה, ואני איננני יודע, יש צורך לתקן את זה. אבל הן יקבלו שכר לפי ההסכם הקיבוצי שחל עליהן עם כל מה שמגיע.

מר גיא קלנר: אז מה השינוי שחל? אם הן עמדו אז כנראה שיש להן איזה סוג של הקלה. על מה ההקלה?

עו"ד אבי גרובר: הן לא הבינו על מה הן עומדות.

גב' נורית אבנר: סימן שהיא יודעת שהתנאים שלה שופרו.

גב' דברת וייזר: היא חשבה, עד עכשיו היא חשבה, עכשיו פתאום היא הבינה. היא לוקחת חזרה. מה השתפר?

מר עידן למדן: במה השתפר?

גב' דברת וייזר: מבחינה מנהלתית אתם צריכים לשמוח, זה יותר הגיוני, אבל אנחנו רוצים לשפר להן-

מר פרץ פינקו: אם אגודת הספורט שילמה את שכרן כדין לא יקרה שום שינוי בתנאי ההעסקה שלהן. אם היתה שונות בהעסקה של אגודת הספורט מול תנאי השכר שמגיעים להן אז תהיה שונות. כי אין לנו ברירה אלא להעסיק אותן לפי ההסכם הקיבוצי לפי הדין.

גב' נורית אבנר: ולפי ההסכם הקיבוצי מפתרים אותן כל שנה?

מר פרץ פינקו: כן, זה ההסכם שלהן. זה הסכם ארצי, זה לא עניין מקומי.

מר גיא קלנר: וזה יחול גם אצלך?

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: זה באופן אוטומטי דרך העירייה, עובד עירייה לפי המקום שהוא מנותב, הסייעות האחרות גם נמצאות בתוך החינוך. זה מה שנאמר מבחינת החוק, אני לא יכולה לענות מעבר לזה.

הערה מהקהל: אנחנו לא מקבלות תשלום עבור אף חופשה, חגים, פסח, חנוכה וכמובן חופש גדול.

מר פרץ פינקו: אני לא נכנס לזה כרגע, אבל אנחנו ניערך בתכנית מסודרת, נקלוט את כל הסייעות, נערב את כל הסייעות, נבדוק את תנאי השכר של כל אחת, וכל אחת תקבל את כל המגיע לה עפ"י הדין.

הערה מהקהל: עפ"י ההסכם הקיבוצי?

מר פרץ פינקו: ודאי.

גב' נורית אבנר: בהסכם הקיבוצי מקבלות כסף על חופשות?

מר פרץ פינקו: יש 16 הסכמים קיבוציים או 15 הסכמים, כל אחת עם ההסכם שלה. אנחנו נבדוק כל הסכם כמובן, כל אחת עפ"י ההסכם שלה.

גב' נורית אבנר: החינוך המיוחד לא עובד בחודשי הקיץ?

מר פרץ פינקו: תלוי. יש חלק שעובדים חודש אחד, יש חלק שעובדים יותר. זה שונה, אני אומר לכם שוב.

???: חינוך מיוחד זה משהו אחר.

גב' נורית אבנר: אבל הן של החינוך המיוחד.

???: זה סייעות משלבות.

גב' שירה אבין: טוב, אנחנו קודם כל קיבלנו את ההחלטה, הצבענו פה אחד. על כל שאלה שיש, יש את פרץ, סמנכ"ל משאבי אנוש. שאלות שתרצנה לשאול, זו הכתובת. ואנחנו פה בכל מקרה.

4. דיווח יציאת משלחת כנפיים פרושות של קידום נוער לבלגיה.

גב' שירה אבין: דיווח של טלי נדיר על יציאת-

עו"ד אבי גרובר: איפה זה בסדר היום כל הדברים האלה?

גב' שירה אבין: היה, מה זאת אומרת? קיבלת הכל. שחור על גבי

לבן. לא קיבלת תוספת למליאה? לא המצאתי שום דבר. אני מבקשת, בואו, כדי שנוכל להתקדם. יש לנו דיווח של יציאת משלחת כנפיים פרושות. טלי, בכמה מילים. זה רק לדיווח, שוב, לא צריך אישור, אנחנו כל שנה מביאים את זה כדי לדווח. טלי נדיר, בבקשה.

גב' טלי נדיר: במשך 8 שנים יוצאות קבוצות של בני נוער, של המחלקה לקידום נוער וצעירים. התנאי הראשוני זה ילדים שלא נסעו מעולם לחו"ל. זו שנה שמינית שאנחנו מוציאים משלחת. בעבר יצאו 20 ילדים, השנה יוצאים 10. התרומה היא תרומה של הקהילה היהודית בבלגיה, בעיקר זוג אחד שתורם כל שנה. בשנים האחרונות הקצבנו איזשהו סכום כסף של 20,000 ₪ גם מטעם העירייה, כי היכולת שלהם לאסוף תרומות קצת פחתה, והעירייה קונה בחלק מזה חלק מכרטיסי הטיסה. המשלחת טסה מחר בלילה ל-10 ימים.

גב' נורית אבנר: אחלה דבר.

גב' שירה אבין: שיסעו בשלום ויחזרו בשלום.

גב' טלי נדיר: משהו אחד נורא מעניין – עשינו בדיקה של ה-8 שנים האחרונות מה קרה עם הילדים האלה, 90% מהם התגייסו לצבא וסיימו תיכון. יש לזה הרבה משמעות.

גב' נורית אבנר: מקסים. אתם ממשיכים להכין אותם לקראת הנסיעה עם כל הדברים האלה?

גב' שירה אבין: טוב, אני רוצה רק עוד שני עדכונים. תודה, טלי.

7. שונות.

גב' שירה אבין: יש לנו שני עדכונים, שניהם בנושא תע"ש. הראשון, רק רציתי לעדכן לגבי הנושא של הזיהום ובדיקות הקרקע שנעשות, סקרי הקרקע. חשוב לי להגיד שאנחנו נפגשנו לאחר שנעשו בדיקות וכל ההנחיות שקיבלנו מהמשרד להגנת הסביבה, עשינו קידוחים נוספים, עשינו מספר סדרות. היום אנחנו כבר נמצאים במקום שאנחנו יכולים להוציא, יש עוד מספר קידוחים מאוד קטן, אבל היום כבר אפשר להוציא לציבור מידע נכון, אמין, מקיף, והתשובה תינתן תוך מספר ימים בודדים, שזה בתיאום מלא, ישבנו גם היום עם הנציגים של המשרד להגנת הסביבה, אנחנו נוציא מכתב משותף של עיריית רמת השרון עם כל ההנחיות וכל מה שנדרש בשביל התושבים. אז חשוב לי קודם כל לעדכן את זה פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה השורה התחתונה? הכל בסדר?

גב' שירה אבין: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: או שהכל לא בסדר?

גב' שירה אבין: ייצא בצורה מסודרת.

עו"ד אבי גרובר: בשיפוע, כמו שאמר הגשש.

גב' שירה אבין: הדו"ח הזה, מכינים אותו עכשיו גם המשרד להגנת הסביבה, עם מי שאנחנו בחרנו, שהוא גם עובד עם המשרד להגנת הסביבה, שהוא יועץ שעשה לנו את כל הקידוחים, ויהיה פירוט מסודר. ישבנו היום בישיבה כדי שתצאנה כל ההנחיות המסודרות. אני לא אתחיל להגיד כאן כי זה לא נכון וזה לא מקצועי. הדו"ח הוא מורכב, הדו"ח הוא לא כצעקתה, זה אני יכולה להגיד, אבל שוב, אני אומרת, כדי לעשות את זה בצורה מסודרת,

אנחנו השבוע נוציא את זה בצורה מסודרת, יהיה גם באתר העירייה, ישבו בתוך הישיבה הזאת היום גם איריס ועידן. אנחנו ישבנו עם כל הנציגים, התקדמנו, עשינו את הדברים בצורה של שלביות, אבל אנחנו מחויבים להיות אחראים כדי לא לתת הצעות ולפזר אותן, אלא לתת משהו שהוא סופי, נכון ונותן מענה מקיף לתושבים, תוך זה שאנחנו גם מיידעים את התושבים במידה כזאת או אחרת לפי טבלאות, לפי מפה. הכל יהיה בצורה מאוד מסודרת. לכן היה חשוב לנו. אני לא אוהבת להביא דברים כאלה ואחרים סתם כדי ליצור פאניקה מוקדמת שאין עליה אחר כך שום מילה.

דבר נוסף, שאני אתן לגיא להציג אותו, זה כל הנושא של הבנייה בתע"ש, הבנייה העתידית, כשאנחנו גם כן ישבנו והחלטנו איך אנחנו מתקדמים קדימה. גיא, בבקשה.

<u>מר גיא קלנר:</u> במסגרת הסיטואציה שאנחנו נמצאים בה כרגע, הנקודה הבאה שרלוונטית מבחינת העירייה בהתקדמות להתנגדות בנושא תע"ש היא בעצם נקודת הערעור לוועדה הארצית. ועדת הערר של המועצה הארצית לתכנון ובנייה, שזה בעצם הגוף העליון שדן באישור התכנית הזו. לאחר מכן, כפי שאנחנו מעריכים באחוזים לא מבוטלים, הנושא יעבור לבית המשפט, בהנחה וכל הצדדים לא יצאו מרוצים, ואנחנו מניחים שכל הצדדים לא יצאו מרוצים ממה שיוכרע שם, אבל אנחנו נערכים. לפחות חלק מהצדדים לא ייצא מרוצה. אנחנו לאורך השבועות האחרונים קיימנו כמה וכמה מחשבות ודיונים בעניין הזה, גם עם שירה וטל וגם עם הגופים הציבוריים, נמצא פה עו"ד כספי וגם רוני רום מאחל"ה, שלא נמצא פה כרגע, ובעצה אחת עקרונית, אנחנו כולנו מחזיקים בדעות עם גוונים שונים, אבל החלטה עקרונית היא שעיריית רמת השרון לנושא הזה באה כמו שצריך. זאת אומרת, אנחנו רוצים להגיע לדיון הזה ברמה המקצועית הכי גבוהה שניתן, אנחנו רוצים עורך דין שייקח אותנו וייצג אותנו בצורה אולטימטיבית. המהלכים

שבוצעו עד כה הם טובים, אבל ניתן לעשות יותר ויותר מקצועי, ועל הציר הזה אנחנו רוצים לייצר גם סוג של שת"פ עם עיריית הרצליה, שבאמת מרגע שפדלון נכנס שם לתמונה יש שם נטייה ללכת להתנגדות יותר חריפה לתכנית המוצעת, בטח ובטח אחרי מה שקרה בוועדה המחוזית, עדיין אין שם אישור ללכת בקו אחד, אבל זה על השולחן, ולצורך העניין אנחנו רוצים לשכור את שירותיו של עו"ד אטינגר, שהוא עורך דין מתמחה בתחום. קיבלנו עליו המלצות מכל הגופים שעוסקים בתחום התכנון והבנייה, הוא מייצג רשויות נוספות אל מול ועדות הערר הארציות בתחומים דומים לתחומים שלנו, על אף שהתכנית שלנו היא באמת אחת הקיצוניות. שוב, זה עניין של השקפה, אבל מרחיקות לכת, נקרא לזה, במסגרת היקפי הבנייה שהיא מטילה על תא השטח הסמוך אלינו, ואנחנו רוצים לבוא לזה עם עיניים פקוחות ובכוחות הכי חזקים ומקצועיים שניתן, ולצורך זה אנחנו רוצים לקחת את אטינגר לצדנו. אנחנו מקווים, אבל אנחנו לא שמים את זה כתנאי, שעיריית הרצליה ויכול להיות שגם הוד השרון ישתפו אתנו פעולה על המשולש הזה גם ברמה הציבורית וגם ברמה העקרונית של הצטרפות לציר המשפטי הזה, וגם אם לא, אז רמת השרון תיקח על עצמה את מה שעיריית רמת השרון צריכה לעשות בהקשר הזה, וזה הכי טוב והכי חזק שאפשר. זה העדכון שלנו לגבי העניין הזה. הדיון בוועדה הארצית הוא בשליש הראשון של ספטמבר, זה לא עוד הרבה זמן.

<u>מר טל עזגד:</u> נפגשנו עם עורך דין.

<u>מר עידן למדן:</u> נפגשנו עם העורך דין שהיה אז.

<u>עו"ד אבי גרובר:</u> אפשר לקבל עותק?

<u>מר גיא קלנר:</u> עותק של מה?

עו"ד אבי גרובר: של הערר.

מר גיא קלנר: של ההשלמות?

גב' שירה אבין: את מה שהיה?

עו"ד אבי גרובר: בזמנו הובאה לנו איזושהי טיוטת ערר, שאז יכול להיות שאני באופן אישי לא הייתי מרוצה-

גב' שירה אבין: קודם כל, אפשר להעביר. אין שום בעיה להעביר.

עו"ד אבי גרובר: אז אמרו שיגישו בקשה להארכת מועד.

גב' שירה אבין: יש את זה וזה לא סוד, אפשר להעביר את זה. אני רק רוצה לחדד, שבאמת לאחר הרבה שיחות שעשינו גם בנושא, אני חושבת שהמחויבות שלנו לתושבי רמת השרון, וגם פה לדעתי כולנו צריכים להיות ביחד, היא להילחם ולעשות למעשה את המיטב כדי שלא ניקלע לתכנית עם כמויות בנייה אדירות.

גב' רותי גרונסקי: התחלנו למען הדורות הבאים ואנחנו מסיימים למען הדורות הבאים.

גב' שירה אבין: יפה. קודם כל שאנחנו נעשה את המיטב ונדע שאנחנו יכולים, קודם כל שנוביל לשינוי בנושא הזה כתפיסה. כי אנחנו חושבים שללכת ולקבל כזאת כמות של יחידות בנייה זה נורא לרמת השרון, ואנחנו חייבים לנסות ולעשות את הכל כדי שהנושא הזה לא יקרה. לכן אנחנו החלטנו ובדקנו באמת עורכי דין ובחרנו מישהו שבהמלצתו כמובן גם של היועץ המשפטי שלנו, מישהו שיוכל לייצג אותנו, שיש לו הרבה מאוד ניסיון בעניין, ושוב, הכל יהיה בפתיחות ובשיתוף פעולה כדי שכולנו נוכל, כי אין לי ספק שכולנו כאן חושבים אותו דבר, אף אחד לא רוצה להביא לרמת השרון

את התכנית שמתוכננת ע"י המדינה, ואנחנו לאורך הזמן נמשיך לעדכן ולשתף את כולם בנושא הזה, שהוא מבחינתנו נושא מאוד חשוב וערכי.

<u>מר עידן למדן:</u> רק משפט אחד בעניין הזה. קודם כל, ברכות. באמת הגיע אלינו העניין הזה בזמנו, מה שאבי הרגע ציין, ואז היה נראה שההתנגדות או הערר איננו מספיק מקצועי, ודיברנו על כך. אז קודם כל יופי שלוקחים עורך דין מקצועי, אבל איתו אנחנו חייבים לדבר, כי דיברנו גם עם זה אז – כן, עם יועץ תחבורה-

<u>גב' שירה אבין:</u> ברור.

<u>מר גיא קלנר:</u> בוודאי.

<u>מר עידן למדן:</u> שמביא עם יועצים, כל הדברים שלא השקענו בהם עד היום.

<u>גב' שירה אבין:</u> ברור, נכון.

<u>מר עידן למדן:</u> או לא השקענו בהם מספיק.

<u>מר יעקב קורצקי:</u> עד... לא היה כלום, עכשיו אנחנו יוצאים מהמערות, עכשיו אנחנו הולכים לפתח את העיר. מה, היינו במערות?

<u>מר עידן למדן:</u> אתה רוצה להתקדם קדימה, לא? אז אנחנו צריכים באמת לתת...

(מדברים ביחד)

<u>מר עידן למדן:</u> וזה היה חלק מההצבעה הקודמת, שהובאה לנו אותה טיוטה קצרה.

גב' שירה אבין: בסדר. מאחר וכבר אנחנו מביאים, רק נושא שלא עלה היום והיה אמור לעלות זה הנושא של נוהל ועדת שמות.

מר רפאל בראל: תקנון ועדת השמות.

גב' שירה אבין: אני אתן רק לרפי להתייחס ואנחנו נעלה אותו בישיבה הבאה. בעזרת השם.

מר רפאל בראל: כן. אני למעלה משנה מתעסק עם התקנון הזה, לא קל היה להביא את המחלקה המשפטית ואת עורכי הדין ואת יו"ר המחלקה המשפטית ולתאם את זה עם החברים, ואפילו עם האופוזיציה. תתפלאו. ובאתי לאופוזיציה והשקעתי ימים, וישבתי עם אדון למדן, ואנחנו סיימנו בעצם את העבודה, ובסך הכל למדן ביקש לנסח שני סעיפים. אני ניסחתי שניים ואתה אמור היית לנסח שניים ואת שלי אני עשיתי. וראו איזה פלא, לא היה פרוטוקול שם. אז כמובן לא היתה שום מהירות.

מר עידן למדן: אני לא נוזף בראש העירייה...

עו"ד אבי גרובר: עידן אומר שלא הכנת שיעורי בית.

מר רפאל בראל: סליחה, למדן, אני לא ראש העירייה, אני בדיוק כמוך. אני בדיוק שכיר כמוך, מקבל בדיוק אותה משכורת שאתה מקבל. אז בוא נעמיד דברים על דיוקם.

גב' רותי גרונסקי: ולא מפטרים אותנו כל 10 חודשים.

מר רפאל בראל: אני מבקש, כשאני נותן הבטחה אני עומד על ראשי ועושה את הדברים. אז לא יתכן שאנשי האופוזיציה או מישהו מהאופוזיציה מזלזל בדברים.

מר עידן למדן: ראשית, אני בעד כבודו, אני מקבל את הנזיפה באהבה. הוא מנסה להגיד שהוא איננו שייך, אבל בכל זאת אני אגיד, היו פעמים רבות שביקשנו הרבה מאוד דברים ולא קיבלנו.

גב' רותי גרונסקי: אבל נאה דורש נאה מקיים.

גב' שירה אבין: הוא אמר שהיה-

מר עידן למדן: אני מאוד מקווה שנגמור עם זה בשלום. הייתי, אגב, מוכן להגיע לישיבה הזאת עם הדברים-

גב' רותי גרונסקי: תסיים בבקשה.

מר עידן למדן: רק מכיוון שנמסר לי שהיועץ משפטי יהיה טיפה עסוק ב-3 ימים, ככה שגם לא יעבוד כל הלילה ולא יספיק להביא לנו-

גב' שירה אבין: אז אני רק מבקשת, בישיבה הבאה לסיים. תודה, הישיבה סגורה.

_____
שירה אבין
מ.מ ראש העירייה

קובץ החלטות

3.	סקירה בנושא קרן תקדים.

- ניתנה סקירה.

2.	הצעה לסדר היום של חברת מועצת העיר, איריס קלקא.

<u>החלטה מספר 76:</u> הוחלט לאשר פה אחד את ההצעה לסדר היום של חברת מועצת העיר, איריס קלקא, בנושא פרסום תמלול ישיבות ועדות המועצה.

4.	דיווח הדו"חות הכספיים: 1. דו"ח רבעוני לשנת 2013 – רבעון 4. 2. דו"ח רבעוני לשנת 2014 – רבעון 1.

-ניתן דיווח רו"ח.

5.	הצעה לסדר של סגן ראש העירייה, יעקב קורצקי בנושא ספורט ייצוגי.

<u>החלטה מספר 77:</u> הוחלט לאשר פה אחד את ההצעה לסדר של סגן ראש העירייה, יעקב קורצקי, בנושא ספורט ייצוגי.

6.	אישור מליאה למפקחת בנייה, דולי סטבון.

<u>החלטה מספר 78:</u> הוחלט לאשר פה אחד את מינוי גב' דולי סטבון כמפקחת בנייה.

2.	אישור מינוי 4 נציגים באגודת הספורט: 1. לימור נסט – עובדת עירייה

2. דני אדמסקי – נציג ציבור מטעם האופוזיציה

3. אבי כחלון – נציג ציבור

4. אורלי אופיר – נציגת ציבור

<u>החלטה מספר 79:</u> הוחלט לאשר פה אחד מינוי 4 נציגים באגודת הספורט:

1. לימור נסט – עובדת עירייה

2. דני אדמסקי – נציג ציבור מטעם האופוזיציה

3. אבי כחלון – נציג ציבור

4. אורלי אופיר – נציגת ציבור

3. אישור העסקת סייעות בחינוך המיוחד על ידי העירייה.

<u>החלטה מספר 80:</u> הוחלט לאשר פה אחד העסקת סייעות בחינוך המיוחד על ידי העירייה.

4. דיווח יציאת משלחת כנפיים פרושות של קידום נוער לבלגיה.

-ניתן דיווח.